

(to raz
chochla
raiam)

11. 31. 2.
X 24. abo 9.

11. 31

4. 30. .

5. 31

6. 30

7. 31

8. 31,

9. 30

10. 31

11. 30

12. 31

tu wychodzi zabet ieden
z pozostały

Jane: 20 sol in Aqu:

in Pisces.

Apr. 24 sol in Aries

May: 22 sol in

Taurus

May: 20 sol in Gemini

June: 22 sol in

Capricorn.

Jun: 21 sol in Cancer

July: 26 sol in Leone

Aug: 23 sol in Virgo

Sept: 22 sol in Libra

Oct: 21 sol in Scorpi.

PART SEXTA
PHYSICÆ
CURIOSÆ.

In qua
ARISTOTELIS MECHANICA
Explicantur.

Authore
R. P. ADALBERTO TYLKOWSKY,
è Societate JESU.

Typis MONASTERII OLIVENSI.
Imprimebat Georgius Franciscus Fritsch, Fact.
ANNO M. DC. LXXX.

Facultas & Approbatio
posita est ante
Logicam.

Eximia Comitatu in Insula Virginea;

Bien. B. IV. 9

PERE LULISTRI MAGNIFICO
AC
GENEROSO DOMINO
In Małocice & astroque Czoſnovv
DOMINO
**STANISLAO BA-
RICKZA.**
**SUBDAPIFERO CZERNIECHO-
WIENSI, S. R. M. POLONIARUM.
SECRETARIO.**

NOS Scriptorum est, monu-
mentis suis, sive ad decus, sive
ad tutelam, magnorum Hero-
rum advocare nomina, quorum
sub auspicio & ornamento, ea
proferant in publicum. Magnitudinem Heroi-
bus conciliat, vel familiarum non obscura ve-
tustas; vel gestorum qua familiam exercit, exer-
citur, claritudo; vel propria illius decor a, cuius in pa-
rocinium operis assumitur nomen. Singula
haec mihi apud Te P. D. Subdapifer abunde suppe-
tunt. Non meo, sed Casimiri III. Poloniarum
Regis ore, Tuam affer nobilem ac vetustam do-
num, dianitate plurimam commendatam: de qua

plura ex annalibus inferioris Pannorum quia
& originis antiquitate, & gestorum magnitu-
dine a seculis claruit, possent afferri, si Turcail-
lius regni invasor, imagines nobilium, gestorum
monumenta, originem armorum gentiliorum,
& quibus meritis binam Crucem utrinque susculta
hac domus habeat, superesse fuisset passus. Verum
hostilis injuria ut virtutem & gloriam generis
abolere non potuit, ita quin a Posteriori novo or-
natu exaggeraretur, non effecit. Non placuit
natis ad libertatem iugo se Otomanico submitte-
re. Quare anno 1207. Ivo sive Joannes Barycz-
ka relictis apud hostem letifundiis & oppido, a
cujus dominatu faciebat nomen, tertius decimus
is ab exortu suae nobilis domus, & ab assumptis
armis quibus nunc ejus Posteriori utuntur, recessit
in Russiam. Ibi parem nobilitate Hedvigem de
Rosarum stemmata in Conjugem sumpsit, sed vir-
tus in nomine Christiani, propulsando, non tur-
bis civilibus natus, dum in Russia bella incende-
rentur domestica, in Masoviam ad Conradum
eius terra ducem non diu post concessit. Ubi pro-
pter ingentia quam natura et tam virtutum orna-
menta, gratissimus hospes duarum: munere vil-
larum est hereditus.

Sed nec ipse deset in gratiis bono Principi repo-
nerdis, neq; filios in iis reliquit legnes. Respon-
derunt

S(+)SE

derunt singuli oratione militari, que maxime Laci cara fuit. Illorum natu major Bartholomaeus Lanorum in Masoviam irruptionem dum reprimit occiduit: minor Henricus contra Henricum Barbatum gesit fortia. Joannes de novo conjugio Zegota domo Grzymalia suam habilitat familiam, ex eaque tres masculas proles bono publico suscepit. Henricum, qui pace ac bello insignis Domum Baryczkarum in Palatinatus Belsensi plantavit. Martinum, de quo si liceret per sacra Romana loqui decreta, possent non pauca proferri, quem magnis Dei Sanctis supparem comprobarent: ea judicio prudentum fuit viri sanctimonia, tanto zelo divino ornata, ut dum Generalem in sacris Vicarium Nankieri Cracoviensis Episcopi ageret, simulq; in Cathedra Vobi Dei Oratorem, Præsulis nomine sui contra vitia Casimiri Regis in arenam descenderit, & in ea fulmen sacrum vibraverit: quam ob rem in præterfluentem Vistulam anno 1349. dejectus luce de celo supra corpus mersum vibrata testificiori ubi & qualis fuerit, monstratus sit. Georgio tertio Joannis filio, Conjug: Barbæ ad domo Wyssowice posuit Czersci monumentum, quod in hanc diem illius predicat magnitudinem. Henricus Georgij filius assumptâ in Consortem Barbarâ Jaroslai de Domnie eo armorum Dale-

ga filia, ultra virtutes propriae novae familiae
deus addidit. Nam ex illa, clarissimum genus
virtutum et doctrinæ dedit Venceslau in Ecclesiæ
Vratislaviensi Canonicum; & opus eius illustrem
artibus Woytechum. Ex Agnete de domo Rzgow,
stemma Dzialosza Woytechus datus prins tribus
Patriæ filii, prævenit quod mox accepta a fide
damnum. Nam ipse vitam devovit Deo actiæ in-
cipi Vladisla II. cum quo sapè Turcarum fulmen
at victor, tandem communis totius orbis Christia-
ni laicu, communi ad Varnam involutus clade.
Hujus Simon proles Paterna amulus gloriae, de
Martis arena per annos octodecim non abscessit
dum in Patria Principibus contra hostes varios
operam navaret: sed neq; illis exactis virtus e-
languit: dum hostes domi quos vinceret decesserent.
In Boemia quæsivit. Petrus alter Woytechi fili-
us ad alterius è Ducibus Masovi & Conradi aulam
se adiunxit, carus admodum tum propter exti-
miam in tractatione negotiorum solertiam, tum
propter morum gratissimam civilitatem. Hic
per Conjugium Landgerovianæ Domui conjun-
ctus primus in urbe Varsaviensi, ducatus il-
lius primaria posuit domicilium. Filius Petri,
qui duo supererant e pluribus, ad omnem nati pie-
tatem simulq; artes Martias, Scilico, Georgius,
ob scientiam multitudinem, lingvarumq; perigri-
narum

notitia in illis temporibus notissimus, to-
sus exenanuas fuit S. Joannis Arsaviae prin-
cipali Basilica; Petrus vero istius Frater ejusdem
Basilicae sacra adscriptus Collegio. Sed Georgius
templo eidem intulit Crucifixi Domini effigiem,
quam ferè eripuerat rogo, dum alias sacras Icones
Haeretici concromarent in Germania, in quo fa-
cto non minus pietati quam Christianæ magno
periculo litavit fortitudini: Martios vero
spiritus in suam transfudit posteritatem: Nam
illi Joannes natus, Ludovico II. Regi Hun-
garorum contra Solimannum anno 1526. eam
contulit operam, quam hostis non minus horruit
quam suspexit, sui &q; arunt celo. Hic redux in
Poloniam ab Anna Regina inter domesticos Au-
læ adscriptus, ob egregios mores opibus & hono-
ribus auctus, opum haud partem minimam in
Eccliarum ornamenta elargitus. Hic mihi am-
plissimus gloriæ campus aperitur dum ad pri-
mogenitum Bartholomæ Stanislao in verogea-
los natum è Matre Fukieriana. Domus autem
Fukierorum quâ non claritate fulget in Germa-
nia? quibus non lucet affinitatibus Te geman-
bius annuli Stanislae Fukier sine encomio præ-
terire non possum. Quæ divisa Beatos efficiunt
collecta tenes, in te scientias seruire usus, civili-
tatem pietas, pietatem animi robur, fortitudini-

nem exornat gestorum excellentiā. In te fons
nostra majores tuos, in te uno plurimae deca
veneratur. Longior in tuis essem laualbus, nisi
me predictus ad seraperet Stanislaus Baryczka.
In hoc viro hæc virtus militaris & Christiana
quam nullum posset reticere eum. Militabat
sub Gotta fortalitio. & a celo protectus ad Regem
Augustum in Poloniam rediit in columnis favores
quos a Calo & Principe recepit in S. Prædicatorum
reuniat Ordinem. E Consorio vero Kulinska genti
Odrowazia Albertum, Stanislaum, & Hyacin-
thum orbi dedit. Adhuc in eodem gloriæ campo
bareo dum Albertum Tenutarium Viasdovien-
sem contemplor, tum bellum contra Turcas sub
Strigonio, & unâ quasi dexterâ per agentem bel-
la, quia una fortissimum Turcarum, id est duell-
lo, prosternit: quo maximum affert victoriæ mo-
mentum. Sed non hoc unum Herois facinus. Fue-
re plura propter quæ à Rudolpho II. Imp. in cata-
logueum Germaniae Procerum anno 1590. insertus
est. Sed redux in Patriam non minor in acie Kir-
chholmensi cum sua Hastatorum cohorte cui præ-
fata pro Praefecto conspectus est: non minor ad
Smolenscum cum sub Sigismundo III. Rege cum
ijsdem Hastatis Equitibus Praefectus. E castris
ijsdem

redax quidquid latius supererat pacatis obsequiis
 regur Polonia impenit, sed militaris glorie
 stemma, vulnus quod nullâ arte personari po-
 tut, usq; ad mortem prætulit, pari studio tem-
 plorum se decori admovit, quorum fundationem
 vel erexit, vel liberumitate provexit, præcipue Pa-
 tri S. Dominici erigendo intentus domicilio, Sta-
 nisl. & ipsi pleno gloria natus filius Stanisl. qui ob-
 multam eruditio nem & iudicij gravitatem, lin-
 guarumq; externaliam peritiam Consiliariis Au-
 gustæ domus Austriacæ adscriptus. Notum hujus
 viri ingenium Europeæ Principibus, probatum in
 arduis consilium, audita admirabilis eloquentia
 qua omnia ita illum clarum fecere Clementi VIII.
 Pontifici Maximo, ut hoc literis Apostolicis testa-
 tum esse voluerit. Testatus est fortitudinem Dux
 Zottkiewius: liberalitatem Sanctimoniales D. Te-
 resia Varsavienses testantur, dum illum funda-
 torem Domus sua profertur, testatur & S. Ordo
 ibidem Prædicatorum. Legitur hac ipsa munifi-
 centia in sacris Altaribus S. Crucis, S. Josephi. In
 templo S. Joannis, sed neq; Umbella silex poset
 quam ille sumptu magno ornata non minor
 animavit, dum providit suis impensis inope-
 tuum ne defessent à quibus, dum Sacerdos ad æ-
 gros velarium panis specie offert Deum, & ipse
 defer-

¶(X)¶

deferretur sed si Piribius suus prosequitur
Oratio vix inveniret finem, mar mori pulchri-
lic cetera perditto, quod quanto perennius in
praedicta Basilica S. Joannis Varsavie consistet,
tanto diutius plura memorabit. Ad te jam pro-
cedo Hiacynthe S. T. Doctor, & in S. Ordine Pra-
dicatorum Provincialis, sed mihi præcipiunt vo-
rem illæ fabricæ, Templi magnificentissimi, pars
Conventus ejusdem Ordinis Varsaviae, tua illæ
vereditas, tua provexit industria, provexissetq;
in opus quale nostra stuparet etas, si in nostram
usq; vixisset etatem. Nec satis fuit mutos erige-
re muros, sed tuis, Patriq; tui sumptibus effect-
isti, ut imra illos perpetuo tam stagiritea, quam
Doctoris Angelici Cathedra cum Auditore copio-
fo consisteret, à te ditata, & tuis impensis stipata
Auditore. Hac satis essent meo præsenti Opuscu-
lo ad decorum, satis ex his nominibus reciperet
claritatis & ornamenti, nisi hac omnia per Te
Perillustris M. D. Subdupliciter aucta, & in Te tuis
propriis Doctoribus exaggerata accederent. Præ-
mito hic plenos gloria Fratres Tuos ut deinceps
Tibi mea vota famuletur Oratio. Et Albertus
qui Clem Tuus Frater postquam spes magnas jam
in fructum parte non exigua prodaxisset, ere-
ctus terribilis Ingeniuus erat natum ad aquitatem
& cuiusq; negotij capax, ornabatur magna lin-
guarum

SS(H)SS

carui peregrinorum notitiae, aderant scien-
tia, dexteritas & indulitia multa, quam dux
exercere cœre incipit, ad Superos, ut pie credimus,
transfert. Peius tamen ad eosdem præmisso Fra-
tre Bartholomæo, qui cum maximum parasset
virtutum & scientiarum viaticum brevi absol-
vi iter vite. Neq; joannes diu inter nos per-
missus. Natus ad maxima, & scientie SS. Ca-
nonum præparatus, Protonotarius Apostolicus,
Plocensis & Pultensis Canonicus, Colnen-
Præpositus, dolore tam publico quam privato in
medio etatis cursu metam invenit. Ad Te jam
redeo, qui superes diuq; superfis precor, P. Subda-
pifer, loquuntur Tui magni Parentis munificen-
tiam area monumenta canuculo plane regali
in Conventu Varsaviensi præfixa, loquetur &
Tuam Bibliothecam libris referta. Loquentur Sa-
cerdotum mensa opimis donationibus ornatae.
Loquetur studiosa Cracoviae Juventus largitio-
nem dictam Burcana. (Sed priusquam ad reli-
qua progrediar, Michaelis Tui Atris ex Patrio
meminiisse debeo cuius domus in Mokotow & ali-
bi amplis possessionibus à Ducibus Mazoviæ exor-
nata, ipse vero strenuitate propriæ se clarissimum
facit Præfector, vocant Capitaneum, S. R. Ma-
jestatis Poniarum.) In Te P. D. Subdapifer
qua legum peritia, quæ rerum experientia, lin-
gua.

S(+)S

guarum notitia, iudicij aeternonia, in res pie-
tatis studium! abundant praelate pacis bellia
artes, Matthematicus militaris Architectura,
Poliercetices, Pyrotechinices, non tali non vul-
garis quam admiranda, atq; multis, cum deco-
re Patria, casibus probata, laudata cognitio.
Hinc Te Casimir. III. Rex noster voluit sibi adesse
in bellis, Zboroviensi, Bereslecenti, Zwanecensi,
cui etiam in nullis castris defuisti: Tribuit ille
urimum ubiq; Tuo judicio & planè ubiq; sub-
scripsit. Te ille adhibuit cum ab hoste reciperet
Cracoviam, Varsaviam, Torunium. Tuo ingenio
visus signes, admota machina, cuniculi produ-
cti, metationes accessuum instituta, aggeres in-
structi. Tuum erat quod Hostis in aere perhor-
ruit, sub terra expavit, in patulo accessu perti-
muit. Artifuit socia ac hereditaria fortitudo,
& ingenio non deerant manus. Moles hic me
gestorum opprimit, sed non minus tua premit
modestia: geris laudanda, laudem fugis, quam
ram in apud agam rerum arbitram nequa-
quam effugies posteritatem. Non deerunt qui Tu-
is gestis, a columnina impleant, non deerunt qui
illa in exemplum vocent, ut ceteri veluti
communibus altiora demirentur.

Hac sunt, quae me, ut praesens Opusculum
Tuo

BETHES

Tu consecrarem honoris, permoverunt & quæ
merito, non diffiteberis. Accipe ergo tibi dica-
tum, recipie ad quem ipsa suâ materiâ festinat,
& scriptorem illius inter addictissimos Tua no-
bili & perpetuâ Dei nui reponet.

**VESTRÆ PERILLUSTRIS
M. G. DOMINATIONIS I. A. R. I.**

Studioſiſtimus

Albertus Tylkowski S. J.

PARS

PARS SEXTA
PHYSICÆ;
In qua Explicantur
ARISTOTELIS
MECHANICA.

Non solus Aristoteles, sed etiam alii non pauci magna sua ingenia Mechanicorum speculationi admovere, quales fuerunt Cliades, Architas, Archimedes, Ctesibius, Nymphodorus, Diphilus, Charidas, Agesistratus, Pappus, Hero, Apollodorus, Jordanus, Leonicus, Piccolominius, Cardanus, Guidus, Baldus, &c. Imò Veteres ob primam eorum inventionem, Astræam, Neptunum, Martem, Vulcanum, Cererem, Palladem, divinitate donârunt: non quod instrumenta mechanica veluti Fabri quidam manibus suis tractaverint, sed quod datum pondus statâ potentia movere ostenderint. & cau-

PARS VI. PHYSICÆ.

fas & principia quibus chinæ in moven-
do magis & admirabiles habent vires, assi-
gnârint. Unus Aristoteles tantâ ingenii sub-
tilitate ac studio id persecutus est, ut omnia
ad unum principium quod est *Circulum*, re-
vocari posse gravissimis demonstrationum
principiū Geometricarum momentis ostend-
erit.

Mechanica itaque Scientia in praxi desis-
nit, & ordinatur ad ea pondera quæ vires
humanas superant trahenda, impellenda, fe-
renda. Et ad hoc machinas præscribit, cau-
fas speculatur, considerans in subiecto Phy-
sico certam figuram ratione cujus machina
potentiam ad movendum acquirit. Unde
tam ad Physicam quam Mathematicam spe-
ctat, eo ab Aristotele inter Mathematicas
mixtas refertur. Est verò utilissima omni
hominum communitagi, sine illa Archite-
ctura, Medicina, Nautica, Polemica non
procedit. Quam ob rationem afferimus in
altera parte hujus opusculi illius exercitium
circa quatuor elementa. Porrò licet innu-
mera veteres modernique repererint, quin-
que tamen sunt, quæ dicuntur potentiae mo-
ventes, quarum singulæ magnâ vi, multipli-
catæ verò propensiodum infinita, pollent.

Sant.

ARISTOT. MECHANICA

Sunt verò, vestis, trochlea, axis in peritrochio cuneus, & cochlea, sed has annes provocat Aristoteles ad unicūm circulum, quare hanc scientiam in septem dividemus partes. Prima ager de Circulo. 2 de Veste, Libra, Statera. 3. de Trochlea. 4. de Axe in peritrochio. 5. de Cuneo. 6. de Cochlea. 7. Applicabit datam doctrinam quatuor Elementis non amplius speculationi insistendo sed meran proseqvuta praxim.

P A R S I. DE CIRCULO.

Circuli Mirabilia.

Attigimus horum nonnulla in fine nostri Tractatus de Ortu & Interitu, ut tamen hic demus integrā doctrinā, non pigebit eadē sed pleniū repetere.

Quod quinq; potentiarum vis in omnibus admiratione exciter, inquit Aristoteles, mirum nos esse, cum illæ quinque potentia maximam vim habeant ex mirabiliore causa, nimirum circulo proveniant. Mirabilia verò circuli hæc sunt 1. Contrarijs & repugnantibus constituitur, qualiter nulla res alia, & quidem triplex est repugnans. 2. Fit ex motu & quiete, qua-

ARISTOTELIS MECHANICA. 3

Sunt op̄os ita genere privantium. Fit enim ex naturæ finitæ faciens circumfessionem, donec usque in eundem locum redierit unde moveri cœpit, & ut perficiatur absque errore, ad id inventus est à Dædalo circinus, qui, ut inquit Ovidius, ex uno duofera ea brachia nodo junxit, ut æquali spatio distantibus ipsis, altera pars staret, pars altera reduceret orbem. 2. Quod una eademque linea curva, scilicet peripheria, sic concava & convexa, careat licet omni latitudine: quæ sunt apparenter contraria. Quia distant sub eodem genere, habentque medium, ut magnum & parvum, inter se distant per medium, quod est æquale, ideo dum commutantur invicem prius necesse est fieri æqualia. Sic inter concavum & convexum tenet medium linea recta, quia ut illæ inter se possint commutari, necesse prius fieri rectas. 3. Movetur circulus simul motionibus apparenter contrariis, antrorsum & retrorsum, dextrorsum sinistrorsum, sursum deorsum, dum enim pars superior circuli erexit descendit per latus dextrum deorsum, eodem tempore pars inferior per latus sinistrum ascendit. Quæ sunt motiones apparenter contrariae, ut enim verè es-

B sent

sent tales, debent fieri secundum easdem
partes. 4. Mirabile est quod se adiun-
ter uno eodemque motu cum punctis infini-
tis quibus constat, velocius simul & tardius
secundum diversa puncta, adeoque inae-
qualiter circa centrum moveatur. Illa enim
inæqualiter moveri dicuntur, quæ eodem
tempore inæqualia percurrunt spatia. At-
qui punctum semidiametri quod est propinquum
quius centro minus percurrit spatiū quām
punctum quod est remotius, quia minorem
describit peripheriam, quare etiam velocius
moveatur punctum à centro remotius, quām
illi propinquius. 5. Extremum semidia-
metri motum, eodem tempore duobus mo-
tibus contrariis fertur, uno naturali ad peri-
pheriam scilicet, altero violento ad cen-
trum moveatur. Nam secundo illo motu pun-
ctum extremum semidiametri retrahitur &
repellitur ad centrum, non aliter quām
cum avicula attingatur filo manibus detento,
retrahitur in suo volatu continuo ad cen-
trum, & ita naturaliter suo volatu describit
circulum. Quæ retractio major est in mi-
nore circulo quām in majore. Motum re-
tractionis vocat Aristoteles præter naturā,
alterum in centrum appellat naturalem.

ARISTOT. MECHANICA

5

Quod paradoxum ita explicamus. Ducatur circulus $\perp CD$, minor, HGF priori concentricus, major semidiameter minoris CA, majoris HA, protrahatur ex A linea AF, per quod cuncte punctum minoris circuli D, usque in F, & ex D, ducatur GD parallela linea HA per prop. 3. lib. I. Euclidis. Ex Samem SI perpendicularis in HA, & ex D linea DG perpendicularis in CA per prop. 12. lib. I. Eucl. Arcus igitur HG erit aequalis proximo arcui CDA, quo tempore permeabit CD, eodem H permeabit HG in eadem velocitate. Retractio autem CE puncti in minore circulo erit major retractio HI puncti in majore circulo (quas retractio designant perpendiculares GI, ADE) nam in circulis inaequalibus rectæ aequalis ad rectos angulos diametro excitatae de diametro circulorum majorum segmentum minus aferunt, quod hic supponit Aristoteles. Unde ex hac extractione & repulsione infert Aristoteles, minorem tardius ferri majore. Quia id quod plus repellitur tardius fertur; sed radius AC plus repellitur & retrahitur quam radius AH ergo tardius fertur. Hi autem duo motus Analogiam servant, ita ut quæ ratio est motus H, secundum naturam in ma-

B 2.

jore

PARS VI. PHYSICÆ.

jore circulo ad modum præter naturam HI linea ejusdem circuli, ea sit ratio motus. Dicuntur dūm naturam in minore circulo ad motum præter naturam CE hoc est quād major est velocitas puncti H ex ratione distantiae centro in majore circulo, tanto minor sicut extractio ejusdem puncti HI, & è contraria, quanto minor est velocitas puncti C ex ratione distantiae à centro in minore circulo, tanto proportionaliter major retractio ejusdem puncti CE. Unde concludit motum secundum naturam multo celeriorem esse in circulo majore quam minore eodem tempore. Eodem enim tempore dum C venit in D pervenit H in F.

Præter hæc quinq; paradoxæ circuli ex repugnantibus desumpta reperiuntur etiam alia. 1. Quod unica terminatur linea uniformi, simplici, quæ careat principio & fine, negetamen infinita sed finita, tota, ac perfecta. Unde circulus omnium figurarum planarum est simplicissima, regularissima, perfectissima. 2. Quod ea linea circularis non sit angulus, proximè tamen ad angulum accedat, & ita quasi tota angulus dici possit. 3. Quod idem circulus omnium figurarum ejusdem perimetri sit capacissima. 4. Quod

ARISTOT. MECHANICA.

7

lineam rectam, aut alienum circulum non tangat nisi in uno puncto, adeoque sit maxime mobilis, cum nulla impedimenta in plane habeat. 5. Quod sit impossibile inter rem circulum tangentem & circuli peripheriam ducere aliam rectam lineam. 6. Quod ab omni diametro secetur in duas aequales partes. 7. Quod duae lineae insistentes extremitatibus diametri & concurrentes in quocunque puncto circuli constituant angulum rectum: 8. Quod ex infinitis punctis in circulo constitutis unicum sit ex quo rectae lineae ductae ad peripheriam sint inter se aequales. Quae omnia sequentibus propositionibus vocata in subsidium Geometria demonstrabuntur.

PROPOSITIO I. *Dati circuli centrum invenire.*

Ducatur recta intra circulum ab uno puncto peripheriae ad aliud, & per prop. 10 primi Eucl. bifariam secetur, quod fiet, si unus pes circini ponatur in uno puncto peripheriae, per quod ducta est recta, & altero describatur arcus, idem fiat ex altero puncto servata eadem circini diductione, seca bunt se arcus, ex puncto intersectionis demittatur perpendicularis in prius rectam

B;

ductam

8 PARS VI. PHYSICÆ.

ductam, hæc erit circuli diameter. Quæ si
bifariam seceretur, dabit centrum circuli.

PROPOSITIO II. Duæ lineæ rectæ insisterent
ex diametri extremitatibus concurrentes in cir-
culi peripheria constituunt angulum rectum.

Ducatur enim ejusmodi concursus line-
arum ex diametri terminis, constituet triangu-
lum, hic vero erit rectus, nam basis ejus est
diameter circuli, hæc bifariam seceretur, & ex
puncto sectionis ducatur ad verticem triangu-
li recta, hæc unum in duo triangula æqualia
dividet, quia & in eodem circulo erunt,
& subtendentes erunt æquales, ergo per
3. primi Eucl. pares erunt. Jam assumatur
unius angulus externus, qui cum æqualis sit
duobus internis per 32. primi, erit duplus
anguli interni & oppositus alteri erit duplus
illius, adeoque duo erunt dupli totius.
Cum igitur anguli ad centrum circuli positi
sint duobus rectis æquales, per prop. 13. pri-
mi, erit angulus de quo agitur eorum dimi-
nius, ac proinde rectus.

PROPOSITIO III. Si in circumferentia
circuli quacunque duo puncta assumpta fuerint,
linea recta ab uno ad alterum ducta necessario
cadet intra circulum.

Ducatur circulus, & in eo puncta assi-

ARISTOT. MECHANICA.

gnentur BC, eaque rectâ conjugantur BC,
necessariò ipsa recta erit intra circulum. Sit
enim eiusdem circuli centrum, A, atque ex
ducatur rectè AB, AC, dabitur trian-
gulum in ejus latere BC, quodeunque pun-
ctum sumatur, sit D, & ex eo ducatur recta
DA, cum igitur duo latera AB, & AC sint
æqualia, utpote ex eodem cetro ad eandem
peripheriam ducta, erunt pers. primi, anguli
ABC, & ACB æquales, sed angulus ADB per
16. primi est major angulo ACB, utpote ex-
ternus, ergo etiam idem angulus ADB ma-
jor erit angulo ABC, & idcirco etiam latus
AB majus erit latero AD per prop. 19. primi,
cum omnis trianguli majorem angulum
subtendat latus majus. Quoniam igitur
AB est semidiameter circuli à centro usque
ad peripheriam pertingens, erit AD minor
semidiametro, ergò D punctum cadet intra
circulum. Quod ipsum ostendetur eodem
modo de quolibet alio punto rectæ BC, to-
ta igitur recta BC cadit intra circulum.

PROPOSITIO IV. *Quacunque recta ci-
colum tangit ita ut eum non secet in unico ian-
tum puncto eum tangit.*

Deducitur ex præcedenti. Si enim in
duobus punctis eum tangeret, pars recta in-

gra illa duo puncta posita caderet intra circulum, ut præcedenter est demonstratum, ergo circulum seceret. Positum artem ex hypothesi tantum tangere. Si dicas illam lineam aliquam sui parte coincidere cum peripheria. Erit igitur una eademque linea in eadem parte simul recta & curva, quod est impossibile.

PROPOSITIO V. *Circulus circulum non tangit nisi in unico puncto, sive intus sive extra tangat.*

Tangat primò circulus DGE minor maiorem DCF, in D interius, dico eum non tangere nisi in uno puncto D. Si enim se tangarent in alio punto, ponamus eos se tangere etiam in C. quod non procul distat à D. Dicitur lineis CA, CB, ad centra duorum circulorum A & B per 6. tertii necessariò diversa, transibit recta AD per II. tertii per punctum contractus D. ipsæ autem rectæ AB, BC, per 9. prii erunt majores latere AC, cum in omnis triangulo duo latera simul sumpta in altera sint tertio quovis. Sed recta AC & qualis est rectæ AD, cum utraq; sit semidiama ter circuli CDF. Ergo eadem recta AB & BC etiam majores erunt recta AD. Si igitur auferatur recta AB. quæ communis est

ARISTOT. MECHANICA.

ii

regiabit recta BC ad lineam major quam recta BD, quod est absurdum. Debet enim esse aequalia utpote semidiametri ejusdem circuli minoris DGE, ergo in solo punto D & in nullo alio se tangent ipsius istius circuli.

Tangat secundò circulus DCF circulum ECD in pluribus punctis quam in uno D ducatur linea BA à centro B circuli unius ad centrum A circuli alterius, quæ necessariò per prop. 12. tertii transibit per contactum D, si igitur se tangant in alio punto quam D, tangant se in C. Quare si ducta fuerit recta BCA AC duorum circulorum semidiametri, erunt eæ aequalia rectis BD, AD, utpote semidiametri eorundem etiam circulorum. Ergo erunt etiam aequalia ipsi BA. Atqui per prop. 20. primi, sunt majores, cum in omni triangulo quo latera simul sumpta sint majora tertio. Ergo sunt simul & majores & aequalia lineæ BA, quod est absurdum. Ergo impossibile est ut circuli duo se tangant extra in pluribus punctis quam in uno.

PROPOSITIO VI. Linea quæ ab extremitate diametri cuiuscunq; circuli ad angulos retos ducitur, & ringens acutur, extra ipsum circulum cadet.

B 5

in

In circulo D E E cujus centrum A. diametrum B F, ducta, sit linea C D, perpendicularis ad B F, diametrum, circulum tangens in B, dico hunc necessariò extra circulum cadere. Si enim non cadit extra, ergo vel intra circumulum, vel in peripheriam. Si intra peripheriam qualis est B E ducta recta A F, erunt per s. primi duo anguli A E B, A B E æquales, sed angulus A B E per constructionem rectus est ergo etiam angulus A E D rectus erit, quod est absurdum. Nam quicunque anguli duo in triangulo per 17. primi minores sunt duobus rectis. Ergo perpendicularis non cadit intra circumulum, & ob eandem causam neque in peripheriam.

PROPOSITIO VII. *In locum intra ipsam lineam rectam & peripheriam comprehensum, impossibile est ut cadat alia recta linea.*

Inter peripheriam B E, & tangentem B D, cadat si possibile est linea recta B C, ad eam igitur ducatur perpendicularis A C, ex centro A lecans circumferentiam circuli in E, cum ergo in triangulo A B C per 19. primi, anguli A B C, & B C A minores sint duobus rectis, & angulus A C B per constructionem rectus, erit angulus A B C minor recto. Cum ergo per 19. primi, omnis angulus major sub-

tendatur a latere majori, scit AB major,
hoc est, recta AC (cum haec illi aequalis sit)
major quam AC pars quam totum, quod
est absurdum. Impossibile est igitur li-
neam rectam cadere posse intra BD tan-
gentem, & peripheriam BE.

PROPOSITIO VIII. *Angulus semicirculi
quovis angulo acuto rectilineo major est: angu-
lus vero contingens tangentem rectam & periphe-
riam contentus, omni angulo acuto minor est.*

Figura sit. Circulus EBF, tangens CB,
centrum A, recta ducta EB ex peripheria ad
punctum contactus. Dico primò, angulum
semicirculi FBE maiorem esse angulo recti-
lineo EBA quounque acuto qui fiat à dia-
metro FB & recta EB intra & infra CD ducta.
Cum enim demonstratum sit proposit. 7.
omnem rectum infra tangentem BD ductam
necessariò secare circulum, omnis igitur re-
cta infra tangentem CD ducta cadet intra
circulum EB, sitque v. g. una ex illis recta
GB, haec igitur constituet angulum acutum
EBA, rectilineum minorem semicirculo E-
BAF, cum ille sit pars hujus, omne autem to-
tum majus sit sua parte.

Dico 2. Angulum quounque acutum
rectilineum constitutum per tangentem
CB,

CB, & lineam rectam ductam ex B infra CB, esse majorem angulo contingentiæ EBC. Cùm enim demonstratū sit, cadere omnem rectam infra CB ductam intra circulum, necessariò ea constituet cum peripheria intus angulum: atqui angulus EBE, est una pars totius anguli rectilinei CBE. Angulus autem contingentiæ CBE, est altera pars totius anguli rectilinei CBE, sed omnis pars est minor suo toto, ergo omnis contingentiæ angulus est minor angulo quocunque rectilineo, nam eadem prorsus ratio est de omnibus angulis rectilineis alijs: cùm omnes contineantur à tangentē CB, & alia rectâ AB infra CB ducta, quæ necessariò cadit intra circulum.

PROPOSITIO IX. *Omnis angulus contatus dividi potest in infinitum in minores semper & minores angulos, atque etiam in infinitum augeri, nunquam tamen in infinitum acutus evadibilis minimo angulo rectilineo acuto.*

Sin tres circuli eccentrici habentes centra in eadem diametro, ac se in eodem punto D tangentes, per quod etiam tangens recta ducetur EB. Diameter est EA, major circulus AFD, medius BGD, minimus CHD. Cum ergo propositionibus præced. demon-

stratur

stratum in eum nem angulum contingentem
comparatum esse, ut dividi non possit per li-
neam rectam, minorque sit omni angulo re-
ctilineo acuto, dico tamen hunc angulum es-
se divisibilem in infinitum, non quidem per
rectas sed per curvas lineas. Sic enim an-
gulus contactus FDG, quem facit linea FD
cum circulo medio DGB. Ducatur adhuc
major circulus DFA, contingens circulum
priorum in punto D. Cum igitur angulus
nihil aliud sit quam inclinatio unius lineae
ad aliam in uno puncto, sequitur, quanto
major est inclinatio unius lineae ad aliam,
tanto minorem constitui angulum sed arcus
FD magis inclinatur ad lineam FD, quam ar-
cus GD, & quidem in uno puncto D, cum
circulus circulum non tangat nisi in uno
puncto per prop. 5. præced. ergo etiam mi-
norem constituet angulum FD arcus, quam
GD cum linea ED. Id ipsum etiam contin-
git, si in infinitum semper maiores & majo-
res ducentur circuli quam sit FD, quo enim
illi erunt maiores tanto erit major inclina-
tio ad FD, ac consequenter minor angulus. Præ-
terea omnis pars est minor toto, sed angulus
CDF est pars anguli EDC, ergo ille est mi-
nor isto. Si enim cogitatur moyeri FD ver-
sus

sus GD pertransib[il] spatiū FG, quo[rum] di-
visibile est in infinitum, cūm omnis quantitas
sit divisibilis in infinitum. Sicut autem mis-
nū diximus per majorem circulum, eadem
ratione augeri per majorem dicemus. Nam
si ducatur minor circulus DHC constituet is
utique angulum EDH, majorem angulo
EDG, cum sit pars illius. Cūm igitur infi-
nitū circuli minores duci possint, quām sit
DHC, & DGB, etiam angulus EDG poterit
in infinitum augeri.

PROPOSITIO X. *Aliqua quantitas po-
test continuè & infinitè augeri, altera infinitè
minui, & tamen augmentum illius quantum-
unque sit, minus semper erit decremente hu-
jus.*

Ducatur circulus ABEF habeat dia-
metrum AF, in puncto A tangatur à recta AD,
infra hanc rectam ducatæ ex A producantur
per circuli peripheriam AC, AB, hâc positâ
figurâ. Sequitur propositio evidenter ex
præcedente. Nam angulus quicunque a-
cuit rectilineus potest in infinitum minui,
angulus verò contingentiæ EDG superioris
figuræ per duos semper minores circulos
in infinitum augeri, & tamen incrementum
hujus semper erit minus decremente illius.

Iter.

Item angulus semicirculi per ductos semper
majores circulos potest in infinitum augeri,
& per ductos minores circulos in infinitum
minui, et tamen suo augmento nunquam
exæquabit angulum rectum, nec suo decre-
mento æqualis aut minor fiet quocunque
angulo acuto, sed semper omni acuto mane-
bit major. Quare arguitur falsi illa argu-
mentatio. Transitus à minori ad majus,
vel è contra est per omnia media, ergò per
æqualia similiter. Contingit reperiire ma-
jus hoc & minus eodem, ergo contingit re-
periire æquale. Nam in posita figura, si co-
gitetur moveri linea AB, ex B versus CB,
quamdiu secabit peripheriam HE tam diu
fiet angulus acutus minor angulo semicircu-
li per prop. 8. præced, quamprimum autem
cessat secare, efficit angulum rectum DAF
majorem anguli semicirculo FAE, cùm utri-
usque differentia sit angulus contingentia
EAD. Ergo cum per omnes angulos recti
lineos intermedios transierit linea AB, ma-
nifestum est transiri posse à minori ad majus,
vel è contra, & per omnia media non transi-
to æquali. Præterea cùm nullus angulus
rectilineus reperiatur æqualis angulo semi-
circuli, rectus enim omnis & obtusus major
est.

est, atque etiam omnis angulus semicirculi
Omni angulo rectilineo acutus major est, &
quitur etiam alterum. Videlicet, possere
periri majus isto & minus eodem, cui tamen
non habeatur æquale. Limitatione igitur
indiget quod supra dictum est ab initio par-
tis primæ paradoxi 2, ex Aristotele. Inter
majus & minus reperiri medium, scilicet æ-
quale. Intelligendum enim est de iis ve-
rum esse, quæ possunt inter se commu-
tari. Easdem argumentationes falsas esse
etiam sequenti ratione demonstratur. Sit
enim circulus AGDF, diameter AC, linea
AD secans circulum in segmentum minus
AFD, & segmentum majus ABD, eritque
angulus ADB segmenti majoris major recto
per prop. 31. lib. 3. Quocirca si AD moveri
cogitetur per spatium DCB fixo punto A in
A, faciet per prop. 31. tertij semper angulum
majorem recto cum peripheria quo usque
pervenieris ad Diametrum AC, semper enim
interea erit angulus majoris sequenti, in AC,
autem fieri angulus semicirculi per prop. 16.
tertij recto minor, si vero ulterius promo-
veatur ex C in B, faciet per prop. 31. tertij an-
gulum ABG, minoris segmenti semper mi-
nor rem angulo recto. Ergo transitus ab an-

gul

segmenti majoris ADB, qui recto semper
magis est ad angulum semicirculi ACG, vel
segmenti minoris ABG, qui recto semper
minores sunt, non transito angulo recto
et equali. Cum igitur per omnes angulos me-
dios transeat, apparet falsam illam argu-
mentationem esse. Transitus à majore ad
minus vel è contrà, & per omnia media, er-
go per æquale.

PROPOSITIO XI. *Datis tribus punctis
quibuscumq; in linea recta non jacentibus per ea
ducere circulum.*

Sint data tria puncta ABC, quomodo cum
que jacentia, modò non in linea recta, ex
uno igitur eorum v. g. ex A, ducatur arcus in
quacunque distantia modò major sit
quam dimidia hujus puncti à proximo di-
stantia, quam servatà aperturâ circini, eadē
ducatur aliis arcus ex punto B, qui secabit
in ED, punctis, & ducatur linea per DE. Si-
miles etiam arcus describantur ex punctis
B & C qui se secabunt in F & G, per quæ tra-
jecta linea FG, ubi secuerit rectam DH ibi
designabis centrum circuli H. Posito igitur
in punto H, circini pede uno, altero exten-
so in A & C, si descriptus fuerit circulus
transbit is per data tria puncta.

PROPOSITIQ. XII. Circulus ab omni dia-
metro secatur in duas partes æquales.

Sit circulus ABC, diameter BD, quæcumque dico hunc secare circulum ABC, inducens æquales semicirculos BAD, & BCD. Dividatur enim linea AC ubique perpendicularis in diametrum BD, per prop. 12. lib. 1. & ex A & C ducantur lineæ AD, DC. Latera igitur AE, ADE erunt æqualia lateribus BC & BE. Similiter etiam latera ED & AF lateribus DE & EC. Nam AE & EC æquales sunt per prop. 3. lib. 3. cùm perpendiculariter secetur AC à diametro BE, adeoque bifariam. Latus autem BE commune est triangulo ADE & BEC. Latus autem ED commune est triangulis AED, & EDC, ergo angulus ADE æqualis erit angulo EDC, & angulus BAE angulo BCE per prop. 4. primi, cùm eorum bases sint æquales, anguli autem AGB & BEC etiam æquales sunt: utpote per constructionem recti, ergo etiam latera AB, BC, illis oppositaæ equalia erunt per 4. lib. 1. Igitur per 28. tertij, peripheriæ AB, BC æquales erunt, cùm in æqualibus circulis æquales peripherias æquales rectilineæ auferant. Fandem ob causam peripheria AD æqualis erit peripheriæ DC.

cum reæ uerentes AD & DC æquales sint. Ergo BAD semicirculus æqualis erit semicirculo BCD per prop. 2. Si enim æquibus æqua Ma adjecta sint tota sunt æqualia. Diameter igitur BD secat circulum in duas partes æquales id ipsum demonstratur ab omnibus alijs diametris. Omnis igitur diameter secat circulum bifariam.

Notandum, has & similes demonstrationes plurimas demonstrare continuum non posse componi ex indivisibilibus, nulla enim linea v.g. AC, posset dividi bifariam in E, aut esse diameter circuli nisi quæ constaret numero indivisibiliū in pari. Si enim constaret linea AC indivisibilibus utiq; Deus sciret eorum numerum. Ponamus igitur eum scire, esseque lineam v.g. AC compositam ex numero pari centum indivisibilium ea non posset dividi bifariam, Si enim BD transiret per indivibile quinquagesimum Numerari cceptum ab A, punctum ergo E esset quinagesimum, adeòq; ab A usque ad E exclusivè esset tantum 49. Ab E autem usq; ad C 50. Si dicas intra 50. & 50. indivibile lineam transire, ergo linea AC non est continua. Similiter nullus angulus, nullus circulus, nullum segmentum ob eandem rationem pos-

Let dividi nisi haberet indivisibilia imparia,
& iterum unico sublato indivisibili quod ba-
bet imparia, etiam non posset amplius ipsum
dividi in æqualia.

PROPOSITIO XIII. *Semidiametrum, si-
 quamcumq[ue] lineam secare mediâ & extre-
 mā ratione.*

Data sit semidiameter BC, quam oporteat
secare mediâ & extremâ ratione, hoc est
in duas partes inæquales CF, FB, ita ut trian-
gulum comprehensum sub linea æquali
CB & altera linea æquali ejus segmento mi-
nori BF æquale sit quadrato reliqui segmen-
ti majoris CF. Ad lineam igitur secandam
BC, ducatur perpendicularis HC, & in ea ab-
scindatur CH, æqualis rectæ BC, linea autem
HC dividatur in duas partes æquales in G, ex
G, linea ducatur recta BG in B eaque transfe-
ratur ex G in D, lineaque CD absindatur
æqualis CE linea data CB. Dico lineam
BC in F esse secundam mediâ & extremâ ratione
cum lineis enim æqualibus CB, CH absolvant
quadratum KC, & cum lineis æqualibus
FC, CD etiam perficiatur quadratum FD, la-
tusque FE producatur ulterius usque in I,
quod constituet parallelogrammum re-
ctangulum KF. Si igitur parallelogrammum

KF,

ARISTOT. MECHANICA

23

KF æquale fuerit quadrato FD, linea BC in F est sita erit mediæ & extremæ ratione. Sed est æqualis quod demonstro. Linea HC per constructionem divisa est bifariam in G, linea CD eidem per constructionem adjecta, ergo rectangulum sub HD, & CD, hoc est rectangulum HE (linea enim DE æqualis est rectæ CD) unum cum quadrato dimidiæ GC per prop. sextam secundi. Äquale est quadrato rectæ GB, hoc est, rectæ GD, nam GD æqualis est rectæ GB, sed quadratum rectæ GB per 47. primi æquale est quadratis rectarum GC, CB simul sumptis (cùm in omni triangulo rectangulo quadratum hypothenuſæ æquale sit quadratis laterum simul sumptis juxta inventum Pythagoræ) Si igitur dematur commune quadratum rectæ GC remanebit rectangulum HF, æquale quadrato rectæ BC, hoc est quadrato CK. Si igitur rursus auferatur commune rectangulum CI, remanebunt rectangulum KF & quadratum CE inter se æqualia.

PROPOSITIO XIV. *Cuique circumferentia æqualem rectam invenire.*

Dato circulo EFGH quoq; eoque per 2. diametros EGAFH in quadrantes 4. distributo, ducatur linea EK sc. cans semidiametrum

C 3

crum

crum FI in 2. parte æquales in L , sed inde semidiametro IH mediâ & extrema ratione per prop. præc. in M , hoc est, ut sit ea pro- portio majoris linea x HM , ad minorem MI , quæ est totius IH ad maiorem MH , demissa que ex X linea KN in EG perpendiculari du- catur linea MN , & huic paralella HO ex pun- do H . Nam linea IO quarta pars erit illius li- neæ rectæ quæ æqualis est circumferentia $EFGH$. Quocirca si lineam OI transtulero, in lineam rectam aliam, eamque repetiero quaeret, habebitur recta æqualis peripheria datæ $EFGH$.

PROPOSITIO XV. *Cuicunque recta æqualem circumferentiam describere.*

Propositâ linea quacunque cui æqualis peripheria quæritur, dividatur in partes æquales tres, quarum partium una æqualis prorsus sit linea E . Egitur veluti tertia pro- positæ linea parte constituatur triangulum æquilaterum EFG , cuius latera omnia & in- ter se & singula parti tertiaræ linea x proposi- tæ, sive rectæ GF , sint æqualia, divisoque tam angulo F quam G in partes duas æquales per IG & FH , quæ se intersecabunt in K , linea rursus IF divisa bifariam in M , du- catur linea KM dividatur ea in partes æqua- les

les 4. ex tunique una transfatur sursum in
linam tandem ex M in N descri-
psa ex centro K ad intervallum N
ciclo, is enim æqualis erit datæ li-
nea rectæ, quæ triplo longior est quam re-
cta EE.

PROPOSITIO XVI. *Quomodo currū ve-
cti per actum iter sine errore dimetiri possint,
et si nemo ad id attenderit.*

Fit hoc beneficio rotarum quatuor ex
quibus instrumentum sequens conficitur.
Prima rota est rota currūs, cui reliquæ ap-
ponentur: hæc habeat diametrum pedum
4. & duorum digitorum, sive duarum duō-
denarum unius pedis Geometrici. Cùm
igitur tanta erit diametri magnitudo, rotæ
peripheriæ erit pedum 12. & dimidij, quæ
cùm 400. suam periodum absolverit da-
buntur quinques mille pedes, & cùm pedes
quinque unum passum constituant, mille
erunt passus confecti, atque mille passus u-
num milliare Italicum constituant, adeoq;
quatercenties rota circumacta unū peregr-
ret milliare. Hoc milliare ut ostendatur, al-
terum rotæ currūs ad partem interiorem in
modiolo sive umbilico stabili tympanum
affigetur cum denticulo uno, & insupe ad
captum

captum currūs, loculamentum audiū firmi-
ter apponatur habens tympanum aliud ver-
satile in stylo collocatum, in cuius tympa-
ni fronte perficiantur denticuli æqualiter di-
visi numero 400, convenientes unico denti-
culo tympani inferioris. Hic enim unico den-
ticulus in singulis versionibus rotæ pri-
mæ compellet singulos denticulos rotæ se-
cundæ. Unde eveniet ut cùm prima rota
400 circumvoluta fuerit, hæc secunda semel
circumvolvatur. Ultra id autem tempus
quo hæc secunda rota semel circumvolvi-
tur prima ut dictum est unum conficiet mil-
liare Italicum, hoc est mille passus. Hoc
milliare manifestabit rota tertia in plano
posita quæ in sua rotunditate tot foramina
quot dentes habeat, singulis autem
foraminibus singulos calculos immissos, qui
calculi cùm pervenerunt ad foramen, quod
in ejus loculamento unicum erit, transeun-
tibus rotæ foraminibus directè respondens,
cadet in vas suppositum sonumque dabit, si
vas v. g. fuerit æneum. Unde auditæ perci-
pietur milliare confectum. Ut vero lapillus
deferatur ad foramen loculamenti opus est
secunde rotæ denticulum apponere, qui
versionibus singulis jacentes ad planæ ro-

tæ denticulos protrudet. Hoc fiet ut pera-
gio millarijs singulis singuli calculi in for-
mina tertiz rotæ positi, in vas loculamento
tertia rotæ subiectum incidentes etiam so-
nitu finem milliarium ostendant. Numerus
verò calculorum eximo collectus summam
milliarium eo die consectorum indicabit.
His tribus rotis si adnumeretur ea, quæ intus
affixa est axi primæ rotæ cum uno dente,
quatuor computabuntur rotæ.

PROPOSITIO XVII. Navigantes in
mari passant iter emersum dimitiri, et si ad id
non attenderint.

Fit hoc eodem instrumento quod præte-
ritâ prop. descripsimus, nisi quod rotæ duæ
quæ utrinque in latere applicatae sunt, non
applicentur in utroque latere navi, quod
circumagantur circa axem per latitudinem
navis transiuntem, ipsæque rotæ primæ ta-
bulis seu pinnis aquam deradeantib' in fron-
te instructæ esse debent, quarum beneficio
aliæ rotæ circumagantur nave progredien-
te. Secundam verò rotam in medio navi
axis continet cum uno denticulo extra suam
rotunditatem protento, reliquæ rotæ, una
in cultro disponitur, altera in clavo, super vel
juxta hanc stabiliter fixa disponentur, suisq;

loculamentis concludentur. His etiam ita dispositis cùm navis habuerit impetum aë-
ventum, pinnæ quæ erunt in rotis aquam
tangentes adversam, vehementi retrorsum
impulso coactæ versabunt rotas, hæ invol-
vendo se in eÿebunt axem, axis tympanum
secundum cum uno dente, cuius dens cir-
cumactus singulis versationib' singulos ter-
tijsymani dentes impellendo, modicas ef-
ficiet circuitiones. Ita cum 400. rotæ à pin-
nis fuerint versatae, semel tympanum ter-
tiū in cultro jacens (rotæ hujus axis para-
lellus est axi rotarum primarum) circumga-
getur impulsu dentis in eodem tympano ter-
tio præstantis, qui etiam semel cum illa ro-
ta circumvolutus impellat suum dentem
quarræ rotæ, & uno dente magis promove-
bit, ut calculus foramini quod denti impul-
so adjungitur, imponatur, ad loculamenti sub-
iecti foramen perveniat, & in illud decidat.

PROPOSITIO XVIII. Quomodo quis scire
possit pedibus iter faciens quot passus confecerit,
etiam si illos non numeraverit?

Si capsula aliqua circularis in ejus superio-
re plano descripti sint circuli seu lymbi tres,
singuli division' partes 100. quarum una in
extremo lymbo æquivaleret passui geome-
trico,

trico hoc it. quinque pedibus, una in secundo lymbo centum passibus &c. instruetum que sit instrumentum tribus indicibus singulis directis ad singulos lymbos. Supra habeat ansam cui fascia alligabitur ex qua suspendi in collo possit, infra habeat anulum cui alligata etiam sit fascia, per quam si trahatur deorsum singulis tractibus rota celerrima cujus motum indicat index longissimus in lymbo extremo, promoveatur uno dente ulterius, adeoque & index foris unâ parte, & cum index primus percurserit totum lymbum, secundus index promoveatur unâ parte sui lymbi. Cum autem promotus fuerit secundus index ad decem sui lymbi partes, progrediatur tertius index in tertio lymbo ad unam partem. Ita sicut cum primus index centies circumvolvatus fuerit, secundus circumvolvatur centum semel, & cum centies millies suam rotationem absolvit primus index, tertius tamum se nesciam absolvet, secundus millies. Intus vero disponendae sunt rotæ ut ea in motibus, quæ dicta sunt de indicibus, exerceant. Quibus habbitis hic plus erit facturus iter, appende collo instrumentum per fasciam iuperiorem, fasciam inferiorem allig. tuo pedi dextro in tra

fra genu in tanta longitudine ut cum fas erit.
Etus præcisè sendatur fascia sine tuo. tamen
incommodo. Cùm igitur progressus fueris,
quotiescumque pes dexter in motu retro fi-
nistrum pedem se protenderit, fascia tra-
het inferiorem annulum aliquantulum de-
orsum te etiam non adyertente, & tum
progredietur uno dente rota prima cum in-
dice primo, idque fiet quotiescumque unus
passus geometricus fuerit absolutus. Ita re-
peries in instrumento quantum ambulasti.

PROPOSITIO XIX. Circuli quadratricem
describere.

Quadratrix hæc linea cùm utilissima sit
eam describendi hic modum ex occasione
circuli ostendemus, & simul aliquos ejus usq;
adjungemus. Describatur itaque quadratum
AB, & in eo pro magnitudine lateris descri-
batur quadrans CD ex centro A, dividan-
turque duo latera AL, BC, primò in partes
duas, et iterum subdividantur in quotquot
placuerit, & in quot fuerit divisum unum
latus in totidem alterum, & puncta divisionis
num parallellis jungantur. Ex divisionibus
etiam quadrantis emittantur aliae rectæ ad
centrum A, ubi enim haec rectæ priores parale-
las intersecabunt, primæ primas, secundæ se-
cundas,

secundis, &c. Per ea puncta linea quadratrix
ducenda erit, ita linea quadrantis prima li-
neam lateris primam secet in E, secunda se-
cundam in F &c. per ea puncta linea quadra-
trix ducenda est, ita ut non sit sinuosa, nec
gibbosa, nec angulosa, sed æquabiliter sem-
per progrederiatur. Idcirco quantò plura fue-
rint puncta electa, tantò ducetur exactius ut
verò punctum P in quo desinit quadratrix in
basi quadrantis reperiatur spatio AM, ACN
in plures partes subdividenda erunt, sicut &
spatium arcus CF quod est basi quadrantis
proximum in totidem, ubi enim linea recta
ducta ex centro A, per ultimam partem ar-
cus secuerit ultimam paralellam illud pun-
ctum notetur exactè & distantia illius pun-
cti à linea AD in paralella quam secuit, trans-
feratur etiam infra lineam AP, intanta ab A
B distantia in quanta fuerit supra lineam AP
ex Paralella qua secta est. Si enim hæc pun-
cta duo inventa fuerint, conjuncta per lineam
æqvabiliter & uniformiter extensam, de-
signabitur exactè punctum C, at si spatium
AM & CN divisum fuerit in duas partes in R
& S, ducta linea paralella RS transferatur de-
orsum in AT & RX ex T in I, inventum erit
punctum V, ex quo qvareatur. Hujus qva-
dratricis

draticis linea^e magnus est plus ut apparet.

PROPOSITIO XX. Data linea recta ope qua-
draticis aequalem circumferentiam describere.

Detur linea AB, cui aequalis describenda
est circumferentia. Dividatur linea quatuor
partes, & una harum transferatur in latu^s
quadraticis AD usque v.g. in Z, ex P autem
ad D ducatur linea recta, & ex Z eidem
paralella, quae secabit AP in O. Si igitur de-
scriptus fuerit circulus cujus semidiameter
AO, erit ejus circumferentia aequalis linea^e
quae quadruplo major est linea AZ, sive
aequalis linea^e AB.

PROPOSITIO XXI. Lineas duas describe-
re nunquam concurrentes, licet in infinitum pro-
ducantur, & semper magis una ad alterum ac-
cedat.

Sic data linea recta AB, & ad eam perpen-
dicularis CD in puncto E sumatur deinde in-
tra E punctum, D pro polo linea^e describen-
da, & supra E aliud punctum C ut libet, in usu
descripta patebit quantum tum punctum D
quam C è punto E absit debeat. Ex pun-
cto D ducentur quotquot placuerint linea^e,
g. DE, DG, DH &c. Quantumcunque à
DC distantes, aequaliter vel inaequaliter à li-
nea

nea DC, retractæ, & ubi ea tecnerit lineam AB in punctis v. g. IKL &c. ibi unum pedem cirkini pone, alterum extende in eandem lineam ulterius in FGH, ut nimirum linea IF, KG, LH, æquales sint tam inter se, quam cum linea CE. Atque per puncta FGH hoc modo inventa, duc lineam inflexam CF, GH, &c. Dico hanc lineam nunquam concursaram cum linea AB, etiamsi utraque infinitum produceretur, & tamen semper lineam CF, GH, propinquius accessuram ad lineam AB, quod inde probatur. Qui puncta FGH &c. per quæ incedit sunt omnia supra rectam AB, terminantia videlicet segmenta rectangularium ex D prodeuntium (quæ per pronunciatum II. primi Euclidis omnes rectam AB intersecant) cum duæ lineæ rectæ in uno punto concurrentes, si producantur ambæ, necessariò in uno punto se se mutuò secant. Hæc autem puncta omnia & singula sunt propinquiora linea AB, quam sit ipsum C quod sic demonstro. Ex quo cunctæ horum punctorum urex H demittatur perpendicularis HM. Quia igitur LH per 19. primi major est quam HM, erit quoque CE utpote æqualis ex constructione linea LH major perpendiculari MH. Igitur

H

H minus distabit à linea AB quam C cum utraque sit perpendicularis ad AB scilicet tam MH quam CE, hæc autem major illa.

PROPOSITIO XXII. Nullum quantum ex meris indivisibilibus componi posse.

Præter ea quæ superius insinuavimus propositio illa repugnat circulo. Si enim quantum componeretur ex meris indivisibilibus, sequeretur maiorem circulum esse æqualem majori. Sequela probatur. Quia ambæ illorum circumferentiæ habent puncta numero æqualia, itaque & ipsæ æquales essent. Antecedens probatur. Sint enim ex centro A educæ rectæ per omnia puncta circuli minoris productæ usq; ad majorem, vel igitur unius tot erunt puncta quot alterius, vel plura adhuc supere-runt in circulo majore. Ex ijs igitur educi poterunt lineæ rectæ ad centrum, vel non. Ponamus lineas BA, CA, in minori circulo ductas esse por puncta immediate & proxima: Quæro igitur an in circulo majore inter lineas BC intercedant puncta alia. Si dixeris non: erunt igitur tot puncta in circulo majore, quot in minore & non plura, aeoq; hic illi erit æqualis. Si dixeris inter BC alia dari puncti plura, ducatur v. g. DE,

FG,

FG, pot. curruntq; duci linea^e rectæ ab illis
ad centrum A per post. i. primi Eucl. DA, EA,
FA, &c. Hæ igitur vel secabunt lineas AB,
& CA in uno eodemque puncto circuli ma-
joris, & iterum cum ijsdem in A convenient,
vel supra erunt dividæ, in minore autem cir-
culo omnes in unam lineam conjunctæ, ho-
rum neutrum dici potest. Essent enim linea^e
rectæ ex hypothesi: & non essent: quia non
interjacerent ex æqvo punctis suis. Juxta
defin. 4. primi, at una alteram in pluribus
quam uno puncto secarent, quia primo qui-
dem in circulo minore, deinde incentro. Vel
unum & idem segm^{nt}um commune habe-
rent, quod est impossibile, & contra axio-
ma decimum lib. I. Iterum, si linea compon-
eretur ex meris indivisibilibus tum diamet-
ter AB Quadrati esset æqualis lateri BC, du-
cantur enim ex singulis indivisibilibus late-
ris CB paralellæ linea^e; igitur paralellæ ex
punctis proximis & sibi immediatis ductæ
v. g. ex DE, non distabunt ab invicem, &
erunt sibi immediatæ, ergo nec in HI dista-
bunt a se invicem, cum paralellæ in singulis
partibus a se invicem æqualiter distent. Por-
tio igitur HI diametri AB æqualis erit por-
tioni lateris CB, id ipsius probabitur de sa-

gulis alijs paralellis sibi proximis & imme-
diatis. Cusa igitur singule portiones inter-
cedentes inter singulas portiones duarum
paralellarum in diametro AB æquales sunt
portionibus singulis lateris CB (supponun-
tur plures & unæ paralellæ in quadrato &
illas diameter secare) ut probatum. Ergo
tota diameter AB æqualis erit toti lateri CB
quod est manifestè falsum. Et contra Eucl. prop. 19. lib. I. Tertiò. Id quod non
habent indivisibilia dare non possunt, sed di-
visibilitatem non habent nec formaliter nec
materialiter, hoc ipso quia sunt indivisibilia.
Ergo, alia ratio est de linea divisibili qua^e li-
neam dare potest sapienter replicata majorem
se, hoc ipso quia ex sua natura est divisibilis.
4. Si continuum componi posset ex meris
indivisibilibus, dari possent tria puncta ex-
trase sibi invicem immediata, sed hoc
non. Ergo. Probatur minor, si darentur
tria puncta immediata, tum medium eorum
vel distare faceret à se invicem ex-
rema ut se non contingant, vel non:
si non, ergo non sunt extra se sed intra
se omnia tria. Sis sic ergo spatium interme-
dium inter extrema est divisibile & simul est

indivisi~~bilis~~ne quia cōeqvatur indivisi~~bili~~,
quod est absurdum. Nam spatiū illud
si non est divisible, sed indivisi~~bili~~ ergo
facit à se invicem extrema indivisa, adeo
que non distantia, sed indivisi~~bili~~ter intra se
constituta.

PARS SECUNDA.

DE VECTE, LIBRA, STATERA.

Vectis est palus oblongior uno suorum
extremorum acutus, altero obtusus. Ex ma-
teria inflexibili ad commovenda onera fa-
ctus, ejus pars acuta, lingula: obtusa, caput
appellatur. Eo cùm utimur, corpus subjici-
mus firmum & solidum, qvod Græci vocant
hypomochlion, Vitruvius latinè pressio-
nem. Qvod homo non potest onus elevare
si illi vectis unum finem supposuerit, subje-
cto hypomochlio elevabit. Hinc quærit Ari-
stoteles cur fiat, qvòd vires exiguae magna
onera vecte moveant, quæ sine vecte move-
ri etiam à magnis viribus non poterant, cùm
potius contrarium evenire deberet, quia fa-
cilius est moyere parvum pondus quam ma-
gnum, sed moles sine vecte est minus pon-
dus quam cum vecte, ergo facilius moveri
debet.

deberet sine vēcte. Ad hoc R̄. & I. majorē veram esse cæteris paribus non autem s. cætera sint imparia, quando videlicet per novum pondus superadditum potentia movens oneri levando melius quam ante applicatur. R̄det Aristot. Vēctem haberet rationem libræ, in qua unum idemque pondus tantò plūs ponderat qvānto magis distat à centro. Jam ergo potentia deprimens caput vēctis sit loco ponderis, hypomochlion loco centri, caput vēctis magis à centro distet quam lingva, non mirum est quod parvæ vires plūs possint in capite vēctis positæ quam magnæ in lingva. deinceps lingvam vocabimus A, hypomochlion CD, caput vēctis B.

Sed qvæstio adhuc procedit, cur in libra idipsum fiat, & pondus, tantum propter mutationem loci distantiamque à centro variata plus minusque premit? Ad hoc respondebimus infra, ubi de Statera ac Libra agemus. Ratio enim universalis, vēctis à state-
ra, stateræ à libra, libræ à circuli proprieta-
te ortum dicit.

Quæritur 2. Cur gubernaculum et si parvum sit, atque in postrema parte navigij posicūm, tanti viribus polleat, ut pusillo de cravo, atque tanti in unius hominis nisu eoq;

sen-

seorsim sicut moveantur nāvīgiorū im-
mēdīa mōles. Rēsp. Quia temō ille vēctis
est, mārē pōndus, & qui gubernaculum tra-
dāt potēntia movens, unde igitur vēctis ha-
bet virēs, inde & gubernaculum.

Quæritur 3. Cur quanto altius antennæ
subdīctæ sunt, tantò celeriùs nāvīgia cur-
rent eodem vēnto & velo? Rēsp. Qui mā-
lus est vēctis, hypomochlion statumen illud
excavatum cui malus infixus est, pondus est
nāvīgium; movens, ventus velo receptus.
Cūm igitur tantò faciliùs & citiùs mōveat
eadem vis idem pondus, quantò vis tuerit ab
hypomochlio remētior, sequitur quod an-
tenna cum velo fuerit in malo sublata altius,
tantò si habitura majorem vim ad promō-
vendam navim faciliùs & citiùs. Deinde in
nāvīgijs majoribus plura expanduntur vela
ut potentia movens tantò & major expedi-
tiùsque transferat navem. Quæ ergo vela
fuerint in malo uno ea omnia habebunt ra-
tionem unius ponderis dum agent per mo-
dum potēntiæ unius moventis per vēcti-
onus: quæ autem constituta fuerint in pup-
pivel pro ea seorsim movebunt navim se-
paratā vi, cūm suspenſa ad malum aliū, qu
alterum constituit vēctis, etiam suam vīn-

seor-

seorsim exarant. Quare Isidores velorum genera tradit sex, Acatium Epidromum, Tolonem, Artemoneum, Sypatium & Mendicium. Acatium velum est maximum in medio naxis malo medi & maximo appensum Artemon velum pro directione potius quam celeritate navis usui, minimum Epidromus secundæ magnitudinis sed ad pupim. Tolon minimum & ad proram Sypatium cum uno pede quo solent juvari navi, quies vis venti deficit. Mendicum quod in prora ponitur. Sed jam plura velorum genera sunt reperta. Antenna vocatur lignum transversum ex quo vela dependent. Antennæ partes extremæ dicuntur acrorea, sive cornua. Mali pars inferior dicitur paterna, pars media trochleo, pars summa charchesion. Porro altius velum cum antenna attollitur, modo demittitur, ne cum nimis altè sublatum, incumbens magna vi ventus malum sive vectem rumpat. Celeritas enim navigationis non aliter temperari potest quam cum in statera vis potentiae moventis temperatur, cum modo magis à centro modo mirùs pondus reminetur.

Quæritur 4. Cur iij qui in navis medio sunt remiges magis nave em moveant, quam qui pro-

prope superim & proram? Resp Quia remus est etiam vectis, scalmus hypomochlion, aqua propuls pondus, potentia movens remex. Male autem aliqui hic contra Aristotelem asserti respe^ttu motæ navis mare, non scal-
mum esse hypomochlion. Sequeretur e-
nimir aut pondus motum, scilicet navim, &
potentiam moventem esse in eadem parte
vectis respectu hypomochlij v.g. in parte CB,
quod fieri non potest: aut potentiam mo-
ventem esse in AC, pondus motum in B.
Cum ergo pars AC. sit minima aquæ im-
mersa respectu CB partis remi supra aquam
sequeretur maximam vim in AC non motu-
ram multò minorem vim in CB constitu-
tam, cum sit proportio ponderis ad pondus
qua est AC linea ad CB. Quare dico etiam
respectu navis motæ rectè Aristotelem affi-
gnasse scalnum pro hypomochlio, sed tali
hypomochlio quod simul & resistat & ce-
dat: In quantum resistit, navem lateri
propellit vi vectis quem ligat: In quantum
cedit, navim sequitur.

Quæritur 5. Quantâ potentia movente
cum vecte opus sit ad totam terram move-
ndam. Ad hoc quæsumus ex variis me-
te respondimus in libris de ortu, & hic parte

6. respondebimus. Hic vero est nostro sensu hanc quæstionem proponit. Foreris etiam in disp. miscell. 47. thesi eamque sic resolata affert à quodam Mathematico. Si faverit diameter alicujus sphæræ ex terra lapilis & ferro constructæ ponderantis unum libram, cuiusmodi diameter in uno passo Geometrico tricies contineatur. Supponitur hic talis sphærula, ejusque ponderis, ut comparata cum toto terrarum orbe, si hic juxta suam magnitudinem ita proportionaliter ex triplici tali materia terræ, lapidis, ferri compositus esset, tum factâ dimensione juxta proportionem Archimedeam diametri ad peripheriam, inventamque totam soliditatem terræ, deprehenderetur constare libris 1899, 64914285714285, adeoque tot ponderare libras quod exprimit iste numerus. Hoc igitur tantum pondus totius terrarum orbis in oxyeri posset ab unico homine opere vectis, & quidem manu unicâ, si daretur pertica ferrea quæ ex utraque parte cœlo Lenæ imponeretur, & aliquantum à terra abesset. Huic enim perticæ quæ loco hypomochli foret imponeretur vediis, cuius latus si subjeceretur tergæ unico milliari ab hypomochlio distans, posset quilibet, si ab

A RISTOTELIS MECHANICA.

43

ab altera hypomochlii pagee tot milliari-
bus recesserit quæ libras terræ ponderat,
terram mouere & impellere quantumcunq;
libuerit. deprimendo tantum caput vectis
cum tali potentia quantam habet libra unica.
Quod si terra dimidio tantum millari & hy-
pomochlio abesseret, sufficeret per dimidiam
tantum partem librarum quas terra
ponderaret abscedere. Si terra duobus
milliaribus ab hypomochlio abesseret, debe-
ret etiam & terram moturus per duplum li-
brarum, quas terra ponderat ab hypomo-
chlio abire. Hoc ille.

Sed qui existimant Archimedem appli-
care voluisse vectem, aut de vecte locutum
esse, dum dixit: Da mihi locum ubi stem, &
movebo terram, falluntur. Nam Archime-
des de tali potentia locutus est, quæ per hu-
manam industriam applicabilis esset, si mo-
dò daretur locus standi extra terram & ap-
plicandi illam potentiam. At vero ipecu-
latio de vecte nullo modo in praxim deduci
posset per humanam potentiam, neque ehi-
pertica ferrea tam longa fieri potest, quæ lo-
co hypomochlii esset, neque lunæ cœlo im-
poni, neque tam longus vectus fieri: si mo-
dò hæc omnia essent, tamen libra in capite

D

vectis

vectis posita non æquiponderaret testræ, eo quod nullam proportionem in libram pondus libræ videlicet, ad integrum longitudinem & crassitatem vectis haberet, ut appareret in statera & vecte parvo, in quo libra y. g. in capite vectis posita æquiponderaret decem libris in lingua positis, si insidet insuper musca capiti vectis non ideo propter muscam præponderabit caput, eo quod tametsi musca aliquod pondus habeat, non tamen habet satis proportionatum ad magnitudinem stateræ aut vectis hujus. Sicut ergo se habet hæc musca ad hanc stateram, ita se haberet una libra ad tantum vectem qui ad movendam terram necessarius esset.

Quæritur 6. Quantus sit usus vectis? Resp. Quibuscumque ponderibus grandibus lapidum, trabium, &c. dimovendis & sublevandis, omnibus Fabris, ac Architectis est loco plurium operarum ob suam potentiam. Iisdem Fabris in figura collopis versat succulos & ergatas. 3. In specie telenonis aquas æquitis educit. 4. In forma phalangæ baulis & phalangarijs proportionalia tanquam in bilance pondera dispensat. 5. Informa juvela fratri bobus æquum arationis labo. 6. In partitur sive aquales, sive inæquales veniant

veniant ad aratram juvenam, qui enim jugo remotius acent, o attigatus fuerit, facilius tractaret. 6. Omnibus potentijs subsequentibus reliquis suas vires communicat ut in iisdem videatur. 7. Statim & libram conficit, de quibus nunc agemus.

PROPOSITIO I. *De Libra partibus.*

Pro constituenda libra necessarium est jugus scap⁹ sive liturilla quam vocabimus AB, cujusq; magnitudinis, in cui⁹ medio determinatur circa cētrum quod duo brachia CB & AC moveri intelligantur. Huic centro, quod agina dicitur quia in ea circumagit scapus, impositur tritina CE quæ & lingua & examen dicitur, semperque est in scapum perpendicularis, eidemque affixa, & instar acūs sursum porrecta, quam circumdat ansa CD, per cuius duo latera transmissus est axis. Scapus in agina sustinens circa quem ansa CD, liberè circumagit. In extremitatibus dependent lances M & N. Cum igitur duo brachia AC & CB, fuerint æqualia pondere & longitudine, & ipsa etiam lances M & N æquales una cum funibus ex quibus dependent, si suspensa per ansam libra fuerit brachiorū extremitates æquales stabūt à solo sicut & lances. Cum autem

tem in unam lāncem pondus impositum fū-
rit, feretur illa deorsum. Hec sursum, de-
scribetque utraque extremitas scapi æqua-
lem circulum. Apparet ergo libram esse ve-
tem cuius centrum sive potius axis hypo-
mochlion, scapus vestis: cuius ea pars quæ
deprimitur habet rationem potentiae mo-
ventis, altera quæ tollitur rationem ponde-
ris movendi,

PROPOSITIO II. De libra vitijs & falla-
cijs.

Cùm libræ perfecta ratio in eo potissimum
consistat, ut ex recta regula à medio suspen-
sa, ex utraq; parte sit sibi uniformiter æqua-
lis crassitie & longitudine, figurâ & ponde-
re, atque ut omnino recta sit, ut ab ejus ex-
tremis binæ æquales & uniformes prode-
ant lances. Idcirco primum vitium est, si
lances non ex rectis sed curvatis sursum re-
gulis pendeant. Ex quibus necessariò sequi-
tur, ut quamvis æquissima pondera lanicibus
exhibeantur, quiescere tamen nullâ ratio-
ne possint nisi lances tabulæ primo admo-
veantur, ut ea in æquilibrio brachia consti-
tuat. Quæ tabula si inclinata fuerit nec ad
libellam confutata, necessariò libra in par-
tem inferiorem inclinabitur tametsi æquis-
sima

fue.
de.
qua.
eve.
pos.
quæ
no.
de.
lla-
um
en-
ua-
de-
ex-
de-
, si
re-
ui-
ous
io-
o-
ti-
ad
ur-
is-
na

simus sustineat pondera, Quare curandum
ut omnino sit recta brachia.

2. Vtium eit si dico brachia sint quidem
inæqualia quoad longitudinem , attamen
æquiponderantia per se, quod sit si vel alte-
rum brachium longius subtilibus foramini-
bus intertere bretur, vel leviore materia con-
stet, vel gracilis ut ita reddatur levius , &
æquiponderet alteri brachio. Si enim dum
in lancem breviori brachio appensam po-
natur æquipondium v. g. unius libræ. Et in
altero merces, sequetur ut merces non li-
bram, sed minus librâ ponderent , & tanto
minus quanto per se erit major brachiorum
differentia.

3, Vitium simile priorerit, si brachia per
se inæqualia fuerint & non æquiponderan-
tia, minori tamen brachio quod minus pon-
derat, lanx appendatur gravior quam sit al-
tera, ut ita cum altera æquipondium consti-
tuat, tum enim in libra vacua vitium nullum
notabitur, merces tamen minores justis da-
buntur. Hæc vitia indicamus, ut iudex au-
emptor fraudes possit mercatorum depre-
hendere. Jam

Quæres. Quomodo fræs deprehendi
possit? Resp. Patebit fraus si pondus &
æqui-

æquipondium transmutentur ex ponce in lancem. Quid enim ante æquiponderabat, translata in alteram lacentem non æquiponderabit, & haec duabus de causis. Eo quod contrapondium gravius sit quam ante, & quod sit in parte majore librili.

PROPOSITIO III. *De libra exquisita.*

Ad exactissimam libram quatuor requiruntur. 1. Longitudo librili, quantò enim brachia longiora fuerint, tantò cæteris partibus erit exactior. In magno enim librili, inquit Aristoteles, idem pondus magnitudinem reddit aspectabilem, quæ in minori non deprehenditur. 2. Ut librili & lancium sit magna levitas, nam quanta haec fuerint leviora, tantò exactior erit libra. 3. Librili firmitas & rectitudo exigitur, ideoque ex chalybe purgato, durato, tenui, naturâque levi fieri debent. 4. Positio aginæ trutinæque exquisitæ sit in medio librili. His positis fieri potest talis libra, quæ examineret pondus unius grani, imò grani secundam, tertiam & quartam partem. Eritque talis utilissima ad omnium metallorum liquorumque pondera indaganda, atque inter se comparanda.

PRO-

PROPOSITIO IV. Quām proportionem
meritaria inter se habent in gravitate.

Marius Gerulatus in promoto Archimed, duodecim communisimorum corporum gravium comparationes secundūm gravitatem & molem magnitudinis inter se comparat, & diligenter duplii tabulā ponit quam hic utramq; paulò post apponimus. Illarum usus ut intelligatur, sciendum, in prima tabula sic omnia corpora inter se comparari, ut unius corporis quod levius est gravitas ponatur ut i. alterius autem gravioris deinde reperiatur gravitas in communi concursu, quanto hæc major sit illâ, posito quod corpora ejusdem magnitudinis sint. v. g. Dentur duo globi, quorum unus aureus, alter plumbeus ejusdem prorsus magnitudinis. Quæritur, si plumbeus qui levior est, ponderat unam libram quantum ponderaturus sit globus aureus? Quæro igitur in superiori serie in fronte primæ tabulæ aurum & in laterali serie plumbum. Ubi duæ istæ concurrunt series ibi invenio quod quæro, ut quoniam repetitio hunc ramerum $\frac{1}{23}$ dicit aureum globum propositum ponderaturum unam libram ex quindecim vigesimas tertias partes unius li-

hræ, quod facit plus quam sesqui libram
Aurum igitur plus quam dimidiatâ parte gra-
vius est plumbo. Si darentur globus
plumbeus quatuor librarum, tum numerus
respondens aureo globo in tabula prima de-
beret etiam quadruplicari. Hoc est, per 4.
multiplicari & darentur 6²⁴ dicerem ergo

globum aureum ponderaturum, sex librae
& 14. insuper vigesimas tertias unius libræ
partes. 2. Si queratur, quantò sit gravius
aurum quam aqua. Hoc est, si aurum li-
q[ue]factum infunderetur in mensuram q[ua]æ
capit præcisè tantam aquam, quanta præ-
cisè ponderat libram. Adeoque loco aquæ
huj9 tantum auri substitueretur ut expleret
mensuram, quæritur quantò gravius sit hoc
aurum illâ aquâ? quæratur in fronte tabulæ
aurum, in latere aqua: in communi angulo
erit 19. Dico igitur aurum ponderaturum
libras 19. adeoque aurum aquâ decies novies
gravius esset. 3. Quæratur. Si darentur duo
globi ejusdem magnitudinis, quotam unus
aqueus alter cupreus, aqueus autem ponde-
raret tres libras, quot libras ponderaturus
sit globus cupreus? Quæro in fronte Es,
latere Aquam, in communi concursu re-
perio 8. multiplico igitur 8. per 3. videlicet
per

TABULA PRIMA.

Hæc Tabula inserenda post pag. 50

Ad compilarandum inter se duodecim corporum genera secundum gravitatem & magnitudinem.

TABULA SECUNDA.

Ad comparandum inter se duodecim corporum genera secundum gravitatem & magnitudinem.

ARISTOT. MECHANICA.

51

per pondus aquæ & prodibunt. 24. Dico ergo illam globum æreum ponderatum 24. libras: q. Ex hac tabula uti & secunda cognoscitur. Aurum esse omnium corporum gravissimum, argentum vivum levius auro, plumbum argento vivo, argentum plumbo, æs auro, ferrum ære, stannum ferro, mel stanno, aquam melle, vinum aquâ, ceram vi-
no, oleum cerâ.

Secundæ Tabulæ usus est idem: Nisi quod unius corporis gravitas hic supponatur ut 100. ad alterius. Deinde proportio hujus ad gravitatem quæritur, posito quod utrumq; sit ejusdem magnitudinis: ut v. g. Quæritur quæ sit proportio in gravitate Ceræ ad mel, hoc est: Vas quod continet præcisè centenarium ceræ, quantum illud capere posset mellis? quæro in fronte ceram, quoniam gravior est; & in latere mol, in communi concursu deprehendo, 65²⁶⁵₃₁₉. Dico ergo illud continere posse tantum mellis lib. 65; & insuper 265 recentesimas decimas nonas unius libræ partes, hoc est, ferè 66. libras denota proximè una sextâ unius libræ parte.

PROPOSITIO V. Quonodo per librâm inveniri possit unum corpus solidum cuiuscunq;

E

id

id figura sit, esse exactè aquale alteri corporis solidi ejusdem vel diverse figura, amet si corpora sint diversorum metallorum.

Id exactissimè reperiri potest per libram, & tam exactè nullo artificio, vel dimensione. Accipe libram justam, ejusque lances aqua non omnino ad summum impletas. Brachia cum lancibus æquiponderent, quæ lances tantæ profunditatis sint ut corpora proposita possint in illa integrè demergere, ita tamen ut fundum lancis non tangant. Deinde filo vel funiculo demitte corpus unum in unam lacent, alterum in alteram planè ut neutrum supra aquam prostet, aut fundum lancis tangat. Tum videndum anaduc lances æquiponderent: si enim æquiponderaverint, certum est corpora immersa esse inter se prorsus æqualia: si non æquiponderaverint, certum est esse inæqualia.

Hic modus valet etiamsi diversorum metallorum fuerint corpora, unum v. g. aureum, alterum stanneum &c. Quæ in aqua ponderant æqualiter si paria fuerint magnitudine: sed extra aquam aut si fundum lancis tetigerint ponderabunt inæqualiter juxta priores tabulas. Ratio istius est modi.

modi. Quia omne corpus in aqua tantum ponderas quantum ponderat illa aqua cuius locum occupat. Quia ergo corpora magnitudine æqualia, occupant locum aquæ ejusdem magnitudinis, sequitur quod illa in aqua æquiponderent tametsi extra aquam sint gravitate inæqualia.

Si quæras cur omne corpus in aqua tantum ponderet quantum ponderat illa aqua cuius locum occupat? non alia ratio reddi potest, quam, quod hæc sit rerum natura. Pro hac tamen experientia non debent sumi corpora talia quæ habent inclusum aerem & non per totum solidam, sed debere aperiri, ut omnes sinus & meatus aquæ subeat.

PROPOSITIO VI. *Quomodo per libram inveniri possit quantum in quovis metallo diversæ speciei metallum permixtum sit.*

Licet id alibi explicuerimus tamen aliquid afferemus quod ibi non est dictum. Quæritur ergo i. Cùm unum aurum præstantius sit altero, & in specie auri magna sit differentia, aliud enim aurum in Cechino, aliud in Ungarico, Arabico, Gallico &c. quomodo inveniri possit quodnam sit aurum omnium optimum? Resp. Ut hoc inve-

piatur, in promptu sic livella justa & exacta, hujus lances auri pondas cijusque aquæ impone, v. g. uni Ungaricum atque Cechinum, quos assumimus æquiponderantes, & ita opus statim lanceam utramque plenæ aquæ immerge vasi ut sint infra superficiem aquæ uno altero vè digito. Si lances autem æquiponderaverint, erit utrumque aurum bonitatis: si non, illud quod descendenter profundius erit melius. Ratio est. Quia aurum omnium metallorum est ponderosissimum, itaque erit in specie omnium illud optimum quod est gravissimum, levius verò est permixtum metallo leviori.

Quæritur 2. Cum quibusdam artibus de albari possit cuprum ut fiat argenti similium quomodo possit à vero dignosci argento? Resp. Imaginem v. g. factam ex cupro albo pone in una lance, alteram vero onera pure argento ad æquipondium, vel saltem argento in eo loco recepto. Quia nullum ferè argentum quod ab aurifabris elaboratur est purum, sed permixtum certâ portione cupri ut fiat ductilis & tractabilis. Argentum ergo purum vel receptum pone in una lance, in altera imaginem. Et utramque demite in aquam, nam

quæ in aere æquiponderabant, in aqua si est
cuprum in una lance, variabunt, & quidem
argentum descendet profundiùs, cuprum
non item. Nam argentum minorem lo-
cum occupat, æst majorem.

Quæritur 3. Quomodo scire possimus
quantum auri admixtum sit argento?
Resp. Pone tantum auri puri in una lance,
quantum sufficit ut lances in aqua maneant
æquilibres. Deinde æquiponderantes ex-
trahe in aerem, nam id pondus quod in aqua
est additum, erit mixtionis pondus. Et sic
exactius & expeditius invenitur deceptio
quam per extrusionem aquæ quam in Arith-
metica posuimus ex Vitruvio.

Quæritur 4. Quomodo inveniri possit
quantum auri sit impensum in vasis alicujus
deaurationem. Resp. Vas deauratum po-
ne in lance una, in altera tantum argenti pu-
rissimi, vel talis ex quo est vas factum quan-
tum sufficit ut lances æquiponderent. De-
inde aquæ immerge, tum vas inauratum de-
scendet, quare tantum appone auri in alte-
ra lance usque dum lances sub aqua æqui-
ponderent: Nam quantum auri addidisti
tantum est in inauratione, quæ ratio etiam
in alijs metallis procedit.

Quæritur 5. Quomodo cognosci possit, an moneta quæ habetur, argentea sit cuprea. Resp. Si ficeris, quod fastum primit aut secunda quæstione.

Quæritur 6. Quomodo cognosci possit an moneta cusa habeat suam bonitatem quam habere debet? Resp. Cum moneta nulla sit purè argentea sed admixtum aliquid cupri habeat, idque in certa portione, indagandum est, an ea moneta hanc certainam portionem admixtam habeat. Ut ergo id inveniatur, in una lance monetæ in altera metallum quod justam mistionem habet, ponitur in ea quantitate, ut lances in aere æquiponderent. Deinde utraque lanx in aquam mergatur in qua non amplius æquiponderabit. Si lanx cum moneta descendenter, moneta plus argenti habebit quam necessarium fuerit ad justam mistionem; si ascenderit plus cupri habebit, adeoque massa erit. In priore casu appone cuprum, in secundo argentum in ea quantitate ut facias in aqua lances æquiponderantes, pondus metalli additi indicabit deficitum aut excessum.

Quæritur 7. Quænam sint pondera metallorum in aquis & aëre, ut proportio metalli

ARISTOTELIS MECHANICA. 57

tali ex aere ad aquam dignoscatur, ut ex
hoc consequatur sine alio experimento
etiam mixtio metallorum deprehendatur?
Resp. à quibusdam hanc repartam. Ferrea
pila in aere pendebat uncias 19. in aquis pon-
derabat 15. Proportio ergo ferri ex aere ad
aqua in est illa, quæ est inter 19. & 15. Pila
plumbea ejusdem magnitudinis in aere pen-
debat 31. in aquis 27. Aurichalcum in ae-
re 120. in aquis 113. Argentum in ae-
re 120. in aquis 113. Cuprum in aere 65. cara-
tos & granum unum, in aqua 50. caratos &
grana duo. Aurum Scuti vulgo dicti in aere
66. grana, in aquis 52. Aurum cechini in ae-
re 17 caratos, in aqua 16. Aurum ducati Tur-
cici in aere 34 caratos, in aqua 32. Aurum
Scuti vulgati Gallici in aere 67. in aquis 66.
Aurum Scuti vulgaris Ungarici veteris in ae-
re 17 in aquis 16. Aurum Scuti Tartarici in
aere 16. in aquis 14.

PROPOSITIO VII. *Omnia metalla, immo
omnia corpora aquâ graviora. In aqua esse
equiponderantia per libram ostendere.*

Sumantur quæcunque corpora aut me-
talla in eadem magnitudine v. g. globus fer-
reus & globus aureus, stanneus & plumbeus,
marmoreus & cupreus in eadem magnitu-
dine, ita ut diametri utriusque sint æquales.

Jam ex funiculo demittatur unus globus in lancem unam aquâ plenam, alter in alteram priori æquilibrem, ita ut toti globi sint aquæ immersi, fundum tamen lancium non tangant, dico omnes globos esse inter se æquiperantes nullumq; plus altero ponde-rare, tametsi ex sua naturâ gravitate sint inæquales. Ratio est, quia juxta prop. 7. primi Archimedis, De ijs quæ vehuntur in aqua. Solidæ magnitudines humido graviores demissæ in humidum, feruntur deorsum, donec descendant: & sunt humidotan-tò leviores, quanta est gravitas humidi mo-lem habentis solidæ magnitudini æqualem. Cùm ergo hic omnia corpora mole sint æqualia, erunt etiam omnes æquales eidem tertio, scilicet aquæ cujus locum occupant, ac consequenter pondera erunt æqualia, quia omnia habent illud pondus quod ha-bet aqua, cujus locum singula occupant.

Quæres quid futurum sit si globi fundum lancium tetigerint? Resp. Non amplias æquiponderantes futuros globos si ex metallo sint diverso, neque habituros pondus quod habent extra aquam, sed tantò mi-nus ponderaturos quanta est gravitas aquæ molem habentis globis æqualem, patet id experientia, & ex prop. 7. lib. I. Archimedis.

PRO.

PROPOSITIO VIII. Circa corpora solidæ
humido leviora, ac humido gravitate aqua-
lia, quædam ratione ponderis experientia sol-
vuntur.

Quæritur 1. Si detur magnitudo solidæ
quæ equalem habens molem aquæ aequè
gravis sit atque humidum, si projiciatur in
illud humidum, utrum deorsum feretur, an
supra humidum extabit? Resp. Neque fe-
retur deorsum, neque extabit, sed in humili-
dum demissa ita demergetur, ut ex humili
superficie nihil extet. Patet per prop. 3. l. 1.
Archim. de his quæ vehuntur in aqua, pater
& ab experientia.

Quæritur 2. Utrum solidæ magnitudo
levior humido demissa in humidum demer-
gatur, ut tota supra humili superficiem ex-
tet? Resp. Neutrum futurum, nam in hu-
midum tota non demergeatur, sed aliqua
pars ex ipsius humili superficie extabit, Pa-
tet experientiâ.

Quæritur 3. Quanta ergo pars solidæ ma-
gnitudinis demergetur in humidum? Resp.
Eousque demergendum donec tanta moles
humidi quanta est pars demersa eandem
quam tota magnitudo gravitatem habeat.
Constat experientiâ. Et ex Archim. prop.
lib. I.

Quæritur 4. Cur solidæ magnitudines humido leviores in humidum difficalter appellantur, & tanto difficulter quanto leviores? Resp. Quia suapte vi sursum feruntur ex natura levitatis, adeo que tanto magis renituntur, quanto major levitas.

Quæritur 5. Quanta sit ea vis corporis levioris quâ sursum fertur? Resp. Tantam esse quanto humidum molem habens magnitudini æqualem gravius est ipsâ magnitudine, ut patet experientiâ, unde & magnitudo aliqua humido levior demissa in humidum eam in gravitate proportionem habebit ad humidum æqualis molis, quam pars magnitudinis demersa habet ad talem magnitudinem. Ut siv. g. pars magnitudinis demersa fuerit quarta totius magnitudinis, tum illa magnitudo habebit etiam quartam partem gravitatis ipsius aquæ quæ molli æqualis est magnitudine per prop. i. lib. 2. Archim. de ijs quæ vehuntur in aqua: quod sic demonstratur. Sint duæ magnitudines æquales AB & CD, & portiones harum B & D, sicut & EAG itidem inter se æquales. Ponaturque AB magnitudo esse solidæ levior humido demergenda in aqua, CD autem aqua seu humidum æquale magnitudini AB. Se-

cun-

cūndum molem, B verò esse partem in aqua
dēmersam. A supra aquam. Rigitur acci-
patur æquale spatiū E in linea FG, eritque
E gravitas totius magnitudinis AB per prop.
5. lib. i. Archimed. & quæst. sup. tertiam.
Eò quod E tantæ molis sit quanta B, ac con-
sequenter tantæ gravitatis, quantæ tota ma-
gnitudo AB. Item F&G sit gravitas totius
magnitudinis aquæ CD, magnitudo igitur
AB & CD eam proportionem habet quam
gravitas E ad gravitatem FG. Sed ipsi B
respondet humidum D cuius gravitas est G,
& ipsi AB respondet gravitas E, ergo E gra-
vitas ejus quod habet molem æqualem toti
magnitudini AB, æqualis erit gravitati hu-
midi D, videlicet ipsi G. Quoniam verò, ut
magnitudo AB ad humidum CD sibi æqua-
le, ita & E FG, sequitur per ii. lib. i. Eucl. AB
ad humidum æqualis molis eam in gravitate
proportionem habere, quam magnitudo B
habet ad AD, quæ enim sunt eidem eadem
rationes, & inter se sunt eadem, quod erat
demonstrandum.

Ex his sequitur i. Ex solo pondere in aqua
sciri posse omnia corpora cuiuscunq; figurae,
an sint ejusdem capacitatis; sive ea sint
isoperimetra, sive non. Quæcunque enim
ejus-

dem capacitat̄ erunt, in aqua æquiponde-
rabunt.

2. Globum ligneum ejusdem magnitudi-
nis tantum ponderare in aqua quantum glo-
bus plumbeus aut ferreus.

3. Fieri posse ut globus plumbēus per
totum solidus liquido liberrimè innat̄.

4. In omni auro vel argento inveniri pos-
se quantum alterius metalli admixtum sit,
ex solo pondere.

5. Omne corpus aquā levius non totum,
sed tantā sui portione in aquam descendere,
q̄vanta portio q̄voad locum responderet illi
aqvæ, qvæ totius corporis gravitatem ha-
bet.

6. Fieri posse ut unum vas plenum aere,
alteri æquali vasi, quod plenum plumbo,
æquiponderet si illud imponatur aquæ.

*Subjungamus h̄ic quomodo natent quedam
in humido.*

1. Tancā n̄i expelluntur intrusa leviora in
humidū, quantam efficere potest gravitas
illa humili quā superatur gravitas molis in-
jectæ.

2. Tantūm in aqua solidum est grave
quanto gravius est in secco quam aqua v. g.
Solidum est grave ut 8, & aqua ut 7 in aqua
solidum

solidum erit grave ut 7. quia si à solidō & aqua tollatur gravitas ut 1. manebit ut 7. Ideò in solidis salinius gravitat̄, quia aer est nimis densus & gravis. Et ob eandem causam in mari facilius natant corpora, quia aqua maris gravior.

It. natant autem corpora in hunc modum.
1. Semper conatur humidum ut à solidis quam minimè scindatur. 2. Corpus quod est levius humido, non patitur supra se humidum. Hinc tabulæ in planum innatant. Cubus non juxta unam aliquam superficiem sed juxta angulum, eodem modo innatet parallelo pipedum. Cylindrus si sit longior quam sua basis innatet secundūm longum: si æqualis basi longitudo, innatet secundūm angulum, ut verò cogatur natare stando è centro baseos illi per funiculum alligetur plumbum. Quadrans globi natat tam in angulo quam in superficie.

Nec supernatant nec merguntur in aqua quæ sunt æquè gravia ac aqua. Quod lamella ferrea natet, inde est, quia multas simul partes premit aquæ quas suā modicā gravitate à seipsis divellere non potest.

PROPOSITIO IX. *De Statera.*

Statera est librae species, quæ ab alijs sic citur

citur trutina, ejus partes sunt AB scapus si-
ve longa regula, CD ansa AE lanx, EG æqui-
pondium quod Græcis spærroma, alijs ma-
rum, sive romarum dicitur. Hæc statera li-
cet in pretiosis rebus non adhibetur sed li-
bra, utpote exactior, in vulneribus amen
cum iniurias parvæ exigua sic jaclara,
frequentissime adhibetur propter summam
commoditatem. Libra enim uti non pos-
sumus nisi æqualia utriq; lanci imponan-
tur pondera, qvorum tractatio atque appa-
ratus magis operosus & molestus est. In
statera autem quidquid appenditur sive id
magnum, sive parvum sit, unico pondere,
hoc est, æquipondio examinatur, dummo-
do id varijs punctorum distinctionibus in
scapo applicetur. Cum enim ab ansa æquipon-
dium magis remotum fuerit, plus; cum
minus, etiam minus ponderabit. Quærit
Aristoteles cur stateræ parvo æquipondio
pondera expendant & moveant? Ratio du-
bitandi est, qvia ubi pondus apponitur tan-
tum lanx appensa est, ex altera vero parte
solum est stateræ scapus: igitur videtur tan-
tum dimidia esse libra, adeo q; tantum non
posse facere quantum integra libra. Solvit
hoc

hoc ipse Aristot. ex libra & vecte, quia statera est si nullib[us] libra & vectis, sed libra expedit magna pondera, vectis ea facile moveat, ergo etiam statera facile movebit magna pondera. Quod statera libra sit integra, patet inde, quia in una parte est lanx, in altera æquipondium loco lancis, quod pro sua gravitate deprimit scapum & facit æquilibrium, extremum vero ansæ est centrum. Quod autem vectis inversus sit inde probatur, quia ansa est hypomochlium, scapus vectis, lanx pondus sive onus, & æquipondium potentia movens.

Quæritur 2. Quæ sit proportio ponderis ad scapum ut pondus appensum unum cum lance constituat scapum in æquilibrio. Resp. Scapum integrum ad pondus appensum rationem eam habere, quam duplum partis quæ est ab ansa verso lance ad reliquum. Ponamus v. g. scapum esse divisum in partes 12. harum partium 2. esse inter ansam & pondus, reliqvas decem in altera parte scapi hoc est, duæ partes duplentur, fiunt 4, quæ 4 ablatæ ex 12. relinqunt 8. Duo ergo, sicut se habent 4. ad 8, ita se habet totus scapus, id est 12. ad pondus, quod scapum constituet in æquilibrio. Quare si per gulam

gulam trium instituatur operatio, ex ultimo numerus 12. multiplicatus fuerit per 8. numerum secundum, cumque ex multiplicatione producta dividatur per 4. numerum primum, invenietur gravitas ponderis 2.4.

Si itaque scapus AB fuerit ex omni parte æqualis, & totus ponderaverit v. g. 12. uncias, aut 12 libras, ac consequenter singulæ duodenæ partes singulas uncias, vel libras, tum pondus appensum etiam ponderabit 24. uncias aut libras.

Rursus sit scapus AB divisus in partes 12. ansa vero non sit in parte decima sed in undecima, manebit una pars ultra ansam, hæc una duplicitur sicut 2, hæc 2. & 12. subtractantur, relinquent 10. Sicut igitur 2. habent se ad 10. ita 12. totius scapi erit ad pondus. Et à operatione prodibunt 60. Si igitur scapus æqualis fuerit in omni parte & 12. librarum, & ansa fuerit posita in parte ii. pondus quod scapum constituet in æquilibrio erit 60. librarum. Nota tamen i. in 60. libris non tantum pondus quod lanci impositum est contineri sed etiam lancem ipsam unâcum fune, nem scapum ultra 12. partes non debet prominere.

Nota

Nota 2. Scopum non necessariò in 12. partēs dividi, sed in quocunque libuerit, dummodo is æqualis ubique erasitie sit, nam eodem modo pondus prodibit, ut v. g. ponamus eum esse divisum in partes 56. quarum singulē ponderent unam unciam, aut etiam librā, adeoque totus scopus 60 unc. aut lib. etiam, ansanī verò constitutam in octava parte, duplico 8. & habeo 16. primum numerum in regula trium, subtraho 16 ex 56, & remanent 40, secundus numerus. Tertius numerus erit totus scopus 56 si igitur eum multiplicavero per 40, productum erit 2240. hoc divisum per 16. dabit 140. uncias, vel libras pro pondere.

Quæritur 3. Quam rationem habeat æquipondium ad se se pro variis interstitijs quibus removetur ab ansa. Resp. Æquipondii gravitatem in uno loco ad gravitatem ejusdem in altero, eam rationem habere; quam habet remotione ad remotionem, ut constat experientiâ, ut, v. g. in statera AB sit æquipondium N quod constitutum in F elevet pondus 30.lib. at æquilibrium stateræ, constitutum in G elevet pondus D. 35. lib. tum enim in H. elevabit pondus 40. in I 44. in X 50. libr. semperque in æquali remotionis spatio ip-

Sum æquipondiū acquiret & quale gravitatis augmentum. Unde constat statim ratio. Sicut enim se habet æquipondii remoto minor ad majorem remotionem ab ansa, ita se habet pondus minus ad pondus majus appensum in B, quod demonstratur. Sit Scopus AB ansa C, æquipondium M, ex C pauca appendatur pondus G, quod æquiperter æquipondio M constituto in D. Item aliud pondus F quod æquiperter æquipondio in E constituto. Dico gravitatem ponderis G, ad gravitatem ponderis E, ita se habere, ut CD ad CE. Cum enim gravitas ponderis G æqualis sit gravitati ponderis M ex D, & gravitas ponderis F æqualis gravitati ponderis M ex E, erit ergo gravitas ponderis G ad gravitatem M ex D, sicut gravitas ponderis F ad gravitatem ponderis M ex E, & per prop. 16. quinti Euclid. vice versa, ut gravitas ponderis G, ad gravitatem ponderis F, & a gravitas ipsius M ex D ad ipsum M ex E appensum. Sed gravitas ponderis M ex D, est ad gravitatem ponderis M ex E, sicut CD ad CE, quemadmodum tractatus de libra prop. 6. demonstrat Guidus. Sicut ergo gravitas ponderis G ad pondus F, ita est CD ad CE. Si igitur scopi pars CE

divisa

divisa fuerit in partes æquales, & ex hac divisione innotuerit duot partibus talibus EC, quam CD major sit, notum etiam erit quantum excedat gravitas ponderis F, gravitatem ponderis G, ut & v. g. distantia CE fuerit dupla ad CD, etiam pondus F ad G erit duplum. Si ergo G fuerit unius libræ, tum F erit duarum librarum, quod erat demonstrandum.

Stateram autem librâ minus exactam esse ex triplici patet capite. 1. Quia difficile est tam in magnitudine quam pondere omniū partium æquali scopum justum facere. 2. Quia difficile est eundem exactissimè per æqualia spatia dividere. 3. Quia pondus juxta dicta præcisè in puncto D appendi deberet, ita ut ultra B scopus non excurreret. Si enim hoc defuerit, errorem pariet, hocverò modo raro appendi solent.

PROPOSITIO X. *Quomodo statera dividendi debeat?*

Ut statera exactè dividatur, Art. x quocunque loco ansam constitua. v. g. in B, erit ergo CB scopi pars minor, & AC scopi pars major: parti CB accipiatuæ æqualis CM, & toti BM æqualis AH, eritque AM pars scopi æqualis parti scopi HB. Fiat tum divisi-

partis CM. aut ē B in partes minores quod-
quot volueris æquales, in quarum partium
similes etiam dividatur reliqua pars scopi
HM, ita ut omnes partes totius jungat AB su-
ter se æquales.

Deinde accipiatur æquipondium cuius
pondus notum est v.g. unius libræ, duarum,
vel trium & suspendatur illud in prima par-
te post C v.g. in H, noteturque qualis gra-
vitatem pondus D habeat, sicut enim æqui-
pondium recedet magis à C versus A, ita eti-
am in eadem proportione deinde pondus D
crescat.

Quia verò dum divisio est libera totius
scopi in partes quotlibet, si æquipondium,
accipiatur per se notum, v.g. unius libræ, fa-
cile fieri potest, ut primum pondus D appen-
sum, quod cum æquipondio in N constitutat
æquilibrium, acquirat fractiones integras li-
bris adiunctas, idcirco melius erit ut æqui-
pondium nostrum præcisè libram per se habeat,
sed ante æquipondium eligatur Pondus in B
appensum certæ gravitatis, & secundum
hoc v.g. trium, quatuor, quinque librarum.
Deinde attempsetur æquipondium ut sic
tantæ magnitudinis, ut positum in puncto M
collat ad æquilibrium pondus certa & justa
gravi-

gravitatis appensum in D, tum enim absque difficultate de parte A in partem M & reliquias secundum librae integrarum numerum semper gravitas et quipondii crescat, ac conseqüenter etiam pondus D.

PARS TERTIA.

DE TROCHLEA.

Trochlea est instrumentum uno aut pluribus orbiculis circa suos axiculos mobilibus ac fune ductorio constans, ad trahendum & tollendum onera aptum. Haec trochleæ cum multiplicantur exurgunt instrumenta varia, dum enim duabus orbiculis instrumentum constat bipastus; cum tribus, tripastus: cum quinque pentaspastus: cum pluribus polispastus dicitur. Quæ instrumenta infinitarum prope sunt virium, in quibus orbiculi plures dispositi ordine suo, ope funis ijsdem circumiecti, pondus attrahendum inter se dividunt & magnâ facilitate ascendere cogunt, cujus ascensus sine trochleis fuisset difficillimus. Probavit hoc clericus ausu anno 1585. Dominicus Fontana qui justū & sumptibus Sixti V. obeliscum Solis Romæ ab uno loco ad alium mille pedes distantem transtulit ope trochlearum. Cujo

obelisci quadangularis formæ, ex uno la-
pide durissimo qui byropacilos dicitur, con-
stantis crassities ad basim est peq[ue]na g. min.
24. superius pedum 6. min. 8. altitudo pe-
dum 85. Hunc enim ingentem lapidem ut
sua stylobata averteret, & supra aliam col-
locaret mille pedibus dissipatam quadraginta
trochleas ad totidem ergatis movendas in-
gentibus trabibus octo alligavit supra obeli-
scum concatenatis, & vestes quinque 70.
palmorum longitudine adjunxit, & singulis
ergatis 15. homines & duos equos destinavit,
qui ad signum tubæ molitionem unâ urge-
rent, ad signum cymbalorum sisterent,
statimque decem primis impulsibus duos
palmos ac dimidium elevarunt obeliscum in
altum tertiam molitione adhibitis ergatis 45.
equis 140. hominibus 600. postquam transla-
tus per collem esset, iterum erexerunt, ac
tandem nibus 47. stare super suo stylobata
fecerunt. Simile artificium adhibitum fuit
Varlavie sub Vladislao IV. Rege ad colu-
mnam erigendam, cui statua illius Parentis
Sigismundi Tertijs insistit. Harum trochlea-
rum, bispastorum, & polyspastorum usus
apud Architectos frequentissimus & maxi-
mè necessarius, ut autem hæc instrumenta
me lius

ARISTOTELIS MECHANICA. 73

meliùs percipiāntur, eorum vim sequentī
propositiōne declarabimus, uisaque pro-
portionē ostendemus.

PROPOSITIO I. *De bispastis, trispastis, & polypastis &c.*

Quæritur. Quæ proportio & ordo or-
biculorū in trochleis servandus. Resp. I.
ut trochlea, v. g. polypastus recte perficiā-
tur & suas concensiones habeat, consideran-
da est crassitudo fūbi tanquam modulus, &
ex eo disponenda est trochlea hoc modo. Fi-
at circulus cujus semidiameter tres habeat
funis crassitudines, hic circulus ostender
magnitudinem minimæ trochleæ orbiculi.
Maximi autem orbiculi constabunt diamet-
ro, quæ duplo major erit diametro orbicu-
li minimi, ejusque centrum distabit à centro
minimi tribus diametris & dimidiâ minimi
orbiculi, ducenturque lineaæ AC, B, D, con-
tingentes utrumque orbiculū E & F utrin-
que, quæ determinabunt diametrum circu-
li medii M, illa enim tanta erit quāria est di-
stantia à linea lateralī trochleæ ad alteram li-
neam per centrum orbiculi. Quod cen-
trum distabit à centro orbiculi minimi tri-
bus diametris. Vide etiam descriptionem

hujus rei, quam deditus in fine libri de
Ortu.

Porro rotæ trochlearæ seu loculamentum
erit longum diametros 8. orbiculi minimi,
crassities vero orbiculorum aliquanto ma-
jor erit, quam crassities funis, laterumque
loculamenti distantia à se paulo major ne-
cessere est, quam ipsa crassities orbiculorum,
ut scilicet orbiculi circa axem suum liberè
& expeditè circumvolvi possint.

Itaque si datam crassitatem funis sexies re-
plicabis, habebis orbiculum minimum tan-
quam modulum trochlearæ, ductâ igitur linea
in infinitâ ex ea sumantur & partes æquales di-
ametro minimi orbiculi, quibus adscribe.
Numeros divisionum, ex prima parte octa-
væ ducatur orbiculus minimus, cuius dia-
metrum diximus æqualem minimæ parti,
ex quinta parte ducatur orbiculus maximus
cuius semidiæmeter æqualis est octavæ parti,
ductis lineis tangentibus utrumque orbicu-
lum, ex tertiâ parte ducatur tertius orbicu-
lus, in septima funis transmittetur, ex quo
cochlea superior suspenditur, & inferior
pondus ad trahendum sustinet.

Funis tractorius primò alligatur superio-
ri trochlearæ, unde descendit ad inferioris tro-
chlearæ

chœæ orbiculam primum, si que circuma-
ëtus venit ad superiorem, inde ad inferiorem
ratis ad superiorem, & à superiore ad infe-
riorem, unde potentia movens incipit mo-
tum suum à fune quem trahit. Quod si tam
in superiore quam inferiore trochlea tuerint
duo loculamenta, duo præparandi sunt or-
dines orbiculorum. Et ita duplex erit fu-
nis, duplex vis, duplex trochlea. Licet
orbiculi fuerint sex vocatur pentes pastose è
quod supremus tantum sit ad facilitatem
tractionis, & nullo modo ad minuendam
ponderis gravitatem.

PROPOSITIO II. *De Trochlea vi & po-
tentia.*

Trochlea vis hæc est, ut pondus multi-
plicatis orbiculis imminuatur, ita quidem,
ut dum unus funiculus pondus centum li-
brarum sustinet absque trochlea, si adhibita
fuerit trochlea una sustineat pondus tantum
librarum 50. orbiculus primum in inferiore
trochlea positus, pondus imminuit addimi-
diuum superiore nihil imminuente: secundus
inferior orbiculus adhuc magis imminuit,
sed non in eadem proportione, verum mi-
nus quam unam solam universan loquendo.
Ex quo potest formari regula. Quot si-

rint funes, ex quibus penderet pondus, et partibus immixtis pondus, v. g. cum funes in pentespasto iursum tendentes sint tex, si facerint appensi 60. centenarii funis, ultimes non habet nonnisi decem centenarios.

Si duplex ordo ponatur orbiculorum in trochlea eadem, & duo funes consequenter facilitatem tractionis adhuc fore multò maiorem. Hinc si hi triplicantur, aut quadruplicantur pro funium numero pondus decrescit. In praxi tamen potest contingere defectus propter funicularum asperitatem, ob multiplices involutions, ex quibus tarditas oritur. Proinde ut his aliquando occurratur sapone funis & canalis orbiculorum inungatur, succulæ & ergatæ addantur, quæ omnia facilitati consulere solent.

Præterea. Quantò magis vi solius trochlearē per multiplicatos orbiculos gravitas ponderis imminuitur, tantò magis celeritas motus in ascensu decrescit. Unde consulti s' est ad conservandam simul & celeritatem & ponderis imminutionem, juxta se potius quam supra se plures orbiculos ponere, quamvis & his aliquid impedimentum interveniat ob multiplicatos funes qui suum proprium pondus addunt.

Poten-

Potentia trochlearè progenit ex ratione
vectis, si enim & illa vectis quæcumque inde patet.
Quia hypomochilum refert axis immobilis,
diameter orbiculi est vectis longitudo deor-
sum unâ parte tractâ per funem circumdu-
ctum, alterâ sursum elevatâ, movens autem
est trahentis virtus ad initium funis, mobile
verò est pondus uni trochlearum opposi-
tum. Machina quam assert in Mechanicis
Montaltus sibi à Quopiam communicatam
non adeò laudabilis. Tametsi enim illa ma-
china miræ celeritatis sit in attrahendo pon-
dere, tamen non causat ullam ponderis im-
minutionem, eò quod omnes funiculi cir-
cumjecti sint tantum orbiculis superioribus,
qui pondus nec augent, nec minuant, neque
funis ad diminutionem gravitatis quidquam
facit si supra orbiculum constituatur, sed
tantum si infra eundem, m̄m solam facilita-
tem motus superiores addunt.

Hujus trochlearè vim ut ostenderet Archi-
medes Heroni Regi, unâ manu lèvâ qui
quies millemūm modrorum pondus atra-
xit, navem in siccum littus ejecit & gra-
viter oneratam ad se perinde traxit, atque si
in mari remis velisque impulsâ fuisset. Ali-
um d'inde recons constructum ab eo em-

Rege

Rege Aegyptiorum Regi Ptolemaeo dono
mittendam, quam omnes Syracusio*cum* rei-
vium vires conjunctæ loco movere non po-
terant, ut solus Hero machinis adjutus ia-
mare dederet, effecit: Et quidem cum
tanta ipsius Regis admiratione ut exclamâ-
rit. Ab hoc die quidquid dixerit Archi-
medes, credendum est. Hinc

1. Trochlea servit ad puteos profundos
exhauriendos, ut vix ponderis dimidium
sentiat, qui exhaust.

2. Auxilio trispastis modicâ operâ pos-
sunt in littus extrahi naves ut reficiantur.

3. Machina potest fabricari quæ necessa-
ria pluribus turrim ædificantibus submini-
stret ope unius hominis.

4. Machina potest exstrui non dissimilis
illi quam olim Syracusis formavit Archime-
des, cum unicâ manu ingentes naves è mari
in terram educeret. Eodem modo extra-
hi posset navi demersa, dum altitudo aquæ
finas 30 non excedat.

5. Machina constitui potest ad tollenda in
carros ingentia pondera. Ad vestem verò
illa spectat. Fit truncus quadratus cuius
medium eximatur, ut intra maneat paralel-
lopipedum vacuum, intra latera quali intra
tabu-

tabulas, latèsa trunci ordine terebrantur, ut
duo foramina sibi respondeant & equalia per
utrumque latus effossa, eaque erecto truncu
horizonti paralella. Tum erigitur trun-
cus & fulcris formatur ne in latus declinet,
immittiur infimo foramini clavus robustus,
ac supra eum vectis ut supra hypomochlium
inducitur. Veëtis lingua oneri supponitur
& caput ad terram deprimitur, cùm lingua
cum pondere ascendit in foramen altius clavus
alter imponitur, tum veëtis caput ali-
quantum elevatur ut constitutum supra
modernum clavum æquidister horizonti, ac
statim alter clavus inseritur foramini oppo-
sito, & vectis attollitur, & sic deinceps.

P A R S   Q U A R T A .
DE AXE IN PERITROCHIO.

PROPOSITIO I. *Quid sit axis in peri-*
trochio.

Axis in peritrochio est cylindrus duobus
fulcris per extrema sustentatus, prope un-
um extremorum habens tympanum, & y-
tal is aliquot in peripheria infixis perfora-
tum, ita quidem ut potentia quæ semper in
scytali se est, dum circumvertit tympanum &
axem pars sum etiam ex inferiori parte
hat

hæc pondus, quodlibet fune circa axem ipsum revoluſo ſuſpenuſ. Huc refertur etiam illud tympanum quo utuntur Architecți in attrahendis ponderibus ope unius vel alterius hominis intra tympanum deambulantis. Unde circumagitur tympanum, & funis axis circumvolutus elevat pondus. Eſt autem perinde ſive axis horizonti parallelus jaceat, ſive ad eundem perpendicularis iſiſtāt. Sunt etiam illi axes in peritrochio qui in supremis granariorum partibus collocantur ad frumentum attrahendum. Licet nonnulli ex ſitu axis instrumentum amplius diſtinguant, vocantque illum axem qui erectus eſt in peritrochio, ergatam: qui verò ſupinus, ſucculum. Ergatæ igitur in vili ſunt, dum attrahuntur ſurſum onera in ædificijs, ſucculæ adhibentur in fodiniſ, puzéis, &c.

PROPOSITIO II. *De vi & potentia axis in peritrochio.*

Magis axis in peritrochio in eſſe vim ad mouenda pondera patet inde, quia in eo applicantur multi veſtes, tot numerum quo colopes: quibus rebus incumbit potentiā movens, q̄ae tantò facilius movet quam colopes longiores, & ipsa potentiā ab axe remo-

remotior existit in Scytala, cuius axis superficies extrema est hypomochlios, quani igitur potentiam habent vectes plures potenter applicati, eandem etiam habebit axis in peritrochio.

Hoc tamen incommodi habet, quod quanto tympanum majus & axis tenuior, tanto quidem facilius, sed tamen tardius sursum pondus attrahat, ut quae est proportio peripheriae axis ad peripheriam tympani, ea sit proportio in motu funis ad motum tympani. Ut si, v.g. ipsius axis peripheria inveniatur quinquagesies in tympani peripheria, tunis etiam quinquagesies tardius sursum ascendet quam tympanum in orbem currat.

PARS QUINTA.

DE CUNEO.

Cuneus est notus omnibus, procedit in forma quadrangulæ pyramidis ad unam rem lineam fastigiaræ. Ad hoc instrumentum revocantur cultri, gladii, secures & alia quae percussione, sive impulsu incidente, dividunt, perforant.

Querit hic Aristoteles. Cur à cuneo reparymagnæ moles & corporum magnitudines

dines dividantur, impressioque valida efficiatur? Et respondet. Quia cuneus vextibus vectibus constat sibi invicem contraria percussione motis. Igitur ob tres causas facile movet cuneus. 1. Quia est duplex vectis, 2. Quia non tantum est duplex vectis, sed duo sibi contrarij. 3. Quia à percussione finali motus ejus celer. Quod autem cuneus sit duplex vectis, patet inde. Quia ubi est longitudo duplex & hypomochlion duplex, & pondus, ibi sunt duo vextes. Sed in cuneo est duplex longitudo, scilicet in utroque latere. Hypomochlia duo, scilicet labrarium quam ingreditur cuneus; & pondus, scilicet truncus findendus: ergo cuneus constat vexte duplice.

Qværitur 2. Cur ille cuneus facilius moveret ac scindit, qvi angulum ad verticem habet acutorem; qvam qvi obtusorem? Respondebit. Qvia omne qvod à potentia movetur, facilius moveretur motum per minus spatiū, qvam motum per majus, cùm exaggera sint pagia. Sed cuneus anguli minoris moveretur per minus spatiū, qvam cuneus anguli majoris, siqvidem majoris anguli major est subtensa per prop. 26. primi Euclid. ergo cuneus anguli minoris facilius moveretur.

Hic

Hic cuneus multiplicatus in cochlea etiam
sine percussione, tantum rotâ cuius scytalis
circumferentia ingentem vim habet, & ferè in-
tē omnes potentias moyentes maximam,
ut mox patebit.

PARS SEXTA. DE COCHLEA.

PROPOSITIO I. *Quid sit Cochlea.*

Cochlea est cuneus multiplicatus, sive
unus continuatus, & cylindro circumvolu-
tus, helicis instar, percussionis quidem ex-
pers, sed per vestem cylindri axi connexum
versatus, faciens commotionem magnorum
ponderum cum suæ matrici insertus est.
Hoc instrumentum magni momenti est ad
vitæ commoda, licet Aristoteles nullam
ipſi expressam mentionem in suis Mechanici-
cis fecerit. Ab hoc fonte deducta sunt omnia
poliercetica, quorum ope Archimedes vi-
res Marcelli Syracusas obsidentis frange-
bat, ut testatur Liviu. Dec. 3. Lib. 4. ubi hæc
omnia fulे describit, & narrat quomodo
adversus armis Romanas Archimedes tor-
menta per muros disponebat, & in dissitas
naves saxa ingentis ponderis nunciebat, na-
ves in aenum abripiebat &c.

G

Hujus

Hujus instrumenti ope omne grave sursum ascendere semper tamen deficere cogitur, profundissime sudes in terram ad revocatur, integræ domus ligneæ attolluntur, succi ex herbis exprimuntur &c. &c.

PROPOSITIO II. *De Cochlea hydatica.*

Hoc instrumento Archimedes paludæ Ægypti exhaustus sine adminiculo ullius hominis. Construitur in hunc modum. Accipiatur lignum quod in aqua sit durabile, id que tot digitos transversos latum sit quot pedes longum. Lignum rotundetur ad circumflexum, longitudo autem ex altitudine desumitur ad quam oportet aquam deducere. In capitibus dividuntur peripheriae ligni circino. Vel in 8. vel in 4. partes, & à centro ad singulas partes ducuntur lineæ rectæ, quæ lineæ in utroque capite ita sibi respondent, ad perpendicularim, ut à superioribus extremitatibus ad inferiores ductæ rectæ perpendiculariter sibi respondeant, sic enim non solum in peripheria capitum, sed & longitudine ligni æqualia spatia 4. vel 8. fient. His lineis ita ductis sumatur tenuis salignea regula, aut ex alia materia multum flexili, quæ unda iiquidam pice figatur in primo puncto peripherie & traducatur obliquè ad reliqua

qua puncta longitudinis deorum, & ita ex ordine progrediens singula puncta prætereundo, & circumvolvendo collocetur in singulis decussationibus, & ita fiat ut recedens à primæ lineæ punto in octavum, octavæ lineæ in qua prima pars ejus est fixa, sicque ex octavo punto progreditur iterum ad nonum lequentis, ab hoc ad decimum sequentis, inde ad undecimum sequentis, denique ad finem totius signi. Eadem ratione per omnem spatum longitudinis & rotunditatis singulis decussationibus obliquè fixæ regulæ, per octo crassitudinis divisiones involvendo faciunt canales, & justam cochleæ imitationem.

Per id deinde vestigium aliæ super alias figuntur unctæ pice liquidâ regulæ, & exagerantur ad id ut longitudinis octava pars sit summa crassitudo volutæ. Supra eas regulas circumdantur & figuntur tabulæ quæ tegant eam involutionem, eæque tabulæ pices saturantur, & laminis ferreis colliguntur, ut ab aqua dissolvi nequeant. Capitibus imponuntur signa transversa, ijsque applicantur pinæ seu alæ, ut hæ in fluviam demissæ faciant versationes totius cochleæ paulatim ascendat per ipsam cochleam, &

ex superiore parte iterum egredietur exonerata in receptaculum aliquod ad id destinatum.

Hac machinâ haustoriâ per modum cochleæ factâ utuntur plurimi in Italia, ut testis est Daniel Barbarus Patriarcha Aquileiensis in Vitruvium lib. 10. cap. 11. Non adeo tamen feliciter ubique succedit, quia in ea fabricando utuntur multis modulis, licet non dubium sit quin plurimum possit si re. Etè fabricetur secundum modum à Vitruvio præscriptum. Vide & illa qvæ infra dicemus cùm de aqua agemus. Eadem machinâ utebantur Ægyptij ad irrigandos agros suos, ut refert Diodorus l. 1. Porro ad hoc ut suam perfectionem in usu ostendat, certam inclinationem habere debet, qualis nimirum hypothenus in trigono orthogonio Pythagoræ ad basim. Idecò dividatur tota longitudo cochleæ à foramine interiore per quod ingreditur aqua usque ad superiorius ubi egreditur in partes quingue caputque superius elevetur ad partes tales tres, hoc est in terra tribus partibus distet ab eo loco in quo perpendiculariter constituetur, nihil orinū verticem suum in perpendiculari ille retineat. Estqve perpendicularium

lum quatuor similium partium: si altius elevata fuerit, non ascendet aqua sursum: si magis depressa fuerit tollet quidem aquam, sed non in tantam altitudinem.

PROPOSITIO III. Quomodo ope cochlearium plurimum in summam altitudinem possit aqua duci?

Hæc machina haustoria & utilis & ingeniosa, sed satis pretiosa, qvæ Augustæ Vindelicorum in altam turrim attollit aquam, unde in omnes dein urbis partes dispensatur. Fit turris ad fontem, juxta præterit fluvius, qvi moveat rotam, prope illum columna in axibus qvæ liberè circumvolvi possit in ea disponuntur vasæ & cochlearæ, dum columnæ agitatur cochlearæ moventur quarum capitibus in hunc finem additæ sunt rotæ dentatæ, dum prima cochlea effundit aquam, altera illam exhaeredit, & tertia ex secunda.

Sed noster Copernicus alio artificio aquam duxit in montem qvæ hucusq; non desinit ascendere. Turrim extruxit supra fluiolum, qvi subtus aliquot rotas agit veleni in meddendo, vide reliqua ubi agimus de aqua.

PARS VII.
DOCTRINA PROPOSITA CIRCA QUATUOR ELEMENTA
EXERCETUR.

DOCTRINÆ MECHANICÆ CIRCA PERTINENTIA
AD TERRAM

E X E R C I T I U M.

I. Terram spectat à rei naturâ continuò debere mutare; et si ob Divinam dispositionem se loco non moveat. Non moveri patet, quia altitudines syderum per instrumenta accipi non possent continuò terrâ in hanc vel illam partem titubante: titubare verò deberet, quia quoties parti uniglobi pondus additur toties centrum gravitatis mutat, itaque idem fieri debet in terra, cuius uni parti continuò accidantur onera, ut alia sileam, cum fit estus maris quantum aquarum ex una parte in aliam defluit? jam verò cùm centrum gravitatis terreæ debeat esse in centro universi, necesse est continuò, ut non in ijsdem partibus maneat centrum gravitatis, ita terram jam aliâ atque aliâ parte sui accidere ad centrum

centrum universi, ac continuo mutare. Neque impedit gravitas terrae quod minus id fieri debet. Nam licet bilanx valde onerata addito modico non mutet, non tamen pars est ratio de terra. Nam bilanx nec suspensa est, nec suspendi potest ex centro suae gravitatis quod est in medio jugi, & est indivisibile, sed suspenditur ex alio corpore, nimirum clavo, qui brachium bilancis non tangit in puncto sed in superficie. Hinc fit, ut quod majora sunt pondera appensa, hoc tenacius superficiem brachij superficie clavi adstringant, ita ut non nisi majore vi ad pondere divelli inde possit. At in globo terrae nulla est ejusmodi resistentia, totum enim ejus pondus ex unico eo que indivisibili puncto, pendet, ac propterea si vel modicum illi ex qua piam parte adjiciatur, vel auferatur, necesse est centrum variari.

2. Ope arenæ clepsydra exhibet Æthyopem cum motu oculorum.

Sit in qua piam tabula depictus Æthyops dimidius, capite grandi, & facie ad minas composite. Hæc imago retrò habeat suas cellularas in hunc modum dispositas, latera cellularum sint ex tenuibus tabellis digres-
tres

90 PARS VI. PHYSICÆ.

texes circiter altera : similibus tabellis retro tota imago sit septa, ita ut lateribus imaginis affixæ, si imago in faciem horizontaliter ponatur, illæ insistant horizonti perpendiculariter. Dispositio cellularum hæc est : Superiùs ab angulo uno imaginis una ab altero alia demittatur tabella ut circa medium imaginis constituant angulum qvi tamen sit supra oculos imaginis saltem ad duos digitos, & in ipso angulo sit foramen per quod deinceps arena fluet. In parte inferiori imaginis etiam angulus constituatur, sed non tangat fimbriam, verùm ab illa distet saltē palmo. Uterque hic angulus reterat majusculam literam V, naturaliter colloquatam. De latere superioris trianguli propè extremitatem ejus descendat directè deorsum in latus inferioris trianguli tubus utrinque apertus, & ubi contingit latera triangulorum etiam latera sint aperta, sed in superiori trianguli foramine sit epiglottis seu animella, qvæ occludat ostiolum istud postquam arena impletum est superiùs triangulum in angulo inferioris trianguli etiam sit ostiolum ut è superiore defluens recipiat arenam, & illi adjuncta sit epiglottis, ut si invertatur imago sursum pedibus.

bus, arena per ostium refluere non pos-
sit, sed tota refluat per tubum lateralem.
Jam excludantur oculi imagini ut sint tan-
tum duo foramina, & in separata tabellula
oculi depingantur, quæ ita retrò imaginem
accommodetur, ut à dextra ad sinistram &
è contrà promoveri possit facilimè sic enim
ex altera parte imaginis oculi intorquuntur.
Infra tabellam oculos deferentem af-
figens super suo axe rota similis illi quæ in
molendinis aquam excipit, hæc in se fluen-
tem desuper arenam excipiet, ac illius illa-
psu circumagetur: pars axis ipsius rotæ sit
inflexa eo modo quo solent esse manubria
rotarum quæ manu circumaguntur, quod
appello flexuram, affigatur jam furca, cuius
stipes adhæreat tabellæ referenti oculos, &
ipse sit tabulæ imaginis per medium affixus
clavo, circa quem ad latéra facili negotio
possit promoveri: inferior furca seu illius
stipitis duo pedes ambiant flexuram supra-
dictam ab illa enim dum rota curret, mo-
vebitur furca ad latera & oculos movebit.
Postquam effluxit arena tota, invertatur
imago, ut ex inferiore cellula in superiorem
defluat, & iterum erigatur imago ut cursus
arenæ continuetur. Poterit autem hæc in-

go vices implere clepsydræ horariæ, si can-
tum habeat arenæ ut fluat per horam.

3. Possunt clepsidræ arenariæ ita depom in
rota, ut illæ circumneunte perpendiculariter cle-
psydræ semper consistant.

Id modis aliquot præstari potest. 1. Sit
rota limbum habens alicujus latitudinis, è
quantumcunq; etenib; sit compacta ta-
bulis, nil refert: clavi limbo illi pluribus lo-
cis infigantur è quibus liberè appendantur
clepsydræ: rotæ motæ illæ semper stabunt
erectæ. 2. Sint duæ rotæ à se distantes æ-
qvales, eidem axi impositæ, à rota autem ad
rotam procedant tabulæ, qvæ per solum
unum clavum utriusque rotæ limbum in-
tent, super quem liberè moveri possint,
neq; excidere. In tabulis excisa sint fora-
mina qvibus clepsydræ immittantur, ut tan-
tum per verticē latiores pendeant è for-
minibus. Hoc modo accommodatæ clepsy-
dræ ad gyrationem rotarum non mutabunc
litum. 3. Sit rota duplex cum tabellis, uti
proximè descripsimus, tabulæ etiam super
axes suos sint mobiles, sed axis rotas defe-
rens sit gravior, & rotæ non scilicet limbos
habeant sed sint ex una qvævis tabula. Axis
defensis sit immobilis, rotæ circa il-
lum

lum gyrabunt. Extra unam rotam infixam sit
 axis alia rotam minor densata, uti solet in ho-
 rologis rotatis, sit ejus diameter rotarum
 somidiameter: sit etiam axibus tabellarum
 unicuique infixam sua rotula dentata, ut den-
 tes hujus rotulae implicantur dentibus paulo
 ante dictae rotæ. Et haec rotulae suis axibus
 fortiter inhærent, ut dum illæ moventur
 axes tabellarum ac consequenter tabellas
 sit moveri necesse. Et istæ rotulae conclu-
 dantur tabulæ, ne appareant. Jam ergo mo-
 veantur maximæ rotæ, movebuntur & ta-
 bellæ & illarum rotulae circa majorem ro-
 tam dentatam, & a illis regentur ut sem-
 per horizonti maneat tabulae parallelæ, &
 illis clepsydræ tutò poterunt imponi. Quod-
 si tabulae instar pulpitorum fuerint accom-
 modatae, in quavis tabella poterunt libri di-
 sponi & ad motum rotæ jas i hic jam alter se-
 lectori offeret.

4. *Terram metiri ambulando.*

Conficitur circulare instrumentum con-
 tinens infra se rotam cui alligatur lorum
 cuius tandem extremitas genui ambulantis
 religatur opsum verò instrumentum adha-
 ret cingulo, procedendo rotam movebitur &

numero

numeros passuum monstrabit. Descripsi-
mus id copiosius suprà.

5. Potentiam ad quoavis pondus in terra mo-
vendam accommodare.

1. Qui potest unam libram elevare, potest
quodvis pondus elevare, sic pondus v. g.
1000. librarum. Assumatur vectis qui divi-
datur in partes 1000. & unam supponatur
parti unitae primæ fulcrum quod vocant
hypomochlium & vectis extremo inhæreat
pondus. Qui unam libram potest elevare,
si ad alterum vectis extremum constiterit,
elevabit libras mille, & ratio eadem de aliis
ponderibus. Si autem decem libras potest
elevare sub divisione decima vectis ponat
fulcrum & non plus laborabit in elevandis
mille libris quam in attollendis decem. Sem-
per ergo in tot partes est dividendus vectis,
quot pondus continet mensuras gravitatis,
pro qualium una elevanda aut pluribus sunt
tusæ viræ sufficietes, & hypomochlium illi
divisioni supponendum, cuius numerus re-
pondeat numero mensurarum quas elevare
vis aut potes.

2. Anduos equos quorum unus robustus
alter debilis & ambo trahunt currum in quo
pondus ita partiri onus, ut uterque equus
nihil

nihil supra aut infra vires agat. Solet alligari lignum oblongum ad currum cui equi trahentes currum alligantur, hoc dividatur in tot partes quod v. g. sunt centenarii ponderis currui impositi, sint v. g. 15. Si vis ut equeus robustior trahat centenarios 10, debilior 7, alliga currui in numero decimo lignum & ad illas 10. partes debiliorem adjunge equum, ad 5. robustiorem.

2. Vires moventis pondus augebis, si trochleas addideris, sed tardiori tempore pondus attrahes, & toties augmentur vires, quod sunt trochlea, ita, si potes sine trochlea trahere sursum libras 10, cum trochlea trahes 10, cum duabus trochleis v. g. 30. sed semper trahio fiet longiori tempore. Ita & trochlea quo plures sunt majus pondus attollunt sed tardiūs.

4. Quantum pondus possit quis attollere per cochleam, habentem annexum sibi venum, qualiter solet constituta esse cochlea in torculari. Habeat quis vires ut p. mensure distanciam quam habeat in cochlea una crena ab alia, sic semunciae, seu pars pedis 24. vectis etiam quo gyratur cochlea mensuretur, sic pedum 5. assumptis longitudine vectis pro semidiametro circuli quem

Scribit

scr̄bit dum gȳsatur, quærendum quot se-
mi uncias ille circulus constabit quibus una
crena distat ab alia, describit enim circulum
pedum 3*1*/₂ seu unciarum 377. seu semuncia-

rum 754. Si ergo potentia quæ est ut 1. so-
lūm unam libram elevare potest sine co-
chlea, cum dicta cochlea elevabit libras 754.
& si potentia uti potest elevare sine cochlea
libras 10. cum cochlea superiùs descripta, &
vecte superiùs posito elevabit libras 7540. &
conan. adhibito quem adhiberet ad elevan-
das lib. 10. absque cochlea.

5. Quando elevatur pondus per glossoco-
mum seu machinam quæ plures rotas den-
tatas quales sunt in horologiis continet,
quot sunt rotæ toties in proportione decu-
pla augetur potentia. Hinc si machina sit
rotarum 7. non reperietur funis qui pondus
sustinere possit, quod per illam machinam
trahi potest.

6. Op̄ clepsydra arenaria cognoscere in mari-
longitudinem terræ notâ elevatione poli.

Ad hoc prænoscī debet elevatio poli, ut
sciatur tempus ortūs & occasūs S̄olis. Ha-
beatur sām clepsydra arenaria perfectissima
ex horarum, & aliquot horæ in partēs 15. di-
vidantur,

vidantur, quæ corresponeant gradibus.
Hæc clepsydra in ipso meridie ruere per-
mittatur, si in occidentem progrederis, vi-
de quantò tardius sol occubuit quam debu-
it: si in orientem, quantò citius, & ostendet
clepsydra, quantam longitudinem confeci-
stæ, hora indicat gradus 15, una pars ista gra-
dum unum.

7. *Potest lignum converti in lapidem.*

Facit hoc sæpius natura, sed potest eti-
am ars, quod hic cum de terra tractatio est,
ponimus, etiam si in hoc negotio machina
non adhibeatur. Fit autem in hunc modum
teste Schwentnero, Quomodo coquitur cer-
visia cum lupulo coquatur simul lignum al-
ni, inde post cocturam exempta, in recen-
ti arena in cellario per tres annos maneat se-
pulta, tum fiet ex alno lapis durissimus.

8. *Turrium latera ædificata juxta perpendi-
culum non sunt parallela.*

Quia perpendicularia quantum cunctæ di-
stant à centro terræ ad illud tendunt, ita ut si
producerentur, in eo concurserent: Itaque
non æquidistant sibi, ac proinde neque mu-
ri juxta eorum normam erecti sibi æquidi-
stant. Ex quo etiam patet, quod planities
pavimenti ad libellam ædificati non constat

væctis

rectis lineis. Patet etiam, si fons in terra erigeretur cùjus superficies rectis conitaret, & usque in cœlos produceretur non poterit per illum homo procedere.

10. Motum in infinitum tardiorem aut cele-
riorem facere.

Si rotæ impellant rotulas motus quovis dato celerior causabitur: contrà, si rotæ im-
pellantur à rotulis motus dato fiet tardior.
Hoc modo potuit fieri, ut si fuisset ab initio
mundi instrumentum quod vocant Pancra-
tium rotarum 12. rota 12 nondum unam inte-
gram revolutionem absolvisset licet pri-
ma rota singulis minutis fuisset decies cir-
cumacta.

ii. Clepsydra in forma tympani ope arenae ho-
ras demonstrare potest.

Fiat tympanum ex aliqua materia forti-
ne flectatur, expolita ne arenam inficiat, ex
æquabili ne altera pars præpōderet, hoc de-
in affigetur super axe, qui per centrum basi-
um ejus transibit & circa suos volvetur libe-
re polos. Lymbus tympani dividatur in
24. partes æquales, per puncta divisionum
rectæ occultæ ad centrum producantur, ad-
notentur numeri occulti lineis ordine à si-
nistra versus dextram procedendo (versus
quam

quam etiam procedet & volvetur deinde
tympanum, & versus hanc ipsam pendebit
pondus quod sustentum funis gyrbat per
verticem tympani. Ad sinistram, ubi ejus
alteri extremitati appendatur contrapon-
dium, tum linea prima tertia. s. 7. 9. il. ma-
neant interim integræ, reliquæ à centro
procedendo trifariam secentur & duæ par-
tes à centro procedendo penitus aboleantur.
Post hoc residuæ integræ lineæ in sex partes
æquales dividantur, duæ illarum à centro
procedendo aboleantur, sed termino quo
centrum respicit addatur recta quæ incline-
tur versus dextram, quæ eo producatur us-
que ut tantum non contingat axem, aut e-
tiam contingat & hoc ipsum fiat cum omni-
bus illis quæ fuerant reliquæ integræ, As-
sumptâ parte sextâ ex paulò ante divisa re-
cta in partes sex, assumptâ ita quam pro semi-
diametro ducatur ex centro tympani cir-
culus qui dividatur in partes æquales 12, in-
ciendo ab eo punto quod monstraret
producta linea cui adscriptisq. punctis di-
visionum rectis conjungantur. Et dabitur si-
gura dodecagona excindenda in quam de-
inde totidem laterum axis intretur, supra
residuas lineas erigantur perpendiculariæ
tabellæ

tabellæ quærum altitudo dimidium semi-diametri tympani. Antequam claudatur tympanum simili modo in parte unius fundi exteriore ducantur lineaæ expressæ quæ sint nota dispositionis intus tabellarum aperiantur in eodem fundo in oppositis fibris locis duæ fenestellæ, per quas infundi, augeri, minui possit arena. Hoc facto si tabula contigerunt axem (quod melius est) perforentur circa axem subulâconicâ in qua sit signum ut non profundius in unam quam in alteram intret tabulam, adeoque sint foramina in omnibus tabulis æqualia, tum claudatur tympanum, infundatur arena quæ quasi tertiam partem tympani compleat, elevetur tympanum ut super polos verti possit, funis addatur cum pondere & contrapondio, augendo & minuendo pondus donec intra 12. horas semel vertatur tympanum, quod in crassitie sua per lineas parallelas in 12. partes erit divisum, ut ex illis pateat quota sit hora. Signum sufficientis pulveris quomodo hora 12. respondens lineaæ cui fuerat adscriptum i. perpendicularis erit horizontis. Funis qui tenet pondus sit subtilis ne paulatim addat gravitatem ponderi. Alij putant ut sius esse in tabulis cellularum facere

cere rimas oblongas transversim quām so-
rūnqā foramina , qvia per foramina dum
fluit arenā facit cumulum qui posset incre-
scere ad ipsum foramen , & illud occludere
ut sonet horas addendum erit secundum
tympanum similiter factum, sed qvod in cir-
citu limbi habeat dentes qvibus attollat
malleum.

12 *Alia clepsydra horologa pulveraria.*

Hoc horologium constabit unā rotā ex
tabula simplici facta , & in 12. partes divisa,
per qvas divisiones trahentur ē centro radij ,
super qvos affigentur immobiliter 12. vitreæ
clepsydræ arenariæ consuetæ æqvalissimæ
qvoad molem, pondus, mensuram tempo-
ris. Et si arena fuerit in hoc negotio quām
potest esse gravissima, in cursu suo rota non
præcipitabitur. Quodsi tympanum intra
horam suum cursum absolvet ut horas
monstret , habeat limbū in 12. partes
æqvales divisum, & supra qvamvis partē
denticulū, habetur præterea rotula pa-
va in suo axe decurrens qvi deferat indicem
ipsa verò rotula habeat crenas in qvas tym-
pani modo dicti possint innotare denticuli &
illam gyrate, ut illa gyret indicem,

13. *Magna duo pondera alternatim additio
tertio pondere elevare.*

Sint v. g. duo prægrandes folles vel an-
thliæ alternatim elevandæ. Ex aliquarob-
usta trabe crux fiat cuius lignum horizon-
ti perpendiculare longius multò sit brachijs
& ad ejus extremitatem infimam (posset
etiam ad supremam si hæc longa esset) pon-
dus quodpiam magnum addatur, crux vero
è clavo appendatur, qui transseat concursum
lignorum crucis in eoque crux liberè agi-
tari possit, ad unum brachium crucis alli-
getur unus follis aut alias, tum crucem
si quis agitet jam hunc jam illum follem fa-
cile agitabit. Vel certè palus robustus eri-
gatur melius inter duos dictos folles, & illi
rota dentata per suum centrum affigatur ut
circa illud moveri possit, ex folibus vero
ascendant sursum trabeculae dentatae quæ
suos dentes implicent dentibus rotæ. Ap-
plicetur manu trium rotæ, quod non erit
aliquid quam diameter deorsum in longum
protracta cuius extremitati pondus grave
adjiciendum erit, hæc dum in hanc & illam
partem agitabitur, jam hunc jam illum tol-
lam agitabit rosa.

14. Duo fortalitia construere, qualis omnino capacitatis, æquè profundas & latas fossas æquè muris adjacentes habentia, ut tamen unius fossæ centies plus aquæ capiat quam fossa alterius.

Docebit hoc Euclides lib. I, prop. 35. 36. 37. 38. Ubi demonstrat quòd paralellogramma ac triangula, super eàdem, vel æquali base, intra easdem paralellas constituta, inter se sint æqualia, ac omnino ejusdem capacitatibus etiamsi unum eorum longiori circuitu concludatur. Sit igitur locus unus quadratus, alter eandem vel æqualem basim habeat sed intra easdem paralellas latera ejus producantur in multa millaria, ipsius fossæ propositam aquam comprehendent.

15. Possunt esse duæ urbes æquales omnino ambitus ac circuitus, quarum tamen una longè plurium ædium ac incolarum sit capax quam altera.

Id fieri si circuitum habeant diversarum sed perisometrarum figurarum quatuor una est capacior quam altera.

16. Potest bilanx vacua apparere justa, pondere autem imposito fallere.

Si brachia fuerint inæqualia et si bilanx vacua constiterit in æquilibrio, tamen inj-

et pondere, quod alias est contrapondio, quale in lancem quæ brachio longiori alligata est, præponderabit, & quidem tantâ parte quantâ brachium longius superat brachium illud quod est brevius, & vicissim si iniciatur brachii brevioris lanci, tantum illi decedit quanto brachium hoc altero est brevius. De quo superius egimus.

17. Motum perpetuum super antibus se invicem ponderibus tentare.

Collocetur in suis duobus sustentaculis supra suos axes cylinder horizonti parallelus ut facile possit circumagi, illi sex vel octo brachia infigantur: brachium quodvis sit paris longitudinis cum altero, & in una extremitate habeant sibi advixa paria pondera, altera extremitas infigetur cylindri lateri in locis diversis diviso circulo seu ambitu cylindri in tot partes, quot sunt brachia in singulis divisionibus singulorum designando extremitates, brachium vero quodvis constet membris tribus aut quatuor secum clauso connexis ut volvi possint membra liberè, quæ sint inter se æqualia, & totidem in quovis brachio, & quidem omnia membra in unam solum & eandem partem volvi possint non autem in oppositam. Si facto instru-

instrumento volvatur semel cylinder incans partem, in quam membra brachiorum non sunt volubilia. • Tum aliud brachium recte propendebit deorsum, & hoc nihil operabitur: aliud semiextentum, aliud extentum erit, & haec suo pondere trahent in gyrum cylindrum interea alia brachia revolventur circa cylindrum ut similiter a priora operentur gyrentque cylindrum, motusque posse videtur continuari, si aliquam arte evitetur ne brachia deveniant ad aequilibrium.

18. *Potest cylinder ligneus baculo frangis tramineo.*

Stramen colligetur vel convolvatur ut constituat baculum, sit jam cylinder ligneus, hic manu elevetur in aera, & altera manu baculo dicto stramineo percutiatur, frangetur dum non sit robustior quam straminei baci li impetus, qui tamen ratis est magnus. Potest etiam pro stramineo ligno cuiusque ligneus baculus qui sit cylindro crassior. Potest etiam cylinder ex duobus filis ad parallelam horizontali suspendi, & similiter baculo rumperetur. Potest & ex duobus infantibus manuteneri, & sine eorum noxa dicto modo rumperi, sicut & sine damno filorum sumpebatur.

Potest & supraduo vitra ponē, & hoc modo
infringi vitris illæsis. Imò ossa tibiæ & cubitiæ,
& equinæ, vidimus in hunc modum fran-
gi. Aversæ securi, seu malleo utrinque ap-
ponebantur ad latera duō stramina flexa ut
græcum majusculum pī constituerent, illo-
rum dorso superpositum fuit os prædicatum,
ut ab illis sustentaretur, & præcisè in medio
percussum ligneo vel stramineo baculo
rumpebatur. Lapis etiam planus si parie-
ti acclinetur, ita ut in terra à pariete recedat
atque sub angulo semirecto parietem con-
tingat, si ei pugnus in medio impingatur,
frangi poterit. Funis etiam hac arte manu
rumpi potest, qui aliàs non rumperetur.
Clavus parieti fortiter inhæreat, illi extre-
mitas funis alligetur, inde ter aut quater, aut
sæpius manu circumvolvatur, & reliquum
extremum funis obequitet juxta supremum
palmæ inter indicem & pollicem funis par-
tem quæ agitulum tendit, & caput ad i-
psum palmæ unde venerat rursus reflecta-
tur, denuoque semel aut bis circumducatur,
tum vibrato impetu trahatur, scindetur ab
ea parte quæ à fune obequitatur & funis fur-
dem secabit. Sed & tormentum bellum
dubandum causam non invertet tabulam in
arena

arena leviter defixam si in eam globum cum maximo imperio ejecerit, manedit enim immota, etiam globo penetrata.

Sit libra aequalium & æque crassorum crucium, alligetur uni brachio magno, alteri verò brachio in æquè longo funiculo. Lanx cui pondus æquilibre magneti imponatur: hoc facto, ferrum supponatur magneti tantum utilius elevare non possit, descendat ad ferrum magnes illudque amplectatur, tum paulatim lancia alteri arena affundatur donec amplius magnes hærere circa ferrum non possit. Hæc arena expensa ostendet quantæ magnetis sunt vires.

20. Potest currus indicare quantum itineris confecerimus paulò aliter quam supra.

In primis facile sciri potest quoties rotæ vertitur in uno mill. germ. Sciatur enim rotæ circumferentia, sit v. g. pedum 10, in miliiari germanico parvo sunt pedes 20000, dividantur hi per 10. rotæ circumferentias, dabitur 2000. igitur toties rota prædicta dum pertransit milliare parvum germanicum volvitur. Si ergo rota fuerit cujus sic diameter pedum 4. & pollicum duorum, circumferentia erit pedum 12. & dimidij quæ rotæ si volvetur 400. vicibus, dabit pe-

des 5000. quinque autem pedes unum pa-
sum constituunt, ergo decurrit unum mi-
lliare Italicum. Hæc rota axi in propria
inhæreat, axis autem volvatur & unicu-
dentem sibi infixum habeat, ut dum semel
gyrum absolvit rotam aliam qvæ in curru
horizontaliter jacebit & 400. dentes habe-
bit moveat. Itaqve hæc rota semel revol-
vetur intra milliare Italicum. Adsit cylin-
der qvi secundæ etiam horizontaliter in-
incumbat & habeat incisuras in longum 24.
rotæ autem secunda habeat desuper in sua
planitie dentem 1. qvi in cylindri incisuram
seu striam intret ut dñm rota unam revo-
lutionem absolvit, absolvat cylinder suæ re-
volutionis 24tam partem, & dum rota absolvit
qvatuor revolutiones, absolvat cylin-
der strias 4. qvæ respondebunt uni milliari
Germ. Cylinder indicem mediocri deferet,
qui in tabella habente circulum in 6. partes
æqvales dividi, ostendet enim quot sint
germanica millaria confecta, usqve ad sex
procedendo.

Hoc ipsum potest in navi fieri, dum rotæ
qvæ in curru per terram volvitor & navi in
quam demittatur, habeatqve in ambitu in-
fixas

fixas sibi fabellas, ut dum naxis procedit, ipla vi aquæ revolvatur.

21. Potest esse aliquod grave cui si non adderis pondus loco suo decidet.

Fiat ex filo crasso ferreo angulus acutus, ejus latus pone in mensa, ut tamen pars ejus modica maneat in mensa, decidet: si tamen alterius lateris extremitati pondus adjecceris, retinebitur in mensa. Similiter si baculi modicam partem posueris in mensa non se detinebit; sed induc illi setulam quæ solet habere semicirculum ligneum per quem defertur & extremitati ejus fulcrum subjice quod ejusdem urnæ insistat fundo, remanebit baculus mensæ appensus dum fulcrum sit altius semicirculo.

22. Statuam exhibere quæ in omnes partes flectatur neque tamen decidat.

Insistat v.g. statua fortunæ globo in cuius punto supremo sit cavitas non profunda, cui stylus qui est statuæ basi vel pede procedit, inseratur ut liberè in circum gyrrari statim possit, & ad latera inclinari, insistat ad pedestalum ex eodem punto ex quo prodit stylus cui statua insistit predeat ferramentum arcuatum quod abibit à statua & deinde intra globum sub statuam, redibit, ibique desinet,

PARS VI. PHYSICÆ.

desinet, & pondus illi justum adnegetur ita
accommodando ut statuam relinquit in
perpendiculari. Hæc si impetaur circa ca-
put & brachia, gyrabit se & inclinabit in
partem omnem, sed non ad rectum statum
semper redibit. Sed & lutoriæ pyramides
formari possunt quæ utcunque evertantur
statim se erigant. Fiant enim è materia levi,
qualis v. g. est medulla sambuci, & basibus
applicetur plumbum, hæc quomodounque
jaçtentur, se erigunt. Hoc modo & faces ja-
cuntur & se erigunt ut consistant. Globus
etiam qui jaçtatur contra pyramides forma-
ri potest ut nunquam e& procedat quoè pro-
jicitur, sic autem si globus ligneus terebre-
tur non perveniendo ad centrum sed à su-
perficie non multum recedat foramen illiq;
infundatur plumbum & occludatur. Ob
eandem causam li quis ovum projiciat ad
metam destinatam aliorum declinat, quia
vitellus qui in ovo gravitat, non est in me-
dio, & impetum projicientis aliquod determi-
nat.

22. *Fumum ponderare.*

Hoc problema solvit versiculus sequens.
Expendas cisternas cætera fumus erunt;

23. *Globi tangere metam non colimando ad
illam.*

Sit

ARISTOTELIS MECHANICA. III

Sit mega A disponantur aliquor globi s-
cum contigui ut eorum centra sint in eadem
recta cum meta, & aliquantum à meta di-
stant, tuin in ultimum eorum, seu illum qui
est maximè remotus à meta collimetur un-
decunque, si enim is probè percutiatur, ille
qui metæ vicinus erit, metam percutiet.
Aliter id fiet per reflexionem. Sit globus
in mensa jacens, mensa habeat spondas, uti
solet in qua ludus exercetur, qvem Itali vo-
cant Truchi. Sit in alio loco ejusdem men-
sa alter globus qvi in priorem impellendus
est per reflexionem, inter hos duos globos
in mensa datos, duc rectam imaginariam, cu-
jus extrema in datis globis desinant, eam li-
neam divide bifariam, atque ex puncto divi-
sionis erige perpendicularē quæ protēda-
tur in mensa spondā, & nota diligenter pun-
ctum qvod feriet in spondā ad hoc pun-
ctum propelle cum impetu globum qui im-
pellendus est, ille allisus spondae datum glo-
bum per reflexionē feriet.

24. Culter supernè decidens in nummulum
suppositum cadet.

Immergatur in aqua culter, & in madia-
dus leviter tabulato infigatur, ex eo deci-
det guttula, quæ observetur & in ejus loco
nummu-

~~nummulus~~ ponatur, ubi culter à tabulato se liberans deciderit certò in nummulum ca-det.

25. Terram ab omni seminio liberare.

Omnis terra plena est seminio, unde si relicta, varias producit herbas. Accipiatur enim terra pinguis quæ solet germinare, cri-bro ab omnibus lapillis liberetur, ac vasifi-cili fundum perforatum habenti comittatur, atque cœlo pluvio exponatur, sed extra nimium solem, post mensem producet lapillos, vermiculos, herbas. Idem præsta-bit terra etiam non pinguis, etsi non tam ci-tò nec tam manifestè, Jam ergo hanc ter-ram optime aquâ calidâ elue, nullum amplius germen apparebit.

26. Pulverem ferreum facere qui ignem non timeat.

Resp. Scoriām ferri & in urina pueri im-pubis purga, atque in ea dimidio mense re-linque cum exuratur in fornace & iterum in urinā reponatur, & idem fiat secundò & tertio.

27. Porphiritem secare.

Debet scalpra extingui in aqua ut indu-ventur, aqua verò poterit esse ex gleso seu iſati. Sed datur aqua quæ etiam vitrum erodit,

ARISTOT. MECHANICA. 113

eredit, ea est succus agrestæ seu labruscæ, hæc forte nec porphiriti parcit. Datur etiam aqua quæ alias in lacteum liquorem vertit, illa est liquor ex lytargiro paratus, si acetum illi assuderis hæc occasionaliter.

28. Experiri quod metallum sit alteroporous.

Assume duos globulos cupreos, duos stanneos, omnes æquales, & nota exactè diametros. Pone hos omnes globulos in crucibulo & funde de novo pares prioribus globulos, vix v. g. tres habebis non exhalavit autem materia, quia pondus trium erit, quod fuit in quatuor itaque magis consticta, itaque antea porosior fuit. Et sic cuius metalli minor moles post fusionem, illud est porosius. Non est ergo mirum, quod in vasis stanneis subinde spiritus evanescant.

29. Deprehendere in qua cista sit aurum, in qua plumbum.

Sint duæ cistæ æquales, illa una sit plena auro altera plumbo: quæ cista erit ponderosior, illa continebit aurum. Si cista non plena tamen additum est tantum plumbi ut æqui ponderent, tum ponantur supra cylindrum veluti hypomochlium devoluto prius auro aut plumbo in unam partem cistæ,

cistæ, quæ cista consistit supera cylindrum æquilibris ita ut minor ejus pars quam alterius cistæ sit in parte altera cylindri, illa continet aurum, altera plumbum.

30. Tempus investigare quanto machina a liqua pondus elevat.

Machina quibus pondera elevantur, quæque virtutem elevantis augent unico Archimedis nituntur principio, quod demonstravit in libello quem de æquiponderantibus inscripsit, videlicet. Pondera ex distantijs reciprocè eandem rationem habentibus quam distantiae æquiponderare. Id est, si sic hypomochlium, sive fulcrum, cui vectis aliquis innitatur, distantia verò unde dependet pondus sit tripla distantiae unde aliud pondus ad alterum finem ipsius vectis dependet: tunc inter pondera fore æquilibrium, cum fuerit ut distantia ad distantiam ita reciprocè pondus ad pondus, ita ut si quidpiam alteri utri parti accedat, illud prævalitrum sit. Hoc principium ad rotas, cochleas, trochleas, cuneos, &c. variè translatum est. Cum ergo moveat rota per dentem rotam illi insertum considerandos esse utriusque rotæ diametros. Nam si rota major moveat minorem, eadem pro-

portione crescat potentia quam habet diameter majoris rotæ ad diametrum minoris, ita ut lumen majoris sit decupla diametri rotæ minoris, potentia quæ uni libræ æquivaleat movens rotam majorem æquabitur resistentiæ decem libratum existenti in rota minore, atque idem est de axibus qui ex rotarum centris egrediuntur, quibus per circumvolutos funes pondera elevantur. Et ita multiplicatis certo ordine rotis, virtus quantumcunque parva resistentiam datam superare poterit v. g. si sint 10. rotæ, ut cùjusque respectu minoris sit decupla diameter poterit potentia ut 100. movens manubrium, æquivalere pôderi 10000000000. Illud tamen in commodum potentiaz sic auctæ accedit, quod tantò longiori tempore ad aliquid per certum spatum v. g. pedale, movendum sit opus, quod potentia multiplicatione rotarum, aliamvè machinarum magis augetur, ut si essent rotæ in decupla ratione, quales supra decem possumus, quarum prima minor moveatur tam celeriter ut singulis horis 10000. gyros faceret, & ab orbis conditi initio ita continuò mota, nondum ultra gyrum conficeret. Quod quanquam paradoxum videatur, facile tamen

men hanc veritatem deprehendet Arithmeticus. Constat enim ulnam spatio noriarum 1000000000. Tantum semel circumvolvendam, id est, spatio annorum 114075. & horum 3784.

31. *Pulvisculum pro clepsydra preparare.*

Solve stanni partem unam, & funde supra tres mercurij calentis, tum per se refri geretur, atque conteratur subtilissime, deinde pulvis in optimo laveretur cremato ter aut quater. Tum effunde pulverem in scutellam æneam, & in furno exsicca, ut totus mercurius abeat, qui suâ unctuositate ligaret arenulas.

32. *Quantum argenti auro sit immixtum investigare.*

Suppono unciam monetariam, ut Italica est in uolu continere denarios 24. denarium grana 24. & denarios 24. continere grana 576. libra continet unc. 12. quo posito sumatur argentum & pondo deretur, sit una v. g. uncia, tum mittatur ad cupellam, & rursus pondetur, videaturque quantum decessit, tantum enim habuit mixtionis.

Si decesserunt duo grana ex denario, uncia fuit ad mixta librae argenti.

Si unum granum decessit ex denario, uncia dimidia fuit libræ addita. Si

- Si dimidiuon granum, quarta pars unciae.
- Si qvarta pars grani, additi erant tres denarij librae argenti.
- Si octava pars grani, denarius sesqui. Et sic deinceps.

Scutum aureum continet tres denarios.

Tempore Gregorij XIII. liga seu mixtura pro nummis æreis dictis quatrini in hunc modum constituta fuit.

Cupri unciae 12. argenti denarij 18.

Cupri unciae 11. 16 grana 12.

10.

15.

1.

1.

12.

prodibunt quatrini 500

$\frac{1}{2}$
458 $\frac{1}{2}$

$\frac{2}{3}$
416 $\frac{2}{3}$

$\frac{2}{3}$
413

33. Prægrandia saxa non involuta funibus
in altum attollere.

Funes impediunt dum illis saxum ligatur
ne statim supra murum colligari possit &
novus debet suscipi labor in evolvendo.
Huic incommodo occurritur per duos se-
micuneos. Machina ex illis constructa vo-
catur libelle subscudata. **Confectio** sit in
hunc

I 2

hunc modum. Conficiuntur è ferro du-
cūnei roburi, qui unā quidem parte in mo-
dum cuneorum procedit, in alijs habet late-
ra basi perpendicularia, non desinunt in acci-
mē sed loco ej' apicis infleſtūtur ut foramina
justa constituant, quo circa similes sunt mal-
leis nisi quod è trib⁹ lateribus recte deorsum
eendant quantum in modum cunei amplius
est infra. Additur tertium simile his ferrum,
sed cuius omnia latera sunt sibi paralella.
Cùm ergo elevandum est laxum sit in eo fo-
ramen paralelogrammum sed infernè am-
plius quàm suprà, ut inclinationi prædicto-
rum cuneorum respondeat. In hoc immit-
tuntur prædicti cunei æquè alti, & in me-
dium illorum adigitur ferrum prædicatum
quod etiam est æqvè altum, constituuntque
sua omnia foramina in recta eadem linea,
tum superponit⁹ dimidius annulus ferreus
qui & ipse in extremis tib⁹ habet forami-
na, si ambi qvæ capita prædictorum cuneo-
rum, tandem clavus tam per foramina annu-
lum per cuneorum transmittitur, & ne
excidat, extremitati ejus foramen habenti
alius clavus imponitur, semiannulus voca-
tur numella, per hunc alligatur lapis & in
altum trochleis attollitur.

34. Statuam lapideam in aliis tollere, & in debito situ collocare.

Erigitur fortissima trabs perpendiculariter ad caput ejus alligantur funes, qui in quatuor partes tendunt ac palis in terra deficitis alligantur, sustinentque trabem ne in latus inclinet. Ad idem caput alligatur cochlea per quam statua ope axis in peritrochio sursum attollitur. Trabs ipsa vocatur antenna, funes retinacula. Trabs non terrae insistit sed cylindro habenti ad extrema duas rotulas ut facilè inclinari possit, quod totum vocatur artemo. Postquam est satis machina elevata, leniter duo funes seu retinacula laxantur, ut trabs reclinetur in muro cui statua imponenda, cum statua directè propendebit supra suum retinaculum, in quod etiam demittetur.

35. Demersa in aqua pondera extrahere.

Id efficietur beneficio forcipis, quæ non est aliud quam duo vectes, in quibus clavis qui partes ligat est hypomochlium. Ultra que pars forcipis ubi pondus apprehendit est introrsum inclinata, ut hoc modo quod apprehendit complectatur. Extremitates etiam longiores junguntur catenâ forti, quæ in medio suis habet annulum. Cui funis affi-

garur, sic enim fit, ut dum funis trahitur, for-
ceps stringatur, & eò magis quò majus reti-
net pondus.

36. *Quantum metalla duci possint.*

Unica auri uncia extenditur plus quam
in mille folia, dimidium folium seu bractea
sufficit addeaurandas tres vel quatuor un-
cias argenti. Cætera metalla pro ratione
suæ nobilitatis plus aut minus tendi possunt.
Hic per occasionem petes quot solidi Polo-
nici antiquiores quos vocabant Sveticos
constituebant semilibram seu marcam? Re-
spond. 360, qui faciunt fl. 4. Polonicos. Mar-
cæ 16. in solidis constituebant fl. 64, æs con-
stabat fl. 3, gr. 20, argentum admiscebatur
purum ad 16. marcas, una marca, tres loto-
des. Marca hujus puri argenti æstimaba-
tur fl. 24. & totum quod admiscebatur, flo-
renis 28, gr. 15. quocirca in 16. marcas solidorum
siebat impensa præter artifices, igitur
ut florensi habeantur 64. impendebantur fl.
22. gr. 5 in materiam. Moderni ex puro cusi
ære in una marca continentur 150: sive grossi
50. & 16. marcæ constituunt florenos 25, gr.
20. in cuprum materiam illorum impendun-
tur fl. 4. quibus demptis remanent fl. 22. gr.
20. & quia in 100. fl. solidorum svecicorum
materia impensa constabat fl. 60. gr. 5, flo-
reni

gēni 39. gr. 25 in operas & valorem labarantur.
In modernorum solidorum 100. florenos im-
penditur materiam circiter fl. 14. Verum
tamen est, quod Svetico adjecto argento po-
terant duci in maiorem monetam, separatio
tamen argenti à cupro haberet plus impen-
sarum quam ipsa valeret, igitur qui Sveticos
solidos habuit florenos 64, habuit in argen-
to & cupro flor. 32 gr. 5. qui purè cupreos ha-
bet florenos 26. gr. 20, habet in ære florenos
4. reliqua à valore quem Res publica statuit,
dependent: qui tamen valor est aliquid mi-
nor. Ita colligitur ex charta impressa. In-
formatio ratione solidorum. Floreni 100. in fo-
lidis continet materiam fl. 14, in tymphis 100
flor. 40.

37. Quomodo valor adamantum & unio-
num procedat.

Gemmæ per ceratia ponderantur cerati-
um pendit grana 4. Digbeus Orat. de pretie
currente adamantum. Ita recentier pretium
illorum.

Quatuor adamantes qui ponderant unum
caratum, singuli valent ducatos sex.

Si tres adamantes carasum ponderent,
singuli valent ducatos octo.

Seduo ~~de~~ auctum unum coratum, singuli sol-
vuntur ducatis undecim.

Qui ponderant grana tria, valent ducatos
15. qui unum caratum ducatos 18. Qui grana
quinque ducatos 24. qui grana sex, ducatos
28. Qui caratios duos, ducatos 38. Qui duos
caratios & dimidivm ducatos 48. Qui ca-
ratios 3. ducatos 66.

Uniones puri qvi ponderant caratum,
valent sesquiducatum. Qui sesquicaratium,
ducatos 4. Qui caratios 4. ducatos 8. Qui ca-
ratios 2. cum dimidio , ducatos undecim.
Qui caratios tres, ducatos 18. Qui caratios
tres cum dimidio, ducatos 26. Qui caratios 4.
ducatos 40. Qui caratios quatuor & dimi-
dium, ducatos 60. Qui caratios quinque du-
catus 90. Qui caratios quinque cum dimi-
dio, ducatos 100. Qui caratios sex ducatos
130. & sic deinceps proportionaliter.

38. *Facere intra vitrum crescere cornua cer-
vorum.*

Reo. Sulfur & viridis æris, anq lib. 3. ad-
dearenam & distilla spiritum, hoc spiritu in-
ebria limaturam cornuum cervi (succederet
idem in corallij & crassè contusis) Ut fiat pa-
sta quæ lento calore siccetur, illi affunde a-
quam rosatum cum aqua pluvia distillatam,
ad

ad eminentiam trium ditorum pone in loco calido & videbis crescere cornua vel corallium. Potest autem ad hoc negotium adhiberi alia aqua distillata.

39. *Quatuor elementa exhibere in phiala.*

Pro igne pone in phiala spiritum vini rubro-colore tinctum, pro aere spiritum therabinthinæ cœruleo imbutum. Pro aere aquam communem viridi formatam, pro terra encaustum pulverisatum seu alicuius metalli scobem.

40. *Ut sylva crescat in phiala.*

Rec. Therabinthinæ vulgaris albissimæ semilibram, pone in retorta addito distillatorio amplissimo recipiente, juncturis non lutatis qvia diversa olea poterunt recipi, ex sesquilibra poterit elici spiritus & oleum æthereum, tum recipiente mutato & igne aucto duæ unciae olei flavi. Deinde fæces cum vase aufer subito, non tamen in loco frigido repone ne rumpatur, atqve manibus vitrum fove eas sursum ac deortem pro movendo donec sensim refigeretur, videbis sylvam crescere cum strepitu.

Vel Rec. salis ammonisi partes duas, calcis vivæ unam, hæc duo milce in mortario recto, tum collæ vitreatæ impone, & cal-

cina per horam, aut cæmenta igne leni, extrahe salem & coagula secundum artem, tum in cellario depone, prodibit oleum, quod in frigore exhibebit abietem.

41. *Plantam ex cineribus excitare.*

Quamcumque plantam pone in crucibulo, & ure donec in cineres solvatur, ex his Cineribus lixivium confice, ac in ligneo vasculo refrigerera, sal apparebit eum collige: tum ejusdem plantæ aquam destillatam accipe, atque illi adde communem, ac vitro infunde. Salem prædictum cum terra munida comisce, & aquam modo paratam affundet fiat quasi massa craffa, hanc in alia terra defode, cresceret planta similis illi quæ exusta.

42. *Argentum purum à mixto dignoscere sine Lydio lapide.*

Accipe argenti particulam, & pone in igne ut rubeat, relinqve ut perse extingvatur, si manet antea nitidum, est melius quam a probationis, sive ligæ. Si album, iea non nitidum, est circiter ligæ ii. si album & mundum erit ii cum dimidia 3 si nigrum erit circiter decimæ. si ex albo rubicans 9. ligæ. Si multum rubeat, octavæ. Uloerius non potest per hæc signa discipi.

43. *Facere Horologiorum rotatorum resolutionem.*

In horologij ejusmodi, ponuntur horæ in horæ 24, Quadrantes 4. minuta 60. dies 7. hebdomadæ quibz apponūtur Planetæ. Dies anni qvi in menses & signa Zodiaci dividuntur, Cursus Lunæ, & aliorum Planetarum, &c. ut pro his rotæ constituantur, opus est scire quot denticuli cuique rotæ tribuendi, præter rotas sunt qvos vocant Trib qvi aliquot denticulis constant. Rotarum denticuli inveniuntur vel per multiplicationem, & cum initio numerus assumitur quasi minimus, vel per divisionem & cum assumitur maxim⁹. Et talis hic est numerus dierum anni, ibi verò numerus horarum 12.

Procedamus itaque per multiplicationem, quamquam hæc subinde variari debet, multiplicatio contrario modo procedet. Involvitur funis cum pondere vel chalybs convolutus, additur quæ motum retardet. Prima quasi rotula, Trib vocant, est denticulorum 4. Hæc semel intra horam revolvitur, & indicem tam horæ quadrantium quam minutorum agit. Hic Trib vertit rotam dentium 48. nimirum singulis horis dentes ejusque 4. Hæc rota defert indicem horarum 12. Nam quater 12. sunt 48.

Ut

~~111.~~ as 24. ostendat, implicatur rotæ modernæ rotæ dentium 95. Hæc servit pro horis Italicis, & Babylonicas. Duplo plures habet dentes quam prior. Pro diebus septem hebdomadæ indicandis proximæ rotæ infigitur clavicularis unus qui rotam septem dentium movet semel semel de die adscribuntur in indicis diebus singulis Planetarum.

Pro cursu Lunæ, qui est dierum 29. & dimidiæ, infigitur clavicularis rotæ quæ est pro 24. horis, hic vertat rotam denticulos habentes 59. sic duo denticuli dabuntur unius diei Lunari & unus dimidiæ. Pro diebus anni qui sunt 364. adhuc alius clavus infigitur rotæ quæ est pro 24. horis, his sit cæteris clavis altior ne alios impedit, hic vertet rotam divisam in 73, spatia æqualia & dimidium juxta quam divisionem denticuliformabuntur, & habebuntur quinariaj dierum anni, nam quinquies 73. sunt dies 355. hæc rota illa vero vertetur trigesies sexies cum ejus quotidie dentes duo promoveantur, hæc ergo rota habeat sibi infixum unum clavum, qui aliam rotam divisam in partes 36. cum dimidia vertat, & sic habebuntur totius anni dies, quibus adscribetur Calendarium. Menses, signa Zodiaci, &c.

Satur-

Saturnus fore intra 29. annos cursus ab-
solvis pro illo indicando adigatur in rotam
dierum anni claviculus unus, qui rotam ver-
tet adjunctam sibi dentium 29.

Jovis cursus ostendetur, qui est circiter
annorum 12, si rotæ anni dierum fixeris
clavum qui vertat rotam dentium 12. rotæ
addatur index monstrabit cursum Planetæ
& signum Zodiaci in quo invenietur Pla-
netæ.

Mars ferè biennio suum circulum decur-
rit. Quocirca rotæ dierum anni implicaro-
tam quæ habeat dentes 72.

Venus absolvit cursum intra dies 288, ita-
que rotæ horarum 24 infige clavum qui ver-
tet rotam habentem dentes 288.

Mercurius ferè sexies in anno suum cur-
sum peragit, ut hic motus per indicem exhi-
beatur, axi qui defert rotam dierum anni,
infige rotulam 24 dentium quæ trib vertet
habentem dentes 4, hic vero gestabit indi-
cem.

Aureus numerus est 19. indicabitur, si rotæ
dierum anni clavum fixeris qui vertat
rotam dentium 19.

Lite

Littera Dominicalis est 28, ostendetur si rotæ dierum anni clavus imponatur, qui agat rotam dentium 28.

Simili modo ordinandæ sunt rotæ pro aliis quæ inscribuntur horologiis.

Horas Judaicas sive Planetarias ostendet rotæ factæ pro horis 24, sed horarum divisio hoc modo instituenda ubi indicabuntur, in circulo 24, horarum noctetur punctum meridiei, & ex eo per centrum de quo prodit axis indicis producatur recta, illique adscribat hora 6. utrinque, una meridiem altera medium noctem ostendet. Tum ex eodem centro producantur duo circuli à se paribus spatiis distantes, jamque erunt tres, unus in quo sunt horæ 24, hic maximæ diei serviet, mediūs æquinoctio, minimus diei minimæ, producuntur etiam è singulis horis ad centrum rectæ occultæ quæ circulos divident, in maximo accipiuntur tot horæ utrinque à sexta quæ ad occasum à meridie in tuo loco maxima dies habet & hoc spatiū in 12. partes æquales dividatur, notenturque puncta divisionis, in medio circulo accipiuntur utrinque à linea modo ducta sextæ horæ utrinque sex, in minimo incipiendo à linea modo ducta sextæ accipiuntur utrinque tot horæ

horæ quot sunt à media nocte minima ad solis exortum. Et puncta utrinque ultima notentur, spatium inter hæc puncta comprehensum dividatur in 12. partes æquales, & divisiones pulchritudinibus notentur. Puncta circulorum jungantur arcibus, quorum quisque transibit per omnes tres circulos; arcibus adscribantur numeri. Index intra circulos comprehensus dividatur secundum longitudinem in sex partes, & divisionibus adscribantur menses ordine suo. Quod ubique datum est, habentur horæ Judaicæ diurnæ. Ut verò etiam nocturnæ habeantur spatia in circulis, quæ sunt libera ab arcibus, singula in 12. partes æquales, dividantur & similiter arcibus nestantur ut pro die, sed indici contrario ordine menses inscribendi.

Pro horis Italicis aut Babilonicis addendum est sub indice horarum 24. circulus, qui circa centrum moveri possit, hic in 24. partes æquales dividatur, & numeris horarum 24 notetur, ejus hora 24. admoveatur horæ immobilis circuli pro Italico ad occasum soles illius dñi pro Babilonico, ad Ortum. Quod si ab hoc mobili circulo velis abstinerre duc tres circulos sicut duximus pro Judaico. Producatur etiam ex omnibus horis

maxi-

maximo circulo adscriptis redditæ occulitæ usque ad centrum, notetur meridiāna, ab illa supputentur in maximo circulo hōræ, quæ sunt in maxima die inter meridiem & occasum pro Italico, (pro Babylonico inter meridiem & ortum) similiter in medio circulo, quot sunt in æquinoctio, in minimo. Quot sunt in minima die, ab istis punctis incipiat cujusque circuli divisio in partes æquales 24. notenturque puncta divisionum, atque arcibus ut factum in Italico connectantur.

DOCTRINÆ MECHANICÆ CIRCA AQUAS

E X E R C I T I U M.

Doctrinam datam de gravibus & machinis aquæ exprimunt in se, potissimum illæ, quæ sive naturæ sive arte prossiliunt in alium. Variæ autem ad aquas regendas respectæ sunt nœchinæ, quædam illarum in aqua operantur, quædam in sicco: & earum quidem, quæ in aqua nonnullæ movent aquam, at sunt fortes artificiales, nonnullæ per aquam moventur ut melæ, quædam violentè, & motu yacui aquam movent ut an-

thliae

thliæ. Earum vero quæ in sicco manent, omnes quidem ad motum spectant, sed aliæ ad motus tarditatem, aliæ ad celeritatem, aliae ad motum maximorum ponderum. Principia autem movendi sunt varia, subinde enim ventus moveat, subinde aquæ fluvis, aliquando pondus aut impetus ab homine vel animali quopiam impressus, vel intortus chalybs perpetuò renitens, aut magnetica virtus, aut quid simile. Aliqua ex his in ordine ad aquam perstringemus.

I. *Principium directionis omnium aquariorum & fontium.*

Nunquam aqua spontaneo lapsu ascendet altius, aut per ductum tubi quam sit origo illius ex qua descendit. Idque universaliter est verum, sive tubus per quem descendit aqua fuerit amplus, sive angustus. Hoc principium videre est in fontibus naturalibus, qui nunquam saliunt in altum nisi ex monte descendant in vallem per tubum aliquem ut in valle exsiliant. 2. Hoc principio diriguntur illi fontes artificiales qui collocaant aquâ in alto, coguntur in demislo erumpere. 3. Nunquam expectandum est ut aqua redeat in suum fontem. 4. Etiamsi aqua milles per maiorem tubum influat in fontem,

quām ex illo exeat, nūnquam efficietur ut exiliens redēat in fontis caput. Prōinde cūm aqua est deducen̄a in locum aliquem, videndum ut fons ejus sit altior loco illo, in quem est dicenda. Mensurari autem locus potest per gnomonem Cuius angulo affixa est bolis, si enim perpendiculum latus resi-querit, & versus te dum per aliud latus fon-tem spectas defluxerit, fons erit tuo altior oculo. Romani præterea observabant ut eorum aquæductus per rectas lineas proce-derent, & propterea perfodiebant occuren-tes montes, et si aliter aqua duci poterat, fa-cilius enim fluit aqua si roctè pergat. Præte-re a quæductui mille passuum dabant uni-us pedis descendū, ad minimum enim talis requiritur.

Hinc qui per siphonem haurit ex vase a-quam (siphon est tubus utrinque apertus in-curvatus) opus est ut pes siphonis per quem aqua fluat, sic d' pressior quām sit ipsa aqua. In quo iunctio est quādam vectis, cuius si atque distent ab hypomochlio extremitatis, nil accedit virium illum adhibegti, quanto verò pars longior est ea, quæ est versus mo-torem, tanto plus virium motori accedit. Ita quanto pes siphonis longior per quem aqua

aqua effluit, tanto facilior est defluxus. A-
siquando etiam è valle per Jugum montis
ducitur aqua per siphonem monti injectum,
nam ut fluat aqua, spectandum est, ut quā ef-
fluit sit pars longior, locus proinde in quem
defluit, depresso. Ut autem in parvis si-
phonibus solet ad pedem longiorem suetu-
oris attrahi aqua, ita in majoribus qui pe-
montem v. g. ducuntur pars altior aperiri,
cui occluso prius atroque pede infunditur
aqua, tum optimè clauso foramine per quod
infusa est, uterque pes aperiri. Hac arte
potest duci fluviolus in alteram partem
montis non per fossa monte, dum tamen ita
aqua impleat siphonem ne ullo modo sube-
at aer. Eodem modo si panni madidi par-
tem imposueris vasi, in quo est aqua, ita ut
ejus major pars extrorsum propendeat con-
tinuò stillabit aqua, nam hic pannus habet se
per modum siphonis. Sipho varie occul-
tatur, ponitur in cancro, ut brevior pes ejus
in cauda sit cancri, & aquæ immittitur, ha-
riet aquam: Ponitur siphon intra avicula si-
guram & pes ejus brevior est in collo, & ro-
stro, quod aquæ immittitur, & ita aquam
haurit. Ab conditur infra sanguinugam,
aut serpenter intortum ut pes brevior per

fauces in aquam intret. Ita si poculo infixeris siphonem, ut pes ejus longior transeat per fundum, in tale estim poculum si infuderis potum, manebit: sed si repleveris, ut siphonis flexuram oppleat, fluere inciperet neque desisteret, donec totus potus effluxerit. Potest etiam poculi fundo inferi tubulus unde quinque apertus, cui alter amplior parte superior e clausus liberè inducatur, & similem effectum præstabit in pōculo ac siphō, de quo modo diximus.

2. *Trochlea respondet cochlea Archimedis.*

Fit hæc cochlea, si tubulus plumbeus volvatur circa cylindrum lignœum in spiram, si tubulus utrinque apertus, & ejus os inferius mergatur in aqua ac cylinder ad semirectum angulum inclinetur, & circa suum axem volvatur, effundetur aqua per superiorem partem tubuli. Loco tubuli possunt excindi in cylindro spiraliter procedentes canales ac bene cooperiri, cum si cylinder elevatur, aqua fluet. In hoc instrumento aqua simul descendit & ascendit. Spiræ procedunt sub semirecto angulo si cylinder ad rectos in horizonte statuatur. Sed de hac re copiosissimè suprà.

3. Potest siphon aquam trahens, et ~~separantes~~ ^{partes} lectus.

Vas construitur instar clepsydræ arenae, per medium diaphragmate divisum. Inseritur isti vasi eretto tubus ita, ut supra vas emineat inferius autem ejus os prope dia phragma desinat. Utrumque os tubi aper tum esto. Per os superius aqua dum usus fu erit prosiliet, quo circa sit angustius. Alter tubus inseritur utrinque apertus, & os superius ejus terminatur in parte suprema va sis, & per illud in vas aqua defluit, quo per priorem tubum exiliebat, hic secundus tu bus transit per diaphragma & desinit prope fundum vasis. Tertius tubus inseritur dia phragmati, ita ut illud transeat, & os aper tum unum habeat statim sub diaphragmate, alterum supra diaphragma prope superio rem fundum vasis. Denique vas prope ver ticem ad latus habeat insectum sibi infun dibulum per quod in illud aqua infundi pos sit, & optimè epistomio claudi. Sic vas parato, aquæ pars aliqua infundatur, ut g. tertiam partem vasis infra diaphragma oc cupet, & claudatur epistomium, tunc pocu lum aquæ supra vas fundatur, ut intret per orificium tubi tertii, hoc facto aqua per trum

bum, primum farsum profluet. Et si in vase
infra diaphragma eodem modo tres tubi ad-
aptentur ut supra diaphragma sunt adapta-
ti, tum si vas invertatur, postquam est superi-
ore parte aqua salire desit, saliet similis mo-
do ex inferiore quæ jam erit superius. Hoc
vnum observandum. Quando ex superio-
re vase fluit aqua, inferioris vasis tres canales
claudantur suis epistomis, & superioris tria
epistomia aperiantur.

4. *Aqua intra vitrum saliet beneficio se-
phonis bisecti.*

Sit vas quodpiam apertum aquâ plenum.
Assumatur jam duo tubuli & orificio lagenæ
inferantur, ita ut firmiter in illo hærent, &
orificiū lagenæ circa illos sit optimè clausū,
ut nonnisi per illos ad lagenam sit ingressus,
prior ex his tubis aliquantum infra lagenam
emineat, & in superiori parte sit strictior, &
productus ferè ad dimidium lagenæ. Per
hinc enim aqua deinde intra lagenam sali-
t pars ejus vasi supradicto aquâ repleto in-
feretur. Alter verò tubus modicè intra
lagenam emineat, sed infrà, quanto longior
pendet, tanto aqua per alterum saliet alti-
us, & ista ejus extremitas se extra vas aquâ
plenum, ex illa sugatur aer donec etiam
aqua

aqua coeperit fluere, quæ etiam fluere permittatur; quād diu enim ista fluet, tam diu per tubum priorem saliet aqua intra lagenam. Et si intra lagenam sphærulam ex tenuissima bracteâ factam supra axem volubiliter applicueris, illam aqua prosiliens moveare poterit, atque adeò horas per indicem monstrare.

Vinum è vase non effluet per siphonem nisi vase fundus in aqua mergatur.

Sit vas cylindricum v. g. stans, inseratur ejus basi tubus utrinque apertus, ita ut unum ejus os vix prodeat infra fundum, alterum os non æquet basis altitudinem, sed uno altero dito sit humilius, inseratur etiam lateri vase siphon (siphon est tubulus inflexus ad eum modum quo se flebit funis ex crasso clavo per medium dependens) siphonis altitudo modicissimè sit minor altitudine tubi. Vas impletatur vino, ut tantum per tubulum non effluat, & optimè claudatur. Immergatur deinde aquæ aliquousque, tum fluet per siphonem. Siphonis unus pendebet esse intra vas & fundo proximus, alter longior extra vas prominat.

Quodsi prædicto modo duo fuerint vase facta, sed tubi ubi per fundos transeunt ter-

tio uero fundis jungantur: unum sit
vas vacuum alterum plenum vino, nisi va-
cuo infuderis aquam ex pleno non fluet vi-
num per siphonem. Hero haec pocula vo-
cavit Crateres Concordiae. In his omnibus
vbi aqua non expellitur violenter, sed quasi
connaturaliter effluit, attendendum ne osti-
olum per quod aqua effluit, minus sit quam
latitudo guttarum aquae, quae sine vi ab aqua
lapsu spontaneo separari possit, nec ita sit la-
tum, ut si hanc molem excedat, diffovere
necessum sit aquam nisi ad latera fucris qui-
busdam stipetur, eodem modo vini, oleique
ejectionibus, dat mensuram minima sui li-
quoris gutta.

5. *Primus modus in quo compresso aere
aqua sursum profluit.*

Quia pluribus modis aer compressus a-
quam sursum jaculari potest. Hunc pri-
mum vocamus. Sic vas cujuscunque
figurae æpexim, vel vitrevim, habeatque de-
super orificium cui tubus inseratur propè
tum attingens, tubus postquam est vase
egressus habeat epistomivm à latere inser-
tum, propterea quædam habent layacca, viridum
revolvitur clavdat aperiaturque tubum. A-
periatur tubo orique ejus inserto ore tubi alte-

rius

rius qui habet trusillum quo impulso aquas
ejaculari solent, quam vehementissime a-
qua in vas impellatur, & diligenter episto-
rium claudatur, ne aer est vale fugiat, cum
tubo illi qui vasi insertus tubulus stricior
inseratur, profliet aqua in altum, cui si glo-
bulum est bractea tenuissima confectionum su-
perposueris, eum in altum elevabit. Alii
aquam per anthliam paryam vasi intrudunt;
alii si vasculum sit exiguum, solo oris vehe-
menti inflatu aerem stringunt prius infusa a-
qua. Sed si loco aquae vinum infuderis tan-
to altius profliet, quanto levius erit aqua.
Idem vas vi caloris aquam in altum jacula-
bitur, impleatur aqua ad dimidium, & clau-
so epistomio, superponatur igni donec op-
timè calefiat, tum aperiatur epistomium,
procurret aqua sursum impetuose. Idem
habebitur si vas de quo nunc agimus divida-
tur diaphragmate in partes superiorem &
inferiorem, inferiorem aer desupabit, supe-
rior pro aqua relinquetur: diaphragmati in-
seratur tubulus, ut pervadat diaphragma,
sed infra illud non descendat, parte autem
superiore non attingat coelum partis superi-
oris vasis, tubulus hic sit utrinque apertus.
Caterum vas ut prius habeat aliud tubum

cur ~~istomia~~ quo aperto, pars superior vas
sis aquâ implatur & claudatur, demum vas
super ignem deponatur, ac ubi percaluit, e-
pistomium aperiatur.

6. Alter modus

Sit vas æneum bene undique clausum,
habeat tamen prope fundum lateri suo infi-
xum tubulum quem appellabo lateralem.
Illi bene de super applicetur globus vitreus
ut in eo saltus aquæ appareat. Per totum a-
xem vasis ænei transeat tubus item æneus,
qui sub basi vasis habeat epistomium, quod
vocabo secundum: Vertex hujus tubi erit
in centro globi vitrei idque strictus, ut per
eum tenuiori radio saliat aqua. Tertius
sit tubulus affixus globi fundo & ad ipsum
vas transiens, & hic habeat epistomium eti-
am suum quod yoco, tertium. Vas ergo
æneum aperto primo epistomio igni vel a-
quæ calidæ inseratur, ut aer in vase tenuetur
elabaturque. Quo facto claudatur primum
aperiaturque secundum epistomium, & vas
æneum aquæ frigidæ imponatur, hauriet il-
lam, adque globum ascendet, cum epistomi-
um tertium aperiatur, ut aqua de globo de-
fluat.

7. Clepsydra aquæ

Aqueas voco, ut distingua ab arenariis quas jam vulgo appellant clepsydras. Variè construi potest aquæ clepsydra. Unum alterumve modum suggestimus.

Clepsydra hæc potest & horas indicare & sono campanæ & indice. Fiat vas cylindricum propè fundum habens epistomium per quod aqua dimittatur; vas ambient quatuor columnæ superius colligatae in modum turriculæ ubi sit etiam tabula deferens horas & indicem, ut solet in rotatis horologiis. Sed loco omnium rotarum solummodo est intus cylinder supra polos accommodatus, ut liberè volvi possit. Hujus cylindri unus polus pertransit tabulam numeros deferentem, & ipsi index inhæret ab ipsoque volvit, ita illi accommodatus, ut si opus fuerit circa polum ad quamlibet horam advolvi possit, & ope trochlearē firmiter polo adstringi. Cylindro involvitur funis, cuius unius extremitati lignum alligatur, & hoc aquæ ingreditur, alterius qualisunque pondus, ut tanum funem extendat. Sic paratâ machinâ, epistomium aperitur ut aqua fluat, & dum aqua effluit lignum illi innatans decendit, & fune qui sibi illigatus volvit cylindrum & cylinder

der indicem trahet qui horas indicat. Ut etiam horas sonet, induatur cylinder tympano, quod malleum elevet pes incisa sibi foramina. Sed quia dum plenum est vasquam, citius longè decurrit aqua quam si modica in vase tuerit, ideoque inæqualiter descendet, atque horas inæquales dabit. Num malo occurri potest triplici viâ. Vel loco cylindri qui funem defert substituendo quasi conum, ut dum aqua velocius fertur, circa ejus basim funis revolvatur, & dum segmentius fluit aqua, circa ejus apicem. Et sic utcunque æqualitati horarum consuletur. Vel vas non cylindricum fiat, sed in modum dimidii ovi in acutiorem partem desinens, sic enim æqualis fiet aquæ descensus. Nam licet sola altitudo aquæ promoveat fluxum celeriorem, & ad illum nihil conferat latitudo vel angustia vasis, tamen quia plus est quod in vase ampliorie ejus quod effluxit defectus ruppleat, minus in ampliori vase, aqua descendit magis in angustiore. Ideo in vase prædictæ figuræ in ordine ad descensum aquæ latitudo per angustias æquatur. Vel ligno quod innata aquæ pes unus siphonis inseratur, scilicet brevior: alter longior extra prominat cum epistomio.

Sic

Sic enim alter pes semper æqualiter quam subibit, alter semper æqualiter fundet.

Altera erit clepsydra aquæ. Vitrum cylindricum, aut quadratum habeat collum in latus intortum cui apponatur epistomium. Impleatur vas aquâ & invertatur ut per epistomium stiller aqua, noteturque in vitro quantum horis singulis effluxerit, hoc modo habebitur vas in clepsydram horariam divisum.

Tertia clepsydra duabus ampullis vitreis constat colligatis & constitutis instar clepsydræ arenariæ, sed si foramellum relinquatur ut in arenariis, non procedit negotium; oportebit ergo duos siphonculos illi foramello inserere in oppositum tendentes, sic enim dum pars sive ampulla plena aquâ superior erit, per siphonculum qui pedem longiorem juncturæ ampullarum innexum habebit; per breviorēm pedem cum quodam saltu aqua defluet, aer vero per alterum siphonculum simili modo in superiorē ampulla existentem ascendet, & locum dabit aquæ. Proinde necesse est ut ampullæ sint grandiores, neque aqua ultra dimidium impluantur, & siphonculorum pes brevior cum suo ore supra aquam eminet.

10. Motum perpetuum aquæ subsidio tentare.

Aliqui id se putant consequi in thermopis, in quibus liquor frigore nocturno descendit, diurno calore descendit. Fiunt autem ita hunc modum: collocatur ampulla vitrea, ferrè plena liquore, qui nec exhalare nec congelare solet. Os desuper habet apertum, in Quod illi inseritur alterius ampullæ collum, id sit oblongum, strictum, æquale, ampulla ipsa superior, cuius est hoc collum par inferiori sed vacua: in hanc vacuam tempore frigido ascendit liquor, descendit calido. Sed hic motus est naturalis non artificialis, neque ad eos fines deservire posset, ob quos motus perpetuus tantopere expeditur. Alii conantur motum perpetuum ope vulgaris Anthliæ vel Cochleæ Archimedæ. Per haec enim instrumenta ascendat aqua sursum, & in quodpiam vas se effundat, ex quo deinde in rotam defluat, quæ anthliam attollet, deprimitque, aut cochleam gyrbabit, & sic rursus accendet aqua, & ita motum inducit perpetuum. Sed falluntur, quia ut experientia opinione corrigit, minus semper aquæ attrahitur quam siccum, ac proinde venit ad quietem. Alii follem instar fabrilis collocant in alto ad parallelam horizontis,

ha-

habentem in superiori parte animellā, sive epiglottidem, sive ostiolum, quod ubi follis clauditus se attollit, abi se follis diducit ostiolum decidit & clauditur. Hoc latus in folle est immobile, inferius ascendit & descendit. Ascensus ejus hoc modo paratur. Fit situla pēa figura quā est ovum sectum transversim per medium. Hæc situla habet ansulas ex utroque latere proprius basim quā verticem affixas, quib⁹ inseritur per sua extrema semicirculus ferreus, ē quo dependet, & sub quo levissimo impulsu inverti possit. Hæc situla alligatur ad unam extremitatem vestis, ad cujus alteram alligata est pars inferior follis. Impletur follis aquā & se diducit, habet enim pars ejus inferior pondus adjectum, quo diducitur, & dum ad ultimū venit terminum diuisionis animella ejus, superior quia fuit alligata ad basim follis, & similiter alia quæ est in base follis aperitur, & aqua quæ est in folle per ostiolum in basi follis apertum defluit in canale quendam & ex eo in dictam situlam, quæ ubi est reperita descendit, sed quia alligata est in fundo per funiculum brevem parieti ab eo in latus retrahitur, & evanescit, aquam effan-

aquam effundit in vas subiectum , pondere
verò situlae descendenter follis claudebatur.
Postquam effudit aquam situla in vas , facta
est levis & alterum brachium vectis quod at-
ligatum est fundo follis , & ponderi eidem
adnexo descendit , & animella utraque in
folle clauditur , aperitur vero vi follis , habet
autem pro rostro tubum cuius os mergitur
in vase , in quod è situla deciderat aqua , ita-
que necessariò aquam è vase exsugit , licet
semper in vase aliquid aquæ debeat manere
ne aliquando sugat aerem follis , dum attra-
hit aquam follis eaque se implevit , refundit
in situlam , situla descendens claudit follem ,
& aquam effundit , quam rursus haurit
follis . Sed hoc non erit in perpetuum , ut
aliquis putaret , venietur enim ad æqualita-
tem gravitatum aquæ & ponderis folli affi-
xi , item ad æqualitatem aquæ in folle & si-
tula , & fiet quies .

12. Ope aquæ & pessunt cantus Musici exhiberi qui
exhibentur ope ventorum.

Si nomine aquæ velimus intelligere quo-
vis liquores , facilè ad id quod proposuimus
devenietur . Nam omnis humor deciduus
è vase in vas , aliud dabit sonum . Gravem
acutum , acutiorem , attemporari itaque pos-
sunt

sunt liquorum defluxus ut sonent harmonice. Imo diverso liquore vasa vitrea impletantur, si percutiatur quod crassiorem continet, gravius sonabit; quod tenuiorem, acutius; itaque & hic harmoniae inveniendae datur campus. Sed & pura aqua aliter majori, aliter si minori delabatur canali, sonat, apta igitur est ut ad concentum reducatur.

Præterea dum aqua fluit ventum concitat, adeò ut si longi admodum sint tubi per quos aqua ducitur, opus sit in illis subinde per alios in altum ex illis exurrentes tubos vento dare exitum ne cursus aquæ impediatur. Dum enim secum aqua rapit auram, neque aura per angustum os tubi quod sola implet aqua exire potest, aquam detinet, aut alia facit incommoda. Hoc ergo vento animali possunt tubæ, organa, & alia pneumatica instrumenta. Hoc das voces fictis angibus, avibus, bestiis, hoc aves in altum subvolare, quamvis etiam ipsis aquis, ut diximus superius de globulo æneo, possemus. Hoc modo Heron multa admiranda exhibet, præfertim redditis illis aquæ in altum ejaculationibus de quibus superius diximus. Sed etiam solâ compressione aeris per aquam similia possunt fieri. Sit enim vas quoddam

L clau-

clausum undique illi immigratur infundi-
bulum desuper, ita ut rostrum infundibuli
propè contingat fundum vasis, in clia parte
ex vasis parte supra prodeat in altum o-
bliqua fistula, & illi induatur avicula per ar-
tem facta habens intra se conclusam musi-
cam fistulam. Fundatur aqua per infundi-
bulum in vas, per canaliculum dictum pro-
curret ventus in fistulam musicam avis, &
cantum faciet. Quodsi apposuerit fistulam
de qua procedat tunis ad columnam cui no-
tum insideat, descendente fistula de qua pau-
lò antè loquebamur columna convertetur,
ascendente avertetur, interim aviculæ can-
tabunt, & eas respiciente noctuā aversæ ab
illa continecent.

¶ 13. Aqua si vehementer comprimat aerem potesi
per illum aliam aquam sursum propellere.

Sit vas bene clausum, in illud inseratur
tubulus utr' inque apertus, ita ut vertex ejus
strictior sit supra vas, per illum enim exiliat
aqua: pes tubuli etiam apertus propè con-
tingat fundum vasis. Sub hoc vase ponatur
aliud simile vas etiam clausum, sed in illud e
superiore vase descendat tubus ita, ut can-
tum subeat loco vas inferius, superioris au-
tem propè contingat operculum. Sit in-
super

super in loco atriore quam sit vas utrumque infundibulum, cuius rostrum ferè ad basim inferioris vasis intra illud pertingat. Fundatur aqua per infundibulum in vas inferius, ex superiore per eminentem supra illud tubulum effundetur.

14. Potest fieri beneficio vectis ut vas non effundat aquam nisi illi nummus aut calculus iniciatur.

Sit vas cui operculum possit imponi in medio perforatum, ut per illud possit injici nummus. Intra vas sit dependens vectis instar jugi bilancis, una extremitas ejus sit plana & lata oppositaque foramini operculi, ut in eam nummus injectus possit decidere, et amque suo ponderi deprimere: alteri extremitati sit applicata animella seu ostiolum quod possit claudere tubulum desuper, per cuius alterum os aqua est vale effluent, ubi illud fuerit elevatum. Sic constitutum vas non emitte aquam nisi illi nummum impo- fueris, & tanto copiosorem effundet quam majorum nummum injecesis.

15. Potest in medio liquorum sphaerula constitui, ut neque enatet neque mergatur.

Infundatur in vitrum aliquid spiritus vi- ni. Fiat globulus cavus ex tenuissima ba-

~~Et~~ eola qui huic innatet humor i neque in to
mergatur ulgra dimidium, tum affundatur
spiritus tartari ut globum operiat, sic in
medio liquorum globus consistet, vel intus
de aquam fontanam coctam & spiritum te-
rebinthi, aut baccarum Been. Vel spiritum
vini subjice spiritui tartari.

16. Plures liquores in eodem vitro incom-
mictos constituere.

Mel in primis liquefactum infundatur,
& illi chartula injiciatur in quam per tenuis-
simam fistulam lenissime instilletur lac,
tum chartula superjiciatur, ac similiter in-
stilletur crassa cerevisia, supra hanc simili
modo aqua. Supra aquam simili ratione
inducatur vinum rubrum, supra hoc pari
modo vinum album, ac denique supra istud
infundatur oleum purum à fecibus. Cùm
verò absolute sermo est de oleo, semper de
oleo olivarum intelligendum est. Prædi-
cti enim humores se levitate per ordinem
excedunt.

17. Lucerna potest sibi ipsa tantum affundere
olei quantum est combustum.

Ut condiamus aquas quas ingressi sumus,
oleum affundamus. Prima ejusmodi lam-
pas de qua agere constituimus est vulgaris;
est.

A RISTOTELIS MECHANICA. 151

esque pes modum turriculæ undique clausæ & ad basim habent ostiolum, è cuius limine procedit canaliculus cui possit superponi lycchnum, turris tota agglutinata est crateri ex qua lychnifer aliquantulum procedit canaliculus. Dum implenda est lucerna oleo ad latus ipsa deponitur, postea erigitur, & lychnus acceditur, & quantum est cum oleo combustum, tantum sponte sibi addit olei, tulychni tantum in canaliculo promove.

18 Alia lucerna, est similis priori, sed turricula etiam in basi est clausa & tres aut quatuor habet pedes quibus insistat crateri, in quo deponitur. Habet autem prope fundum prominentem ex latere fistulam, per quam oleum infundit crateri quando est necesse, in craterem habet ut precedens canaliculum pro lycno excipiendo: Ipsa turricula tubulo est per axem trajecta, cuius os superius in basi turris desinit. Os inferius digito uno & amplius est infra basim. Sic parata turricula oleo per os infernum tubuli inversa impletur. Deinde erigitur & super craterem collocatur, effundet tantum olei statim, quantum opvs est ut orificium infernum tubuli eius cooperiatur, cum nihil ampli-

amp̄liss fluer̄ olei , nisi aliquid fuerit ex-
ustum.

19. *Igne in culina excitato aquā profiliat.*

Sit vas æneum habens operculum , per quod transeat tubus utrinqve apertus, cuius unum os fundum vasis tantum non attingat, alterum supra operculum ad duos emineat digitos. Impleatur vas aquā ultra dimidium, & optimè claudatur ne persipret. Hoc facto, sepeliatur eò loci in culina, ubi ignis excitandus, tubulo sursum erecto, ubi ab igne fuerit calefactum vas ejiciet aquam cum impetu sursum & ignem extingvet, vel si tubulus tverit directus contra cocum, illum aquā perfunderet.

20. *Ex uno vase per idem epistomium pro libita
diversi fluent liquores.*

Sit vas cujusq; unq; figuræ, optimum es-
set paralllopipedum, aut qualia solent esse
dolia vinaria, dividatur parallelis inter se di-
fragmatis in quot placuerit partes, & ad
singulas divisiones seu cellulas sint ostioala
et super, per quæ impleri possit. Circa f-
dum tubus rectus ducatur , q; vi per omnes
transeat cellulas, in singulis cellulis diverso
loco pertusus, inseratur et arcte alter tubus,
per quem deinde fluer̄ liquor cū volueris
& vol-

& volvendo illum in diverso semper latere juxta prioris tubi foramina persunde, nam si illum revolueris claudet foramina prioris tubi, & solùm in ea cellula aperiet cum cuius foramine coincident. Impleantur deinde singulæ cellulæ diversis liquoribus, ex ijs juxta inversionem tubi liquor destinatus effluerit.

21. *Vas hortense ut aquæ potest melos edere.*

Sic vas angusti colli sed fundo pluribus foramellis pertuso, inseratur ori vasis fistula musica, & vas violentè in aqua mergatur, emit cantum.

22. *Aqua tractu alterius aquæ potest ascendere.*

Sit vas cylindricum habens per sui medium diaphragma basi parallelum; vas inferior habeat prope fundum epistomium, nam totum vas ratione diaphragmati in duo dividitur. In superioris vasis superiore fundo sit foramen, per quod vas superius aqua implebitur, ex inferioris etiam vasis fundo superiore tubulus per vas superius excat, per quem aer ex vase inferiore possit egredi, & alter tubus à basi ejusdem vasis inferioris non tamen illi adhaerens transeat per rotum vas superius, & per illum aqua implebitur.

tur vas inferius. Alter tubus permeet fundum superioris vasis, subque eo apertus terminetur, pars autem ejus superior ascendat supra vas utrumque palmis duobus. Sic etiam alter tubus in vase superiore, qui basim ejus prope attingat, sed uno digito supra fundum superiore promineat, demum addatur cylinder cavus vitreus, desuper clausus, qui utrumque tubum supra vas superius prominentem comprehendat & vasi superiori sine via perspirii adhaereat. Et jam machina est constructa. Ut aqua intra vitrum ascendat epistomium vasis inferioris aperiatur, ut ex eo aqua effluyat, clauso interim tubulo per quod aquis impleta est. Quidam fit, aqua intra vitrum ascendet, quae est in vase superiore.

23. Horologium per submersionem gravis corporis in aqua.

Fiat vas cavum cylindricum, impletatur aqua: habrat prope fundum epistomivm, ne quod aqua defluere possit. Inseratur huc cylindro solidus ligneus, notetur vero in illo quantum singulis horis aqua defluente descendat, & habebitur horologium pro aliis temporibus.

24. *Archilam vulgarem conficere.*

Fit cylindus ex ligno aut ære, cuius basis æquæ immoicitur. Superius in aliqua distantia à basi implantatur cavitati cylindri orbis crassus cum foramine in sui medio, super quod aptatur animella sive ostiolum, quod sursum versus aperitur. Fit etiam trusillus qui de super in cylindrum immittitur cum furca ferrea quæ orbem similem ut prius cum animella tenet, hic trusillus dum sursum elevatur, in orbe inferiore aperitur animella & aqua intrat, dum trusillus deorsum truditur animella in eo aperitur & aqua intrat, sed dum sursum ducitur, animella clauditur, & trusillus aquam effundit.

35. *Clepsydram aqueam construere quæ ubi effluxit, inverti potest ut rursus fluat.*

Fiant duo vascula cava cylindrica bases habentia planas. Sed fundum superiorem segmentum concavi sphære. In utroque prope medium fundi fiat foramen, in quod immittatur tubulus quicunque fundo æquante conferruminetur, basim autem non attingat. Deinde utriusque vasculi fundus cavus in centro perforetur, & assumptis tubulis circiter palmum longis duobus, unus vertex qui debet esse strictior ab interna

terna parte vasculi emittatur & ad altitudinem digitii emineat supra fundum concavū, & idem cum altero vasculo fiat. Tum tubulus inflectatur penes convexitatem internam fundi & ubi ad limbum ejus venit reflectatur ejus residuum indirectum, ut cum latere vasculi quasi in eadem recta linea procedat, basi perpendicularis supra eum in altum eretus, idem fiat in altero vasculo. Extremitas unius tubi in alterum vas inseratur, ita ut in illud per cavo-sphæricam superficiem intret, & idem cum altero vasculo fiat, spectabuntque se vascula concavis fabricibus, & collocato supra suam basim uno, alterum veluti duabus fultum columellis illi impendebit: addentur autem causâ majoris roboris duæ aliæ similes columellæ, & jam factum erit instrumentum. Colloctetur supra utrius basim vasculi in quod aqua per foramen quod est in concava ejus superficie tam copiosa fundatur quam copiosam recipere poterit. Tum invertatur instrumentum ut pars quæ erat inferius sit superior: prosiliet aqua è vasculo inferiore sursum per fistulam ex eo prominentem, & simul ab eodem recipietur per foramen quod est

est in eo. Ubi fluere delevit, rursus invertatur instrumentum, & rursus fluet.

26. *Alia clepsydra.*

Coniungantur duo vasa ejus formæ cujus solent esse vitra clepsydrarum arenosarum. Sed fundus uterque dehiscat aliquantum introrsum. In medio unius vasis fiat foramen, & illi immittatur tubus, qui supra basim vasis digito emineat, & subtile foramen exhibeat, altera vero ejus extremitas tantum non contingat apicem vasis, per quem cum alterius vasis non relicto ullo perspirio conjungitur. Similis tubus similiterq; alteri vasi conferruminetur. Rursus in ejusdem basi concava fiat alterum foramen per quod transeat tubus usque ad basim internam alterius vasis, sed eam non contingat. Similiter & similis tubus inducatur alteri basi (sed in omnibus aqueis instrumentis providendum est illis corporibus per quæ transeunt tubi ita conferruminentur, ne circa illos vel minimus aeri natus relinquitur, tum in utraque basi foramen modicum aperiatur. Collocetur vas, infundatur deinde in basim quæ cœlum spectabile aqua, defluet in vas per illud foramen, cui tubus est implantatus, sed prius alterum foramen

ramen quod erat sine tubo, & hoc statim claudatur ne aqua illud vel aer subeat. Sed ante hoc adhuc cuique vasi unus addatur tubulus, id est, uni unus, alterj alter: extremitas una tubuli sit in junctura vasorum, ita ut tubi qui erit in vase inferiore extremitas finiatur una sub ipsum ingressum in vas superius, altera extremitas tantum non attingat basis internam superficiem inferioris, & idem omnino fiat cum tubo in vase superiori, ut eodem modo os solūm in vas inferius immixtus, & totus in vase superiori maneat procurrendo versus basim ejusdem basis sed etiam non attingendo. Per horum modò dictorum tubulorum aqua superius infusa in vas inferius defluet, sed ex illo aerem expellit ad vas superius qui aquam in eo contentam coget foras per tubum salire. Postquam aquæ saltus defecit, aperitur foramen in superioris vasis base ut aqua in illud defluat, & statim optimè clauditur. Tum instrumentum invertitur. Similis operatio est instruenda deinceps.

27 Lampas plena oleo quomodo cunque voluntata non effundetur.

Immittatur lampas vitrea in circulum, hic altero circulo ambiatur illique conne-
ctatur

statur per pedos diametraliter oppositos, & hic circul⁹ alio ambiatur, similiterq; cum illo convegetur, & hic rursus alio circulo cingatur, ultimus tandem circulorum sphæræ cavæ inhærescat, quā per terram quomodounque volutatā, oleum non effluet è lampade.

28. *Aqua in vitro vi ignis sursum ascendet.*

Ponatur scutella plena aquæ, accipiatur poculum vitreum & charta accensa injiciatur illi ut calefiat, tum subito ejus orificium aquæ immergatur, ascendet aqua, & quod frigidior aqua & vitrum magis calefactum, eō ascendit aqua astius.

29. *Potest quis intra aquam non madefactus incedere.*

Vas cylindricum, aut potius conicum absque infimo fundo seu basi, in omni alia parte optimè clausum ne perspiret, hoc si per basim apertam immittatur aquæ nunquam impletur aquā nisi eversatur: igitur sint lora intra vas quibus insideat qui siccū per aquas volet incedere, aperiat etiam fenestrā & eam vitro ita occludat, ne perspirio sit via, ut per eam luce fruatur si etiam aere pro suo respiratione eguerit, caput extra vas

vas exerat, sed caveat ne aer circa humores
in vas se insinuet.

30 Poculum constituere, ex quo si quis sustuleret
hat aerem, vinum bibet: si sufflaverit vi-
num in altum profinet.

Sit poculum cujuscunq;e figuræ, sed ita
accommodatum habeat operculum, ut eo
possit claudi ne ullo modo aer subintret. In
medio operculi sit tubus implantatus, ut
clauso poculo vna ejus extremitas tantum
non contingat fundum, altera strictior supra
operculum uno digito emineat. Alius tu-
bus sit interno lateri poculi conferrumina-
tus, ita ut vna ejus extremitas per longitu-
dinem lateris à fundo ad verticem proce-
dens prope verticem intra poculum desinat,
altera poculum prope fundum permeat,
quocirca opus fuerit ut sit inflexa. Infun-
datur jam poculum prope summum, & optimè
claudatur. Tum si quis inflet tubulum,
qui prope ejus fundum è poculo egreditur,
viam per tubulum qui ex operculo prospic-
tit foras proficit. Si quis eundem tubu-
lum suixerit, vinum hauriet.

31. Pisciculus vitreus aut ligneus. videtur scu-
tellam aquæ ebibisse.

Impletatur rore scutella & pisciculus inji-
ciatur,

reis eiatur, cum scytellæ Soli exponatvr; Sol rorem consumet, & perabitur ab ignaro rei, quod p̄cipiculv̄s coniūmpserit.

32. *Folle fabrili potest sursum aqua duci.*

Sit cylinder cavus aquæ infixus, habens prope fundum ostiolvm apertvm, per quod in illud aqua influat. Supra ostiolvm sit orbis cVM animella qvalem superiùs in anthila posuimus: Syp̄a cylindrvm in suo situ naturali horizontaliter adeptetur follis fabrilis ita, ut ejus infernum ostiolum cum animella cavitati incvmbat cylindri, & circummu- niatur ne aer per aliquem aditv̄m intret, at tollatur more conueto clavdatvr que follis aqua per rostrv̄m ejus in locum destinatum flvet.

33. *Potest quis infra aquas ambulare.*

Ne ab aqua elevetvr, plumbum pedibus alliget. Caputv̄m autem coriacevm capiti induat ita colli alligatv̄m, ne aqua subintrare possit, caputio insit fenestella vitrea ut per eam prospicere possit: Sed ut caputio habeat, è caputio prodeat tubus longus coriaceus par profunditati aquæ, cujus apex sit apertus sed ne mergatvr, mylto subbere aut utre, aut vesicis inflatis sic circumdatys.

34 *Aqua intra vitrum prossiliens, propter aquæ defluxum.*

Sit vas vitreum cylindricum & nuncque clavum, illi per basim ejus immittatur tubus, cuius pars intra vitrum ad digitos sex elevata sit, sed ita angusti foraminis, ut non plus quam auctor crassus intret (qualia foramina debent esse in tubis per quos aqua sursum salit) infra vitrum ad palmum, & amplius protendatur. Procedat etiam aliis tubis ex fundo vasis directe deorsum, sed priore multo longior. Hoc facto, per priorem tubum aliquid aquae vitro vasi injiciatur, & idem tubus statim in aqua mergatur, estiver aqua insufsa per tubum longiorem, & per breviorem prossiliens illa in quam est immersus. Potest intra id vas vitreum sphærvla superaxem volubiliter appensa includi, ut eam aqua post suūsyltum recidens circumagat.

35 *Clepsydra in qua descendendo aqua ascendit.*

Fiant duos vasos similia cylindrica, sed fundum superiorem instar conchæ concavum habeant, bases planas: conjungantur secundum per duas vel tres columnellas lateribus, firmate affixas, ita ut a se palmo & amplius di-

stent seqꝫ plenis bāſibus respiciunt, conchæ
verò illorum spectent extrorūm. Tum in
uno per cōtrum cōchæ immittatur tu-
bus defuper arcto foramine infra laxiore &
rancūm fundūm basis non contingat; idem
fiat in altero vase. Demittatur alius tubus
ē superiore vase cujus vertex sit intra vas,
tantūmq; concham infernè non contingat;
altera verò extremitas subeāt vas aliud, &
sub ejus basi plana intra illud terminetur, si-
milis tubus similiterque alteri vasi cum re-
ditu ad primum vas adaptetur. Et jam pa-
ratum est instrumentum, erigatur, jam ut
una concha spectet oculum, & aqua supra il-
lam effundatur, sed priùs vas superius per
aliquid foramen quod habeat epistomium,
repleatur ad dimidium, dum qua defluet ex
concha in vas inferius, aqua ē canaliculo e-
recto in conchæ medio sursum prosiliat. Et
ubis salire desierit, vas invertatur, & idem
cum illo fiat quod cum priore factum, & ite-
rum aqua ex eo sursum subsiliat.

36. *Aqua marina in dulcem.*

Dicitur transire si dolium utroque fun-
do expolatum terrā communi non arenā
imployeris, & ita per arenam percolaris a-
quam.

37. *Aqua per vasos orificiorum effluet.*

Sit vas plenum aquâ, immittatur illi, ut aquam modicè subeat pars aliqua panni, vel telæ lineæ madidæ, per hanc telam, & linum aqua defluet guttatum veluti per siphonem quo nomine semper intelligimus siphonem incurvum. Sed in his quæ fiunt metu vacui, aut per aquæ tractionem ultra 35. pedes negotium non succedit, non enim ultra ascendet aqua, sed pendebit. Hoc idem evenit in anthliis vulgaribus.

38. *Potest impleri dolium sine reservatione orificii.*

Sit epistomii loco arctè insertum infundibulum dolio, ita reflexum, ut ejus quidem rostrum sit dolio insertum, os verò supra dolium emineat, seu sit altius, per hoc fundatur liquor in dolium quod tamen desuper habeat qualecumque respirium.

39. *Clepsydra in quâ per sex horas crescit aqua, per totidem decrescit.*

~~Si~~ cylinder grandis vitreus, supra se habeat vas aquâ plenum, infra vacuum. Cylinder ipse in sex partes distingvatur, & distinctionibus horæ adscribantur intra cylindrum assurgat siphon, cuius pes brevior prope

prope fundum inferiorem cylindri desinat,
longior vero pes figurat intra vas inferius
prope basim illius. Vas etiam utrumque
habeat respiris circa vertices. Siphonis
gibbus attingat basim vasis superioris. Jam
ergo ex base superiore aqua dimittatur, ut
intra cylindrum fluat, ascensu suo indicabit
horas: & cum ad summum pervenerit (o.
portet autem ut vasa æquè sint sapacia ac
ipse cylinder) cylindri, per siphonem acco-
modatum, ut æqualiter tempore descendat per
illum aqua, atque antea influebat, defluit &
descendet, atque suo descensu horas indi-
cabit.

40. Statua fundet lacrymas si circa illam can-
delæ accendantur.

Collocetur statua supra basim instar va-
sis concavam bene clausam, à cuius oculis
tubulus procedat, & prope basim vasis ter-
minetur. Hoc vas ad dimidium & ampli-
us aquâ impleatur. Supra caput statuae si
vas æneum clausum instar tholi alio-
ius ita demissum, ut cum penes stat-
am candelæ ponentur accensæ, vas à
candelarum igne calefieri bene pos-
sit. Ex hoc tholo procedat tubus cuius

sit vertex inflexus & in modum infundibuli intra tholum prope superiorem fundum dilatatus ac isto suo lato ore deorsum spēctans altera ejus extremitas desinat intra vas inferius fundum ejus attingendo & ab eo sursum intra vas ascendendo ut prope fundum inferiorem desinat. Dum ergo candelæ accenduntur tholus calefiet, aer qui in illo est, refactus cœgetur per tubum in vas inferius descendere & in eo contentum aerem stringet, & junctus illi pellet ad oculos statuam aquam.

41. *Ex domo inferiore aquam deducere ad superiorem?*

In domo inferiore collocetur vas satis capax bene undique clausum, illi desuper immittatur infundibulum, cuius rostrum prope basim intra vas finiatur, habeat etiam tubulum desuper sibi immissum per quem aer quando erit necesse intromitti poscit intra vas. ~~hunc~~ hao, infundibulum & tubulus habent extra vas sua epistomia ut claudi aperte, que possint. Ex eodem vase denique fundo ejus infimo implantatus descendat tubus infra vas fatis procul, vertex ipsius intra vas cum basi æqualiter terminetur. Hoc facto, collectetur aliud vas in domo superiore mi-

minus vase priore, ei desuper immittatur parvus tubus cum epistomio, ut quando fuerit opus per illum respirare possit: habeat etiam prope fundum alium tubum cum epistomio, per quem aqua promi possit. Ex hoc vase superiore demittatur tubus ad vas inferius, vertex hujus tubi definat intra vas superius prope ejus fundum superiorem, per autem ejus solum intret vas inferius; rursus ex ejusdem vasis superioris basi demittatur tubus satis longus, cuius extremitas in aer e definiat. Tubus quem supra posuimus ex vase in vas descendere, habeat epistomium circiter in medio sui quo claudi possit quando erit necesse. Vas inferius aquâ per infundibulum aperto respirio impletatur, neque effluere sinatur priusquam epistomiam infundibili, quam tubuli respiratorii claudantur. Tum aperto epistomio tubi, qui utrumque vas connectit, & clauso optimè undiq; superiore vase (ex inferiore permittatur aqua effluere) & tubo qui ex ejus fundo descendebat, & in aere definebat immerso aquæ copiosæ veluti fonti. Dum aqua effluit ex inferiore, extrahet aerem è superiore, in superius autem vas ex fonte vel quasi illo fonte, aqua in vas superius ascendet,

det. Quādum voles uti, claudē epistomio tubum, qvi vasa connectit. Et aperi yasis superioris respirium, & tubulum p̄ qvem aqva promenda, qvā haustā qvatum erit opus, tubus lateralis aperiatur, cætera claudantur, & si aqva in vas superius non ascenderet, rursus vas inferius eslet implendum.

* 42. Clepsydra monstrans horas in parte descriptas.

Sit vas prope parietem aquā plenum, habeat prope fundum epistomium, per quod aqva continuò effluat: aqva intra vas innaret tabula lignea, ex qua manus artefacta asurgat digitum in parietem intendens: in pariete sint lineæ horariæ parallelæ horizonti descriptæ, quibus adjecti sint numeri. Linearum descriptio dependet ab observatio-
ne aqvæ, qvatum qvâvis horâ descendit, nam non æqualiter descendit.

43. Clepsydra in quā horas monstrat aquatam suā ascensu quam descensu.

Sit tubus æneus prope basim habens duo epistomia, unum ab alio distans duobus digitis. Supra verticem cylindrænei sit vas cum libero respiro, in quo sit taſtum aquæ ut per sex horas fluere possit, infra cylindrum æneum sit etiam tantum vas cum li-

bero

ero respriorum illam totam aquam possit
excipere. Hoc facto, ad æneum cylindrum
duo vitreæ quæ inter se crassi & longi appli-
cantur æneo paralleli, desuper aperti, qui-
bus horæ inscribantur, uni quidem dum a-
qua ascenderet, alteri cùm descendet. Hi
cylindri vitrei insistant basi, ut per eam tu-
bulus intra utrumque desinat, uni unum os
alteri alterum inferendo, qui tubulus trans-
versim penetrabit tubum æneum in spatio,
quod habet intra epistomia, & ipse intra tu-
bum æneum transforatur, ut per eum aqua
in cylindros vitreos possit fluere. Dum
ergò superius epistomium aperietur, aqua
fluet in cylindros vitreos, & in illis ascen-
su suo monstrabit horas, dum inferius epi-
stomium aperietur, aqua in vas infernum
deflueret, & in cylindris vitreis descensu suo
monstrabit horas.

44. *Aqua suo descensu gyrabit vas è quo
fluet.*

Sit vas quod suâ basi stylo insitat acuto,
ut in eo stando gyrate se possit, è vase defce-
dant quotlibet tubuli sed non perpendiculariter
verum in latus, dum per eos è vase a-
qua defluet, vas in circum rotabitur.

Quodsi vas immotum constiterit, & si phonculi formentur è tenuissima bractea intorti instar serpentum, eorum caput id est siphonis pes brevior vasi per orificium immittatur, ut quasi è vase pendeat suo se in illo capite retinens serpens, longior pes pendeat, id est cauda per quam aqua effluat, dum per hos serpentes aqua fluet, trement & lejactabunt. Ex caudis horum serpentum defluere poterit in viperam ad æquilibrium appensam, ut jam illapsu aquæ demittat caput iani versus serpentes erigat.

45. *Vas suapte super aquas deambulabit.*

Sit vas undique clausum ne possit aer per spirare, sit in eo tubus, per quem inserto rostro tollis fabrilis, densemetur in illo aer, tum vase collocato super aquas, aer inclusus dimittatur, ille veluti nauta vas super aquam movebit.

46. *Globulus vitreus sonum edet sclopum.*

Impletur globulus vitreus magnus quantitate juglandii aceto forti ad dimidium, vel aqua in qua solutum est nitrum, claudatur hermeticè & supra cinerem calidissimum ponatur, dissiliat cum fragore.

47. *Aqua reddi potest incorruptibilis & indefectibilis.*

Aqua per distillationem defecata claudatur hermetice intra vitream lagenam. Hæc neque corruptetur, neque deficiet.

48. *Una libra aquæ potest reddi præponderans decem librī.*

Sitaquæ unius libræ in bilance habens aequilibrè contraponditum, immittatur illi id est aquæ globus ferreus decem librarum è funiculo appensus ut intra aquam mergatur neque contingat fundum, jam aqua erit librarum II.

49. *Aquam experiri quæ sit tenuior.*

Fac cylindrum ligneum & in aqua detine liberè stantem, in qua mergetur profundius illa tenuior dicenda est. Plura ejusmodi vide in meis Meteoris.

50. *Aquam cogere sursum per immersionem in aliam aquam.*

Fiat vas è materia gravi in sua campanæ basi carens. Illi desuper conferruntur vas cylindricum undique clausum, sed duos tubos continens: unus procedat intra cylindricum incipiendo ab interna facie superioris fundi non tamen eam contingat, alter pes ejus transeat per campanam, & sub cœlo

172 PARS VI. PHYSICÆ

Io ejus desinat. Alter tubus intra idem cylindricum uno pede tantum non attingit campanam, alterum coarctatum foras extra cylindricum emittat. habeat etiam idem cylindricum in parte sui superiore infundibulum cum epistomio, sic constituto instrumento, aqua per infundibulum immittatur in cylindricum & claudatur ne aer subire possit, deinde campana suo vacuo fundo in aquam ut ei innatet imponatur, è cylindro aqua sursum subsiliet.

Quodsi velis ut è cylindrico videatur profilire ignis, onera cylindricum liquore dactylorum marinorum, ignis profilire in tenebris videbitur. Vel solùm supra orificium per quod saltare aqua debuit pars formitis accensi ponatur, scintillas jaciet,

Si. Infusa in unum vas aqua, profluet ex alio vinum.

Sint duo vasæ æqualia & mensæ insistant, habeant opercula ut ijs claudi possint ita ut non penetreret: vertices eorum conjungatur tubo arcuato qui velut semicirculus stet in altum, & unum pedem uni vasi, alterum immittat alteri, non descendendo multum intra vasæ: & hic arcus cavus seu tubus in aliquo loco prope vas sinistrum perforetur

cur epistomio, ut claudi & aperiri possit, Jam è vasis destinetur unum vinum v.g. dextrum, sinistrum aquæ. Ex utriusque vasis præterea basi procedit tubus, è vasis quidem dextro tundo brevior qui deinde vino immergendus erit: è vasis autem sinistri longior qui in aere pendebit. Præterea vas dextrum habebit prope basim epistomium quo aperito vinum ex illo promi possit. Vas sinistrum impleatur aquâ extracto epistomio quod est in tubo arcuato. Et aqua dimittatur per tubum sinistri vasis deorsum fluere, interim attrahetur vinu in vas dextrum dum ex illo extrahetur aer à vase sinistro. Et clauso arcu epistomio promatur è vase dextro. Postquam defecerit vinum iterum modo priori in vas sinistrum aqua infundatur & dimittatur effluere, & rursus fluet vinum.

52. *Aqua eadem duos saltus faciet.*

Sit vas cuiuscunq; figura, illi superponatur globus vitreus ut in eo saltus aquæ conspici possit: inseratur ya si tubus qui prope fundum ejus incipiat & in centro globi desinet, alter etiam tubus è globi prodeat parte inferiori

qui

qui sit longior priore & extremitas ejus tendens versus terram sursum reflecatur, ut per eam aqua sursum subsiliat. Ita consti-
tuto instrumento vas omnino aquâ impleatur, cum claudatur ne ullibi perspiret. Tan-
dem aer ex tubo qui extra globum propen-
det exugatur, sequetur eum aqua, & tam in-
tra globum quam extra saltus dabit. Sed
quæres hic obiter. Cum aqua si fluat ex va-
se parallela latera habent fluat inæqualiter,
dum enim plenum est vas plus effluat postea
semper minus ac minus : in qua se tandem
proportione isti defluxus habent? Resp. In
ea, in qua numeri quadrati se subsequentes
ordine. 1. 4. 9. 16. &c. ita ut quantum ex ple-
no vase effluxit aquæ unâ horâ, tantum po-
stea horis 4. deinde horis 9. deinde horis 16.
&c.

53. Ex eodem vase orificio possunt simul diversi
liquores profilire.

Fiant instrumenta aliquot ejaculantia a-
quam, qualia jam sat multa superioris descri-
psimus, oneretur quodlibet eorum alio co-
lore tinctâ aquâ, & tubuli ejaculatorii in u-
num aggregentur.

54 Quan-

54. Quanto aliquod corpus gravius quam aqua
eiusdem molis explore re.

Assumptâ bilance corpus illud pone in altera scutella, in altera contrapondum quod dato corpori æqualissimè corresponeat. Hoc facto, appende illud idem datum corpus in pilo equino (nam hic cum aqua eiusdem est ponderis nec in ea gravitat, illi & piseis lucius) ita ut intret quidem aquam, sed ad fundum ejus non perveniat, neque etiam bilanx cui alligatus est pilus contingat aquam. Hoc facto, contrapondum descendet & mutabit situm, appone ergo bilanci tantum ex ponderibus, quantum satis erit. Ut contrapondum consistat ad æqualitatem. Hoc quod apposuisti dat gravitatem corporis, quo aquam superat. Simili modo quæsit aqua gravior, & quilibet exploratur. Simili modo inquiritur cubus pedalis aquæ, cuius sit ponderis. Formetur enim cubus pedalis solidus ex aliqua materia, quæ mergitur in aqua, ponatur in bilance & addatur contrapondum donec consistat sub æqualitate: deinde cubus ille infra bilancem pilis equinis alligetur, & in aquam demittatur, ita tamen ne bilanx cui cubus est appensus, contingat aquam, aut cubus aquæ fundum hoc

hoc facto contrapondium incipiet descendere, addatur ergo lani vacuæ tantum ponderum donec contrapondium fuerit ad æqualitatem reductum. Illud quod additum est ponderum, est gravitas pedis aquæ cubici.

55. *Qui liquor è duobus gravior.*

Forma globum è cera & per particulas tantum ei adde plumbi, ut non quidem fundum petat liquoris unius, demergatur tamen in illo ut ejus æquæ superficiem. Et hæc erit gravitas hujus liquoris. Jam idem globus sit plumbo aggravatus, deponatur in alio liquore, si æquè in illo ac in priore consistet, uterque liquor ejusdem gravitatis. si magis natabit, hic liquor posterior est gravior: Si magis globus mergetur, hic liquor posterior erit levior. Ex hoc patet, quod aqua tepida sit levior quam frigida, quia illi supernatabit globus, qui in frigida mergitur.

56. *Pisces vitrei intra aquam natabunt.*

Tormentur è vitro concavi pisciculi, aviculæ &c. instar leguncularum cum foramello, ista injiciantur in vitrum grande plenum aquâ, & vas claudo hermeticè. Si furdum vas deinde immerseris frigidæ, pisciculi intra

intrā vas ascendent: si calidæ immerseris, descendēt. Vel, prædictos pisciculos immitte in vas plenum aquā, quod collum angustum habeat, ut manūs pollice occludi possit, natabunt pisciculi. Sed si os vasis digito ita claueris ut ipsam aquam in eo contingas & premas, descendēt pisciculi. Sed procurandum ut pisciculi foramella sua obvertant fundo vasis. Vel immittē globulum ex subtilissimā bractea ænea factum, habensque foramen exiguum, natabit in vase aquæ, per modicas particulas adde ei plumbum ut leniter mergatur: affunde etiam paulatim salem aquæ, elevabitur globus. Sed ita cautè sal inspergendus aquæ, ne omnino globum expellat ad superficiem aquæ.

57. *Ope aquæ pinnacia constituerē in situ horizontali.*

Sint infixa pinnacia alicui tabulæ ligneæ æque super tabulam elevata. Ut etiam horizonti æquidistent sine tabulam aquæ innatare: per hæc pinnacia prospiciemus pro aqua ducenta, quis locus altior, quis depressior. Inquit id ipsum nos aqua infusa lato vase vitreo docebit, si per ejus superficiem terminos propositos contemplemūr.

58. *Charta infra aquam demersa potest non
madefieri.*

Imponatur alicui vitro oblongo charta profundè, tum vitrum invertatur ut fundum cœlo apponat, & sic imponatur aquæ.

59. *Aqua pondere pressa sursum
prosiliet.*

Sit vas cylindricum, illud saccus coriaceus ita factus, ut aquam continere possit, compleat; basis sacci sit affixa basi vasis: è vertice sacci prodeat tubus in conum formatus ita, ut apex illius sit præcisus, per illum enim aqua prosiliet: prope fundum sit tubulus cum epistomio, per quo vas impleatur aqua. Tum sacco injiciantur plumbi pondera, quæ dvm illum compriment, aqua per conicum tubum exiliet.

60. *Potest quis aquam trahere sursum trahendo acrem deorsum.*

Sit vas amplum vitreum de super clausū, ne aer ingredi possit, basim ejus in utramq; partem permeat tubus ita, ut intra vitrum pars ejus sit angustior, & intra vitrum amplior & longior, quæ postea cum volemus aquam ascendere, debebit aquæ immitti: ad datur etiam ejusdem vitri basi saccus coriaceus qui perspirare non possit, & orificium

um intefat intra vitrum ad basim adnexum sibi habeat plumbum, dum ergo saccus dimicetur ut ponderese plumbi extendat, aereum è vitro extrahet & aqua subsiliat, potest autem sacus prope fundum habere epistomium, ut postquam aqua impletus è vitro defluente fuerit, aquam paulatim emitat, & sic diutius durabit aeris suetus, & aquæ subsultus.

61. *Aqua sub igne constituta potest supra ignem prossilire.*

Vas quodpiam v. g. æneum triplici dia-phragmate dividatur. Suprema pars erit vacua, neque defuper clausa, & in hac ignis excitandus erit. Secunda pars quæ erit in medio, erit undique clausa, & ex basi illius implantatus illi procedet sursum tubus, qui tamen non contingat basim primæ partis, & in hac secunda divisione nihil erit praeter aerem. Tertia divisio infima etiam undique erit clausa & tè tota impletur aqua per aliquod foramen, quod deinde claudendum erit ne perspiret, ex hæc infima camera per medium condescendet tubus in verice angustatus qui finietur æqualiter cum toto vase: terminus autem ejus

infimus desinat prope interiore superficiem partis infimæ.

62. *Aqua metu frigoris ascendet.*

Sit vas v. g. cylindricum utriusque clausum, sed ut possit videri saltus aquæ, melius esset ut pars quæ est supra diaphragma sit vitrea undique clausa: pars quæ est infra diaphragma habeat ex latere foramen quod claudi non oportebit unquam, & per diaphragmatum tubulus transibit, qui per aquam quam vas inferius seu pars infra diaphragma semper debebit esse plena, descendet & prope basim desinet, in superiori vero parte aliquantum supra diaphragma ascendet, & ibi arctabitur. Jam obruatur nivibus aut glacie pars vitrea quæ est supra diaphragma, aer intra vitrum, vi frigoris densabitur, & minorem locum occupabit, itaque è parte inferiore sursum procurrere debebit aqua ut occuperet partem residuam loci in vitro.

63. *Aqua compressa potest servire horis indicandis.*

Sit vas cubicum instar cistæ, sed desuper apertum, in eo colloetur saccus etiam cubicus plenus aquæ clausus undique optimè, sed in vertice habeat tubum conicum, cui ver.

vertex abscissus, ut modicum sit foramen, aptetur in latere cubi trochlea grandis, ut latus cubi dum gyrat̄ intrare possit, ac saccum stringere cogere que ut aquam jaculet̄, ut verò trochlea se gyret capiti ejus imponatur rota lignea fune circumducta, cui ad finem plumbum est alligatum, dum enim plumbum conabitur descendere vertet rotam, rota verò trochleam, quæ quo magis cubum subcibit eò magis saccum comprimet & ex illo aquam exprimet, comprimere verò subito non poterit, quia aqua resistit in sacco, itaque lentè gyrabitur, & si indicem detulerit poterit horas in aliqua tabula monstrare.

64. *Tractu aquæ potest aqua cogi ad saltum.*

Sic cylinder cavus, cuius superior sit pars vitrea, inferior ex alia materia (lignum tamen istis negotiis inutile, quia perspirat nisi sit densissimum) vitrea pars à reliqua distingvatur diaphragmate, utraque autem suis sit fundis clausa, ne aer possit subire, ex inferioris vasis base procedat tubus deorsum latus longus: & alio qui etiam in hanc partem procedet longior per diaphragmatum transfeat tubulus, cuius basis sic infra basim inferioris vasis quia aquæ immitatur in aliquo vase

contentæ, vertex angustus subheat vas superius, vitreum pars alter tubus inflexus per diaphragma transeat qui unâ extremitate subdiaphragmate terminatur, cum superiorre procurret intra vitrum ita, ut priori tubulo qui intra vitrum caput porrexit immineat. Ita constituto instrumento, per aliquid foramen in latere vasis inferioris factum, quod mox claudi epistomio debebit, vas inferius impleatur, tum aqua dimitatur per tubum longiore, suget aliam aquam instrumentum per breviorem tubum qui est aquæ immisus, & intra vitrum aqua subsiliet.

65. Plures saltus in eodem vase potest
aqua exercere.

Sit cylinder grandis vitreus divisus per diaphragmata v. g. quatuor, in reliquo clausus optimè fundis ne aer subintret. Supremum diaphragma quod est intra vas tubus permittet, cuius caput supra diaphragma ad duos & amplius digitos emineat, pes venturi non contingat sequens diaphragma, similis tubus similiterque in plantatus reliqua omnia diaphragmata percurret. Præterea in quovis diaphragmate sit tubus cuius caput permeat diaphragma sed supra illud

illud se non elevet, pes verò intra totum instrumentum procurrat, tales tubi taliter que constituti sint in singulis diaphragmatijs, hoc facto singulæ cellulæ per foramina in lateribus earum facta, ac mox epistomio osccludenda impleantur aquâ, qvæ ubi defluere cœperit per tubos basim vasis pertransientes, in singulis cellulis dabitur saltus aquarum.

66. *Tormentum bellicum onerari potest aquâ, vel liqvore.*

Loco pulverum aqua infundatur & optimè concludatur, deinde tormenti caudex igni admoveatur ut ferè igniatur, claudatur verò foramen accensorium, tum explodet tormentum. Sed certior & fortior explosio in qua liqvores accenduntur. Et in hunc se modum habet. Rec. nitrum, distilla ut in aquam convertatur, adde isti aquæ oleum sulfuris, & oleum benedictum, & aquam salis armoniaci in hac proportione. Olei benedicti unc. 2. Aquæ sulfureæ duas, aquæ salis armoniaci tres, & respectu horum extam partem aquæ nitri, & postquam one-raveris accende.

67. *Clepsydram construere in qua utræcumque ampulla humorem continet?*

Aptentur ampullæ duæ vitreas quales ad clepsydram arenariam solent adhiberi. Inferior ampulla vino rubro aquâ mixta impletatur, superior aliquantam aquâ con- tineat, vinum ascendet, aqua descendet; Sed si vinum non fuerit mixtum aquâ non ascen- det. Idem fieri potest cum aqua falsa & dul- ei. Franc. Verulan, in Sylv. Sylv.

68. Item pondus in alio situ natat,
in alio mergitur in aqua.

Tabella subtilissima metallica si per la-
tus aquæ immittatur mergitur: si in planum
deponatur natat. Follis coriaceus si illi
plumbum super posueris ut illi præponde-
ret mergitur, si fundo istius follis plumbum
applicetur non mergitur.

69. Corpus innatans aquæ additâ aquâ
mergitur, demptâ emergit.

Sit vas duplex metallicum, unum alteri
superpositum, sic v. g. supremum instar tu-
bi qui poset per latus prope basim transeun-
t epistomio claudi, & si epistomium ap-
riatur, aqua ex illo in medium vas priore
latius sed minùs altum defluat, hoc etiam
vas habeat epistomium prope basim, ut ex
illo quando erit necesse foras emitte possit
qua; sub his duobus vasis sit tertium vas

vitre-

vitreum amplius cæteris & aquâ plenum, illi innatet pisciculus cayus vitreus habens suam cavitatem modicissimo foramello aperitam, quod Noramellum deorsum spectet id est q; addendum pisci pondusculum ut foramen obvertat terræ. Loco pisciculi potest esse sphærula ex tenuissima lamella confecta habens pariter foramellum terræ obversum. Vas, hoc infimum ut diximus est plenum aquâ, & illi innatet pisciculus aut sphærula, medium vas est vacuum. Supremum est plenum aquâ: demittatur ex supremo aqua in medium, hæc contingit aquam qvæ est in infimo, qvia medium caret base & mergetur pisciculus. Emittatur aqua ex medio vase ut foras effluat, enatabit pisciculus.

70. *Corpus emerget ex aqua si operculum ab aqua removeris, mergetur: aquæ applicueris operculum.*

Sit vas vitreum angusti colli plenum aquâ, immittatur illi pisciculus qualcumque foramello deorsum obverso modo descripsimus. Habeat etiam v; is orificium quo claudi possit, operculo ab infra applicata sit pars vesicæ inflata in modum utris, claudet vas operculo, pisciculus descendet in aqua,

aperi ascenderet. Ejusdem operculi gyratione potest fieri ut pesciculus jam ascendet
jam descendat, si enim operculum fuerit trochleatum dum gyrbatur descendat
cum vesicula intra aquam & pesciculus mergetur, & dum in aliam partem gyrbatur
operculum ascendet, & pesciculus sursum intra aquam procurreret.

71. *Thermopila per indicem gradus caloris indicabunt.*

In thermopilis communibus dum aura frigescit liquor in superiorem ampullam ascendit, si ergo corpus aliquod è funiculo alligatum innatet liquori, eo descendente descendet, ac trahet funiculum qui axi indicis involutus, eum vertet ut per tabulam decurrat, in qua sunt numeri graduum. Commodius fiet, si ampulla inferior laxi colli fuerit ut illi innatet corpus trahens funiculum extra ampullam superiorem, tum enim faciliter poterit accommodari supra ampullam superiorem tabella cum indice quia à funiculo vertatur.

72. *Potest op. aquarum confici horologium horizontale.*

Superius egimus de verticuli, ubi consti-
tuebamus eas cylindricum cum epistomio
prope

prope fundum, quod dum aperitur, aqua de
vale foras defluit, & intra vas quae remanet
descendit illi innatans tabula lignea etiam
descendit, & quia tabulæ alligatus est funi-
culus supra quem in loco altiore est cylin-
der super suos axes mobilis, huic vero cy-
lindro implicatus est praeditus funiculus, ac
proinde eum gyrat, axi cylindri innectitur
index, itaq; index procedit & monstrat ho-
ras circa se inscriptas in plano verticali. Si-
mili ratione in praesenti procedit negotium.
Est vas è quo defluit aqua, est tabula inna-
tans aquæ & funiculum cylindro implici-
tum trahens: sed cylinder habet strias inci-
sas 24. aut 36. per sui longum, si enim aqua
velocius defluit plurib⁹ opus est striis quam
si tardè fluat. Supra cylindrum adaptatur
rota super suum centrum mobilis habens
subtūs in sua circumferentia clavos 24. aut
36. infixos qui terram spectans omnes, &
dum volvitur cylinder, unus clavis post
lum intrat ejus strias, atq; rota circumvo-
gitur quæ etiam indicem vertit qui ex eis
centro est affixus & decurrit supra tabulam
ipsi rotæ horizontaliter impositam nume-
ris inscriptam. Quia vero aqua tempore
æquali descendit in vase inæqualiter, dedi-

mus superiùs modos obviandi huic incommodo, in prædens istum addimus, cùm numeri horarii soleant scribi in circulo in partes æquales diviso, hīc dividatur inæqualiter, ut minus à se distent hora dum aquæ parum est in vase, magis vero distent cùm vase plenum aquâ fluit, quod vel per observatiōnem defluxuum, vel juxta regulas supra datas de aquæ descensu est faciendum.

73. *Possunt thermopile in una conficit ampulla.*

Sit ampulla grandior, ad dimidium aut minus plena humore qvopiam qvi non congelat, habeatque collum angustum, cui tubus vitreus perpendiculariter erectus immittatur, sitq; satis longus utrinq; apertus, circa tubum, ampullæ orificium ita munatur ut in ampullam aér intrare non possit, in tubo liquor, cui potest imponi globus ligneus alligatus filo ut per illud indicē monstrantem gradus caloris vertat.

74. *Ad aquæ affluxum aqua veluti choreas ducit.*

Sit v. g. cylindricum vas, melius tamen ut sit angustioris aliquantum oris, in illud per tubum ex loco altiore incurrat aqua latuſ ejus subintrando, intra vas autem in axe perpendiculariter horizonti constituto sit rota

rota parallela horizonti ut aqua illam intra
vas circumagat quæ per latus incurrit vasis,
eidem axi infixus sit cylinder, qui adæqua-
tè os vasis implet, illum in longum trans-
eunt aliquot subtile tubuli axi ejus paralle-
li, quorum os unum intra vas est, aliud ex-
tra, corpus autem intra cylindri lumbum,
dum vas defluente ex loco altiore aquâ in-
pleteur cylinder gyratur, & tubuli illi inclusi
aquam hauriunt quam circulariter ejiciunt,
sed tubuli sint in cylindro ad latus aliquan-
tum inclinati.

Si prædictus axis cavus fuerit ut in eum
alter axis inseri possit, similiter in cylin-
drum alter cylinder, huic novo axi rota alia
induatur quæ in contrarium priori movea-
tur, ac cylindrum moveat, qui etiam tubu-
los continebit in contrarium prioribus par-
tem reclinatos, & jam uba aqua in unam
partem, alia gyros ducet in contrarium. Hac
ratione & tertius axis cum tecno cylindro
addi poterit, qui etiam diversimē vibrat
bit aquam.

75. Per affusionem aquæ in vas cogetur
aqua subire.

Fiat vas v. g. cylindricum in duo diaphra-
gmata divisum, è summo fundo vasis rupe-
rioris

rioris descendat tubus, qui prope basim inferioris vasis finiatur intra vas inferius, per hunc deinde aqua infundenda ergo cum volumen aquæ lumen spectare. Alter tubus incipiat sub fundo superiore vasis superioris, & postquam diaphragma transierit, statim habeat finem. Tertius tubus incipiat paulò post supra diaphragma, & per fundum superiorum vasis superioris foras prodeat ad duos digitos in altum & arctetur, & istius apex dum in vas fundetur aqua per foramen laterale prope basim inferioris clavum esse debet. Sic instrumentum constitutum in latus deponatur, & aqua per foramen de quo modo locuti sumus infundatur, ac ubi quantum satis infusum est aquæ, vas erigatur, ut effluat quod est superfluum per foramen, quod mox claudendum erit. Tum affundatur desuper alia aqua per tubum, per quem affundendam diximus superius, & tubus, qui eminet supra vas, aperitur, per quem enim aqua subsultabit.

76. Vas impletum vento jaculabitur aquam.

Sit vas cuiuscunq; formæ quod ad dimidium aquæ impletatur, deinde optimè claudatur, prodeat tamen ex illo tubulus, qui per basim internam vasis procedat, & ubi extra

extra vas egressus arctetur, & epistomium
 habeat, per hunc tubulum aqua in altum
 subtiliter si in altum fuerit reflexus. Cluso
 hoc tubulo vas in latere constituatur, ha-
 beat autem in latere orificium cum episto-
 mio, quo aperto, ope follis optimè vento
 farciatur, & statim hoc claudatur episto-
 mium, altero aperto aqua prosiliet. Notan-
 dum verò circa hos fontes, qui artificio suo
 cogunt aquam subtilire 1. Fabricandos esse
 ex materia quam aer penetrare non possit,
 ideo vitanda esse ligna rara, qualis est tilia,
 salix pinus &c. Item vitandam esse quæ vi-
 tium aliquod facile contrahat, rubiginem,
 alias immundicias vel rimas trahat, unde si
 velis has machinas ex alba lamina confice-
 re, opus erit illam tingere bonâ vernice, vel
 resinâ: ferrum hic inutile, aurichalcum de-
 albatum est bonum, sed stannum melius.
 2. Non sint machinæ nimis parvæ, sed nec
 nimis magnæ, præsertim illæ in quibus
 condensatus operatur. 3. Aqua naturalis
 adhibenda est, sed in quibus machinis
 râm est longam factura, si naturalis sed di-
 stillata ne salem ullo modo contineat & in-
 de vasa inficiat ac arrodat. 4. Si in aliquibus
 adhibebitur loco aquæ argentum viuum
 majus

majus illi pro fluxu dandum fogamen quā
aqvæ, & sciendū quod metallica vasa cor-
rumpat.

77. *Clepsydra potest constituez e horolo-
gium rotato simile.*

Sit tympanum cavum axi affixum ut
cum eo volvi possit liberè, intra hoc tym-
panum contineatur aliud minus ita ut hujus
diameter sit prioris minus quam diameter,
hoc minus tympanum sit unidq; clausum, &
ad hoc solūm adhibetur ut majoris capaci-
tatem minuat & aquam quæ majori infun-
detur non permittat prope axem accedere,
spatium inter minus & majus tympanum
tabulâ distinguatur latâ juxta latitudinem
tympani, & procedente per lineam semidia-
metri, sitq; pertusa foramello exiguo pro-
pe ambitum majoris tympani, sed melius est
si tabellæ ejusmodi quatuor per crucem in
tympano fuerint, & in uno quidem sit for-
mallum exiguum per quod aqua fluens ho-
ram mensuraret, in aliis tribus majora, idque
præpiùs minori tympano, hoc enim facto
non ita præcipiabit tympanum quando
vertetur, tympanum in se debet esse omni-
nō æquilibre, Ideo si pars aliqua præponde-
ret, plumbum contrariæ parti addendum
est.

In hoc magno tympanum infundatur aqua, quae in cistu quia semper evaporat, subinde augenda erit, & machina singulis mensibus expurganda, & aqua mutanda. Arenam loco aquae substituere non suadet Mārius Bettinus, nec ait successum bonum sortituram, quamvis F. Radi in simili fuerit arenā usus, quantitas aquae sit ea, quae non impleat dimidium tympani, hoc facto claudatur optimè tympanum ne aqua stillet, & super axem parallelum horizonti appendatur. Axi implicetur funiculus habens pondus & contrapondium, ut cogat tympanum se convertere, quod in hac sit proportionē quam Bettinus in sua machina observavit, capiebat illa aquæ lib. 13. apposuit illi in fundus librarum 23. contrapondium librarum trium. Hoc instrumentum vertet indicem horarum. Si fuerint horæ nimis longæ, augendum est pondus, vel aqua minuenda. Potest hæc machina aptari ut ponat horas, ut excitet. Plura vide Tomo Aerarii Philosophici Bettini.

78. Ludicra quadam ope aquarum.

Ut quis aperiendo cistulam se aquâ perfundat. Jaceat in cistula lansus coriaceus plenus aquâ pressus aliquo pondere. Ha-

beatus;

beatque canalem metallinam, qvi per foramen, per qvod immitti solet clavis prodeat, sic canalis iste sive tubus eâ parte clausus; quam inserit intra saccum, & ex parte habeat foramen: illi informam clavis quoad suum caput factus inseratur tubus, qvi transseat per caput clavis apertus, hic ita aptetur ut exactè tubum priorem impleat, & claudat, sed foramen habeat in latere, qvod dum incidet in foramen exteriōris tubi, aperiat aquæ viam. Si verò fiat cistula in qua non attollitur sed extrahitur operculum, tum sacculus plenus aquâ imponatur, & rostellum ejus per frontem cistulæ prospectet aperitum, apteturque ita operculum, ut dum extrahetur comprimat sacculum. Vel, imponatur siphon cum trusillo, per qvem jactantur aquam, plenus aquâ, unde fiet ut trusillus extet, rostellum siphonis prospectet, per frontem cistulae, & operculi extremitas alligetur in anubrio trusilli, sic enim dum operculum extrahetur, trusillus intrudetur, & aqua profiliat. Armarium vel portam aperiens, seipsum perfundet aquâ. Appendatur supra portam vel intra armarium cistula eâ figurâ quam refert cortex ovi oblongi transversim secti acutior, appendatur in

in polis è latribus prodeuntibus, ita ut minimo impulsu invertatur situla, alligetur fistula per eius basim funiculus idemque portæ, ut si portæ moveatur, situla evertatur, ut verò aqua procurrat extrorsum, tabula inclinata supponatur in quam se aqua effundat.

79. *Potest fieri poculum quod bibentis faciem perfundat.*

Fiat poculum quasi cylindricum, illi immittatur aliud vas conicum quod apicem, qui erit foraminosus, fundo ejus obvertat, sed illum non contingat, labra autem ejus labris vasis prioris ubique cohærent & conglutinentur ne uspiam per illa possit aer subire. Hoc facto, fundatur potus in hoc vas, donec impletatur, descendet aliqua pars ejus per conum atque inter conum & poculum constringet aerem, qui quidem relucari non poterit quamdiu vas plenum fuerit, sed ubi in vase modicum potus supererit, in faciem bibentis, potum jactabitur.

80. *Liquor in medio alterius liquoris naturas exhiberi potest.*

Oleum benedictum si infundatur oleo olivarum, in medio illius natabit, ait Conradus Gesner in Eponymo. Conficitur autem liquor

liquor ille benedictus virtutes æquans balsam
mi in hunc modum. Lateres ab aqua ista-
ti tenuiter conteruntur, & in vas fistile in-
clusi igniuntur, tum merguntur in veterem
sed claro oleo oliv. In vase vitreato, & in
eo per dies septem relinquuntur, deinde
lento igne distillantur, & oleum ex illis col-
leatum in vase vitro clauso servatur.

81. Applicatā manu ad vitrum bulliet intra vi-
trum aqua.

Sint duæ grandiores ampullæ similes illis
quæ agenariam clepsydram constituere so-
lent, tubis intra illas inseratur ut includatur
utraque dum sibi insistunt, sed modicissimo
intervallo ante utriusque fundum finiatur,
& superioris quidem ampullæ orificio ita
inseratur, & muniatur circa, ut nullo modo
perspiret, in inferioris ore circa tubum pa-
teat perspirium. Hoc facto. Applica ma-
num calenter in superiori ampullæ, & aqua
bulliet in inferiore quam circiter dimidiām
impletbit.

82. scutellam plus aquæ infundi potest quam
scutella capiat.

Postquam scutella fuerit repleta aquâ,
imponatur spængia eminens supra scutel-
lam

lam & partem aquæ absorbebit, & ita adhuc aqua pôterit affundi.

83. Poteſt una ſcutella tantum capere aquæ quantum tres illi aequales.

Nix eſt aqua. Impleantur ergo tres ſcutellæ nive & nix polvi permittatur, vix dabit tantum aquæ ut ſcutellam unam impletat.

84. Aquæ per rotam duci in altum potest.

Sit rota grandis è duabus tabulis confecta ita, ut quaſi duæ rotæ ex duabus tabulis ſint compositæ in unam, & intra illas ſit cavitas, hæc dividatur in cellulas ſex per ſemidiāmetros ut ex cellulæ diſtinctæ coſtituantur, & undique claudantur tabellis, ſiant tamen fenestellæ, in ipſa rotæ crasficie prope divisiones cellularum ſeu ſemidiāmetros ex ea parte, contra quam rota torqueri debet ut cum volvetur hauriat aquam rota per fenestellas, & non excidat ad motum rotæ. Axis rotæ cui eſt infixæ ſuſtavus, & habeat foramina cuique cellulæ rotæ correspondentia, ut dum cellula elevatur effundat aquam per axem. Huic axi ca-vo ſit alter etiam cavus ſed immobileſ axis infeſtus per quem aqua in locum destinatum ex rota effluet, & ſolum unum habeat deſu-

per foramen oppositum cellulæ rotæ, ut cùm cellulæ foramen super illud venerit, per illud aqua defluat in cavitatem Eius axis immobilis, & per eandem in locum propositum effluat.

85. *Horologium ope aquæ & spiræ construere.*

Convoluatur tubulus plumbeus in spiram, utrumq; ejus orificium sit apertum: appendatur ita convolutus super axem horizonti parallellum, vasq; illi supponatur aquâ plenum: revoluatur ut ore quod est exterioris hauriat aquam, ad quod juvari poterit modico per funem appenso pondere, ut scilicet revoluatur atque bibat aquam, quam ubi perceperit, ab illa ipsa circumducetur, donec per orificium quod est in medio spiræ aqua effluxerit, sed interim alia aqua ab orificio exteriore haurietur, & sic motus continuabitur, & axem ex quo apperta est spiræ convertet, cui axi index adaptabitur, qui horas indicet, quia vero index intra horam saepius circulum absolveget, si rota addenda erit, quæ tantillum moveat indicem, dum saepius prior rotæ circuitus absolvit circuitum. Posset huc ipsum negotium per astenam expediri, substituen-
do iliam aquæ.

86. Diversis modis aquam sursum elevare.

Vel, supra puteum consuatur molendinum quod vento agitur, in hoc duæ anthliae concludantur, qvas molendinum agit ut effundant aquam in aliquod vas capax, ex quo deinde per tubos aqua ducatur, v. g. in statuas, &c. ut in illis fontes efficiat. Aliae autem hujus molae possunt conformari ad normam caudæ pavonis, veli fortunæ. Vel supra fluvium mola ejusmodi extruatur ut per rotas agitet anthlias. Tum ubi defluit aqua, poterunt venti excitari e modo quæ porrigimus cum de aere agimus & per ventos aviculæ cantare, subvolare, Satyri vociferari, &c. Poterit etiam hæc mola aquam ducere per siculas rotis alligatas, vel, catenæ duas cylindros unam supra alteram circumeunti, ut dum cylindri circa suos axes volvuntur, etiam catena volvatur, ac secum deferat sursum siculas, ibique in vas capax effundat. Poterunt etiam adhiberi cochlearia grandia habentia longum cœlum manubrium, ut per illud è cochleari aqua defluere possit. Erigatur enim trabs, & illic in pari à se distantia predicta cochlearia, quocerit opus affigantur, ut in æquilibrio è clavis pendeant in trabe, ita ut primum co-

chlear specter dextram, alterum sinistram, tertium dextram, quartum sinistram, & sic deinceps. Interatur autem extremitas manubrii cujusque in unum, quod supra se est cochlear, illique adhaereat fortiter, ut tamen cum illo moveri possit. Tum rotam aqua impellat, aut ventus, & cochlear infimum deprimitur hauritque è puto aquam, deinde ab eadem rota elevatur, & manubrium ejus descendit, effunditque aquam in altius cochlear, & hoc simili modo in tertium, & sic consequenter.

87 Puteus reddet Echo multiplex.

Sit puteus desuper rotundus, infra vero habeat concavitatem instar tholi rotundi addimidium aquâ repletam, cui superior pars rotunda insistat in hunc si vocem miseras, reddetur saepius.

88. Potest fieri vasculum ex quo aqua non semper effundi possit.

Tiat vasculum cujuscunqve formæ, quod longum internè procedens dividat lamina, quæ tamen fundum non attingat, sed prope illum desinat, procedat vero obliquè ita, ut unilaterali circa labrum vasis adhaereat, prope basim vero ad oppositum laevis descendat. Hoc vas liquore ad dimidium

etiam dolum impleatur, si ad unum latus inclinetur
& sic non effluet liquor, si ad alterum inclinetur,
imma- effluet.

89. *Fumum abluere.*

Hoc modo quidam qui fumo Nicotianæ delectantur, illum abluunt. Faciunt vas angusti colli, & desuper immittunt vasculum cum Nicotiana cuius cauda concava intra prope basim desinat. Sit etiam in latus vasis insertus tubulus, per quem fumus sugetur, vas autem prope dimidium impletur aquâ. Sugetur fumus, & per aquam transibit, & in illa deponet impuritates.

90. *Aqua in bilancem infusa ad equipondium licet illi nihil addideris præponderare potest.*

Ponatur aqua in utraque scutella bilancis donec constiterit & qualiter, si tamen unius lancis aquæ digitum immiseris, ut non tangat fundum, lans illa præponderabit, immo quidquid hoc modo immiseris, perinde est. Quia aqua in lance attollitur & quasi pluie ex illa.

91. *Ne Piscinarum aggeres rumpantur occurre.*

Aggeres rumpi solent præcipue, & vasi ferè solum circa locos illos per quos aqua de

de piscinis dimittitur, quia dux per illas castaractas defluit, madescit semper tellus, & alluvione consumitur, igitur aqua esse remittenda aggerem non perfundiendo, sed per siphones aggeri impositos. Deinde quia in aggerem defluit eum suffudit, itaque ante aggerem sit acclinatio.

92 Potest horologium confici ope bilancis aquam
expendentis.

Sit bilanx apensa è centro circuli in parte depictingi, qui dividetur in horas, quarum distantia per observationem semel factam notabitur, index bilancis sit ex materia levissima factus ne augeat pondus, ubi in partem inclinaverit. In una scutella bilancis sit aquæ mensura plena, cui siphon habens pedem brevorem tabellæ cuiusdam insertum, per eundem pedem innatet, alterum pedem extra bilancem protendat, per quem liberè semper possit aqua & æqualiter defluere. In altera lance tantum sit ponderum, ut æqualiter lances consistant. Jam permittatur aqua fluere, descendet bilanx, deferens pondera, & index in circulo horas indicabit.

Sed hæc occasione de bilance id adnoto, Si non servet æqualitatem. Fallax autem bilanx

bilanx est, que bī achia vel ponderis vel longitūdinis habet inæqualis, ut supra dictum est. Vel aliquid plumbi uni parti adnexus, vel ad unam lancem funiculos longiores, vel si una scutella sic ferrea & magnes propè lateat.

93. *Demersa gravia ex aquis extrahere.*

Sic v. g. demersum bellicum tormentum duæ naves aut plures onerentur lapidibus vel aquâ, ut tantum non mergantur, tormentum quod est in fundo aquarum alligetur fune robusto trabi navibus sic impositis onustis, tum lapides vel aqua ex navi ejiciantur, navis se attolleret, & tormentum sursum attolleret, quod ut amplius attollatur alteri navi sive elevatum alligetur, ex qua etiam lapides ejiciantur, & hoc modo tertia, & ulterius navi alligandum erit, donec in altum educatur.

94. *Aqua in vinum converti videbitur.*

Sit lagena plena aquâ, ejus orificium pertum immerge orificio lagenæ, in qua est vinum, aicendet vinum in eam lagenam, in qua fuit aqua, & in eam in qua fuit vinum descendet aqua.

95. Potest ignis excitari adiumento aquæ.

Vel. Fiat lens convexa ex glacie qualis solet fieri ex vitro, formabitur autem in eadem scutella, in qua solet formari lens vitrea, dummodo scutella calefiat, hæc soli opponatur eo modo quo vitrea, & uret, accendetque sulfur, &c. Vel. Sit globus vitreus perfectè rotundus, cavus, impleatur aquâ, uret. Vel. Sint duæ scutellæ hemisphæricæ vitreæ, connectantur ut quasi lagenam constituant, & aquâ impleantur, soli oppositæ urent. Hoc modo & trigonum & parallegrammum constitui potest ex tabulis puri vitri & aquis impleri, & præstabit similes effectus in Optica, atque si esset ex vitro solido, eodem modo segmenta conica, parabolica, possunt formari. Modo autem primo quem de glacie diximus, possent ex glacie formari perspicilia, polygona, tubi operari, &c. Sed in his brevis voluptas, quia ciliæ liquescunt, aut superficiem offendunt.

96. Clepsydra horas indice demorstrans.

Sit rota, illius limbo affigantur vascula ex glavis, è quibus utrumque rota versatur, sine horizonti perpendicularia, sint vascula la

1712. aut 24. instundis habeant foramella, ut semper dicto modo consultat pendeant è funiculis de quo qvodque suo per lymbum rotæ alligata, infra illa sit vas oblongum in statu lintris plenum aqua, per qvod transverso dum merguntur aquâ implentur, quæ deinde per foramella defluit ac tempus metitur, decurrunt verò dum rota vertitur, rotam vertit funis axis ejus involutus habens in extremitate sua pondus qvod rotam trahit. Ad extremitatem axis index est affixus, qui horas in tabula in circulo scriptas ostendit, qvæ horæ inter se æquvaliter distabunt, si vascula sint æqualia & foraminum æquale.

Æquivalitas foraminum mensurabitur per acutum conum ferreum, qvi si æqvè profunde subibit foramina, æqualia foramina erunt.

97. Potest vas aliquod undique foraminosum a quam continere.

Fiat vas cujuscunqve figuræ, v.g. cylindraceum, ambitus ejus sit mille foraminibus pertusus, accommodentur in illo scutellæ, ita ut una sit supra aliam, qvælibet autem scutella infra suum verticem in latero habeat foramen præter infimam: vel cujusq; scutellæ præter ultimam pertranscat tubulus fun-

fundum utrinque apertus, ita ut unum os e-
jus infra fundum finiatur, alterum quod erit gat-
intra scutellam, non æquet, sed sit inferius 99.
scutella orificio: suprema scutella os vasis
impleat, cæteræ omnes intra vas lateant,
cùm itaque in supremam scutellam aqua
funditur, omnes simul reliquæ implentur.
Foraminibus vasis possunt imponi flores, &
vastorum tegi floribus, quilibet tamen flos
caudicem suum in aqua habebit. Vasa in
quibus flores plantantur debent habere fun-
dum aliquoties pertusum.

98. *Poculum construere de quo nemo possit bi-*
bere nisi post aliquodd tempus.

Sit cujuscunque figuræ poculum, habe-
atque introrsum orificium reflexum, ut per
illud bibi non possit. Diaphragmate in
duas partes dividatur, in quo sit modicum
foramen. Infra diaphragma sit siphon cu-
jus Abbas modicè à diaphragmate, pes bre-
vior distet à fundo, longior extra vas pro-
deat, qui potum est absque suctu ullo datu-
rus. Hoc factio impleatur pars superior
vasis potu, descendet per foramen diaphra-
gmatis leniter & cum mora nec quidquam
effluet per siphonem, donec tantum de fluat

os e. n pārtem inferiorem ut totus siphō demer-
derit gatur.

erius 99. *Vas exhibere quod non praebeat vinum nisi
vasis illa aqua infundatur.*

Sit vas quodpiam cuiuscunque figuræ, v.
g. cubicum, hoc dividatur quodam pariete
per medium, in pariete autem prope sum-
mitatem ejus sit foramen, ut etiam in fundo
superiore vasis in ea medietate quam des-
ideras aquâ implere, altera medietas prope
fundum epistomium habeat, & jam vas est
præparatum, clausum undique, ne perspiret,
foramen etiam quod est in summitate vasis
claudi exactè possit. Fiat etiam vas aliud
undique clausum, & diaphragmate in duo
vasa divisum, hoc vas collocetur infra illud
de quo antè egimus, ut hoc sit inferius, illud
superius; ex superiore duo ducantur tubi,
unus qui supra diaphragma vasis inferioris
finiatur alter qui supra basim totius ejusdem
vasis, uterque autem tubus suum habeat a
suo latere epistomium, ut eo claudi possit;
sed tubus longior seu qui infra diaphragma
vasis inferioris descendit, ex ea parte vasis
superioris qua est aquæ deputata. His fa-
ctis vas est paratum.

Vas.

Vasis inferioris pars superior, impletatur vi-
no inferior vasa relinqvatur, & vas superi-
or que optimè concludatur. Infusatus jam
aqva in vas superius, qvâ infra statim vas
optimè claudatur, cùm promendum est xi.
num, tubus qui descendit ex parte vasis su-
perioris plena aqvis aperiatur suo intoto
epistomio, aperiatur etiam epistomium al-
terius tubi, tum è vase superiore aqva in vas
inferius descendet, vobis verò in vas supe-
rius ascendet, qvod promendum erit per e-
pistomium fundo ejusdem vasis superioris
prominens.

100. *Potest formari Satyrus, quem si quis ac-
cesserit, in eum aquam jaculabitur.*

Ducatur aqva ex loco aliquo superiore
per tubum, ut aperto tubo prosilire possit,
hic tubus occultè per corpus Satyri ducatur.
Satyrus autem vel in manu fistulam, vel in
ore habeat, in quæn prædictus tubus desi-
nit, habeat verò tubus epistomium qvod a-
periatur, si qvis supra tabulam certam pe-
gnem posuerit qvæ est in pavimento circa
Satyrum, qvæ rursus recedente nomine per
occultum æquipondium elevetur, claudat-
que epistomium. Hoc modo potest for-
mari portæ, qvam si qvis aperiat, se perfun-
dat.

ur vi- dat, solare horologium, qvod si quis velit
 undi inspicere aquâ conspergatu, &c. Sed
 jam quām procul aqua profilit ex tubo? In hoc
 vae spectanda est tubi altitudo seu longitudo,
 quō enim tubus longior eò saltus aquæ ma-
 jor, seu à tubo remotiùs aqua profiliat. Quā
 procul verò in quavis tubi altitudine, se-
 quens tabella docebit.

Tubi altitudo. Saltus longitudi-			Tubi altitudo Saltus longitudi-		
Pedes	Pedes.	Digitii.	Pedes.	Pedes.	Digitii.
1	1	10	6	4	4
1½	2	0	12	5	6
—	—	—	—	—	—
2	2	6	18	6	6
3	3	0	26	8	0
—	—	—	—	—	—
4	3	5	50	10	0
5	4	0	—	—	—

Si velis itaque scire quām procul à se a-
 quam rejiciet tubus in latere profossus, quæ
 perfossio in hoc negotio sumit pro tubi,
 & melius est ut semper infra illam
 palmus aquæ, qvod etiam observandum
 quoties aqua dicitur per tubum sub terra,
 ut deinde in altum profiliat, non enim tubus
 ille inflectendus sursum sed præcindendus
 & claudendus, & ipsi alter per quem aqua

sursum saltatura inferendus, non tamen in
ipsa extremitate prioris sed saltem ad unum
palmum facta ab illa recessu. Jam ergo ex
tubo perpendiculariter horizonti insidente
ut scias quām procul aqua in latus proficiet,
nota in primis altitudinem tubi supra suam
perfessionem, altitudinem etiam professionis
supra terram, deinde quia aquæ variant,
& leviores magis saliunt, sumatur experien-
tia in tua aqua, & tubo certæ mensuræ, v. g.
tubus pedatis supra terram pedes quinque
elevatus habet salientem aquam longam pe-
des 4. jam sit tubus altus pedes 9. quare me-
diam proportionalem inter 5. & 9. est que-
tria, & hoc dabit quæsitum. Ex hoc asse-
queris, utrum aqua per saltum lateralem sit
per ventura ad locum certum, quem illi de-
stinasti, & quomodo præcedendum, ut ad
eum locum pertingat.

101. *Navium securitati consulere.*

Sciatur punctum gravitatis totius navis
mustæ, ac per illud parallela superficieia
quamquam parallelam gravitatis vocemus,
ducatur; hæc navim in duas partes quoad
pondus æquales dividet. Hæc parallela si
fuerit super aquam non tutam reddit navim
à subversione, si ventus aut fluctus impeti-
verit

ARISTOTELIS MECHANICA. 211

verit, & navis fusilō quasi rotundo fuerit: si illa sineā coinciderit cum aquæ superficie, facile remis agetur navis, sed etiam vento non ægrè sulverti poterit: si dicta linea furerit sub aqua tutior navis erit, & tantò tutior quantò illa linea magis sub aquas descendenterit, sed navigatio fiet pertinacior, & in brevibus sæpè navis hærebit. Ex his media via tutior cæteris, quæ laburratione, velorum expansione aut contractione juvanda. Triplex antem Staticis est libra, una, quæ vece centra librandorum connectit. altera quæ lancium centra infra centrum trutinæ pari intervallo librata dirigit; tertia, quo centro libræ infra ponderum centra constituto eam in situ horizonti parallelo continet. Hæ tres rationes in navibus reperiuntur, aliquando enim cum aquis sunt in æquilibrio, aliqvando in gyrum gubernaculo aguntur, aliqvando cùm titubant ad perpendicularum revocantur. Navi dūcendo flumine fertur motu quoā in profectionis agitur. In mari pondus ferre posse, quod in flamine non sustineret, qvia maris aqua gravior est quam fluminea, at in aqua graviori minori sui parte pondus descendit, quam in leviore. Clavus quo longior est,

P. magis

magis circumagit navem, sed longiori tempore, quia ipsi difficultius gyrat navim: gyrat vero quia id postulat æquilibrium.

102. *Vas confidere quod non plus effundet liquoris nisi quantum ex eo detractum fuerit.*

Fiat vas instar scutellæ, illi imponatur catus cylinder liquore plenus, desuper bene clausus infra apertus, non plus cylinder in scutellam effundet liquoris, quam quod è scutella ebiberis, vel effuderis.

103. *Horologium ex maris æstu construere.*

Æstus maris descripsimus in Meteoris, regulariter ille procedit, hinc in littore juxta descendum & ascensum aquæ potest construi horologium, sed etiam extra mare vim similem in aquis observavit Scotus quidam de quo P. Christianus Bauman, ille Cæsar Rudolpho Secundo obtulit horologium constantiam aquâ marinâ annulo inclusâ.

104. *Clepsydram cum motu perpetuo conari.*

Sit vas cylindricum vitreum capax, implectatur aquâ ad dimidium: Sit etiam situla conica in apice foramen exiguum habens hæc ita accommodetur, ut prædictæ aquæ innatet apice coni merlo in aquis, ob quam caylam apicem debet apponi plumbeum, &

ah

ab eodem apice procedat funiculus, quie-
xtra vas alligeretur. Sensim aquam conus
sorbebit, & laborandum est, ut per horam
forbeat, tum descendet, & horam indicabit, &
quia tenetur a funiculo cum descendet, in-
vertetur, providendum est, ut inversus ena-
tet, ubi enataverit negotium redibit & rur-
sus aquam sorbebit ac mergetur, invertetur
enatabit, ac ita motus quidam perpetuus
dabitur, si hoc negotium successerit.

105. *Varia de aqua.*

Aqua dicitur sursum ex cacabo proflire,
si atramentum futorium imposueris. Non
corrumpetur nec deficiet, si prius bene per
distillationem depurata infundatur phialæ
longi colli, atque hermeticè claudatur. E-
mendatur aqua si polentiam in ea per duas
horas reliqueris. Vel coquatur in vitro
vase, & intra nives sepeliatur, ita & marina
reparatur. Aqua dicitur congelari si in po-
culum infundatur calida, & in profluere
constituatur, ubi frigidissima decurrit. Ac
congelat æstate, infundatur in vitrum, quod
tegatur operculo, & supra hoc ponantur ni-
ves, salnitrum, vel vitriolum, vel sab com-
munis. Ovum artificiosum in medio liquoris
ut suspendas. Infunde in phialam crema-

tum fortissimum nempe bis aut ter distillatum, supertur de oleum, hoc mergetur in dito crémato, per canaliculum usq[ue] ad fundum phialæ pertingentem in illa aquam supra hanc oleum assurget, atque se in globum instar ovi colliget, neque supra creatum enatabit. *Glaciem conficies.* Si ad centum libras aquæ apposueris quinque nitri, & in vase agitaveris celerrimè spatulâ. Quatuor humores qui sibi non miscentur, liquor salis tartari, vini spiritus sine phlegmate, urinæ spiritus, quibus si adjiciatur oleum aliquod distillatum, supremum occupabit locum. *Hominem demersum invenies, projice frustum panis in aquam, supra demersum stabit immobiliter in aqua non fluente.*

106. *Poculum constituere, quod si non sit plenum, retinebit potum: si plenum fuerit, totus effluet potus.*

Sic vitrum e.g. cylindricum cavum, per radium illius, id est, per axem erigatur tubulus utrinque apertus, cuius orificium si poculi orificio inferius digito uno vel altero basis fundum penetreret. Superponatur illius tubus illius desuper clausus, ut priorem vestiat non tamen stringat, neque illius caput premat, utq[ue] fundo vasis omnino adhaereat.

DOCTRINÆ MECHA- NICÆ CIRCA AEREM

EXERCITIUM.

1. *Aer ad quam tenuitatem posit reduci.*

Id ostendet globus ferreus, sit ille pedalis & cavus foramine uno modico pertusus, apponatur igni, totâ die novum flabit ventum itaque aer qui in illo continebatur in tantum per attenuationem sui excrevit, ut in totius diei flatum sufficiat. Præterea aer, qui sic calefactum impleret globum, adeò modicus est, si per mediocre frigus densetur ut spatiū non sensibile occupet. Visu id experieris, accipe globum vitreum cavum, habeat collum longius epistomio munitum. Applica igni globum aperitum, & ubi satis incaluit, claudere epistomio ne quidquam aeris ingrediatur aut exiliat, cum frigidæ collo globi immerso aperi epistomium hauriet aqua ita, ut nihil aeris videatur in superficie.

2. *Potest ventus excitari per artens.*

Sic enim vas aliquod maximum aere plenum, & bene undique conclusum, ex eo de-

ducatur tubus in cameram, in qua ventum excitare placet, deinde vasi inseratur infundibulum, per quod continuo cursu impetu aqua in vas fundatur, per tubum ventus in cameram curret, & ut diutiis duret negotium, fundus vasis perforatur minori tamen foramine quam ostium infundibuli, ut nonquam ita effluat aqua ut discooperiatur fundus. Sed melius negotium procedet, si tubus non fuerit rectus, sed saepius intortus, & si vas aliquot habuerit diaphragmata pluribus pertusa foraminibus, ut ex uno diaphragmate aqua in aliud decidat. Dabit similiter ventum qui etiam veru cum assatura gyrate poterit, globus concavus metallinus modico foramine pertusus. Igni excalefactus optimè imponatur aqua, atque eam forbendo implebitur, & cum fuerit repletus rursus igni admoveatur, cum impetu ventum exicit, & si fistula foraminis accommodabitur, fistulabit; & si veru rota qualis in molendino vertitur ab aqua, ingatur; verus in rotam incurrens illam circumaget, & cum illa veru. Ex eodem globo ventus, si in aquam incurrit, quæ ad dimidium vas æneum implebit, melius non iugundum dabit.

3. Rarefactionem aeris examinare.

Rarefit aer calore, densatur frigore, ita-
que potest ejus densitas ex frigoris accessu,
& raritas coligi ex augmento caloris: & vi-
ceversa, ex ejus rarefactione seu majoris lo-
ci occupatione caloris auctio, & ex minoris
loci impletione frigoris incrementum aut
decrementum examinari. Consequemur
verò id per thermopilas, quas cum dupli-
cata describimus, cum de aqua agimus,
hic cum unica ampulla exhibebimus. Pa-
retur spiritus vini septies distillatus, Poloni
vocant crematum, ab Italis vocatur Argen-
te seu Ardente. Paretur vitrea ampulla
colli subtilis longi distincta ab extra in quo-
libet spatia æqualia v.g. 100. quæ signentur
cum distinctione decanorum. Calesiat vi-
trum optimè, & immisso ejus collo in præ-
dictum spiritum ampulla ipsa intra nivem
& glaciem collocetur in frigore intenſiſſi-
mo tum avidè spiritum hauriet usque ad di-
ſtinctionem duodecimam vel decimam ter-
tiam quæ erit summi frigoris mensura.
rum hermèticè sigilletur collivitri orifici-
um. Ascendet intra vitrum Spiritus quo-
ties calor intendetur, descendet qvoties re-
mittetur, & id patebit in colli divisionibus.

4. *Propulvere pyro aerem ad sclopum adhibere.*

Structura Sclopi variomodo fieri potest, in eo tamen res vertitur. Sit ex materia solida quæ non perspiret, talis esset metallica, capacitatis alicujus notabilis, v. g. Sit cylinder cavus utrâq; basi clausus, ex una basi procedat tubus in qvem deinde globus imponetur, ut eum adæquate implete. Cylinder aere compleatur, qui etiam trusillo condenseretur, & claudatur, ne ullâ parte effluere possit. Cum explodendus erit sclops, aperiatur subito prope cylindrum tubulus in qvem globus insertus est, magnâ vi globum ejiciet. Sed hic sclops onustus aere, citò exonerari debet, nam tandem aer sensim effluit, atq; hebetatur explosio.

5. *Clepsydra pro arena servire potest aer.*

Fiat cylindrus ē molli qvidem, sed non perspirabilis corio: fundus uterque addatur illi ex tabellis plumbeis, sed ita insertus cylandro, ut sit perspirium. Habeat etiam cylinder iste diaphragma metallicum in medio suimodicissimo foramine pertusum, & hoc cylandro incorporetur, ne aer alia viā penetrare posse quam per dictum foramen. Procedant etiam ex diaphragmatis diamet-

diametro annulla vel poli supra quos cylindri ad latera columellis inclusus revolvi possit. Nam debet intra duas columellas per dictos polos appendi. Cum ergo cylinder erigetur, superior fundus premet acrem ac descendere coget infra diaphragma, dabitque mensuram temporis; & cum effluixerit, evertetur clepsydra, ut fluere rursus incipiat.

6. *Satyrum qui clamet, ope aeris exhibere*

Almare altum pedes v. g. 8. latum i. constituantur, in eo statua dimidia stet supra filum ferreum horizontaliter expansum, ita accommodata, ut dum almare aperietur, statua extra almare fleatur, à qua procedat funis qui follem absconditum fabrilem, qui fuit apertus stringat ac fistulam inflet, que sonet raucum. Os Satyri sit os patens, lingvam moveat & oculos eodem tractu, cum decidit.

7. *Aeris constitutionem explorare.*

Accipe spicam avenæ sylvestris nigrae maturæ, ex ea paleam extrane, qua gramum circumdat, ac stylo acuto superpone, ut supra eum liberè volvi ac revolvi possit sicuti soleat acus magneticæ supra suum obelum. Affunde jam humorem sic constituta pa-

leæ, & se in unam partem convertet, adhibe calorem & in adversum rotabitur. Hec itaque palea si includatur pixidi, ac vitro claudatur, pixidis verò limbus sit in certos gradus distinctus mutato aere palea gradum alium in limbo respiciet, atque mutationes aeris ostendet. Imò si limbo ventos facta observatione motus paleæ inscriperis, etiam ventos palea indicabit, quia alii venti sunt humidi alii siccii. Imò & quibus funis in humido contrahitur, in sicco tenditur, lorum in sicco contrahitur, in humido tenditur: Itaque si rotulae alicui mobili indiculum referenti involvatur, ut eam revolvere possit, altera verò extremitas clavo alicui stabiliter alligetur, poterit index aeris constitutionem ostendere.

8. Ventorum indicem constituere.

Assumatur hasta ferrea cujus vertex exegreditatus perteatur supra domum, habetque affixum sibi immobiliter ex lamina factum vellillum, quod dum à vento impelleatur, hastam gyrbabit, hastæ inferior extremitas ingreditur cameram per fabulatum & indicem defert, qui in circum abit mota hastæ, è foramine quod fecit hasta in tabulacrum tanquam è centro ducitur circulus, &

dividitur in Δ partes, qvibus nomina vento-
rum adscribuntur cum suis qualitatibus, &
sic qvib[us] ipsa campana consistens non solū
potest scire, qvis sit ventus, sed quæ etiam
tempesta[re]s urgeat.

9. *Potest per artem tabella institui ut aeris
mutationes indicet.*

Talis tabella fiet è ligno molli qvale est
salicis aut tiliæ, coquaturque in aqua, quæ
plurimum combibit salem, hæc enim aere
humente madescet, sicco sicca erit. Lana
etiam in bilance appensa descendet cùm
auro humidior.

10. *Ope aeris per aquas incedere.*

Fiat cingulum latum, illi sacci instar ves-
icularum coriacei adnectantur habentes fi-
stulas per quas inflentur & quæ post inflati-
onem claudantur, hoc cingulo se vir præ-
cingat circa pectus, habeat vero plantis pe-
dum alligatum plumbeum ab aqua exer-
tatur, sed in ea rectus consistat, habeat eti-
am bellas tibiis alligatas cum suis cardini-
bus ut cùm pedem movet antrorum post
tibiam abeant, dum movet retrorsum ad la-
teratibiarum firmiter velutialæ consistant.
Imò cùm per lutum profundum est ince-
di.

dendum juvat pedibus infra genua perticas
alligare, ne pedes in profundum descen-
dant.

ii. *Pondus ope aeris elevare.*

Si vas cavum ponderi superponatur ita,
ut illi adhæreat, neque circa aer subire pos-
sit, si vas elevaveris, pondus elevabis. Ita
sit cubus lapideus politus librarum v. g.
8, & insuper ejus suprema superficies unga-
tur massa ex farina facta, poculum verò vi-
treum applicetur suâ cavitate prius illi
stuppâ accensâ, vel candelâ subiectâ sicut
solet fieri dum cucurbitæ applicantur, hoc
modo ubi cubo alligabitur poculum, eleva-
to poculo cubus elevabitur. Elevabitur
etiam hoc modo pondus, sit cubus politus,
Ali applicetur sive superponatur tabella e-
tiam polita, ita illud adhærebit ut si tabellam
sursum traxeris, etiam cubum te trahere est
necessile. Quādam ista magis ad defe-
ctum aëris quādam ad ipsum aerem referri
debeant.

12. *Potest formari statua que sole incalescente,
vel ad ignem admota sonos edat.*

Statua fiat concava ex metallō, hæc in
ore fistulam habet absconditam in ali-
quam autem alijs parte epistomium quod
pro

pro nocte aperiatur ut auram densam nocturnam combibat, vel etiam folle infletur. Hanc statuam si sol vel ignis caletaciat, exsuspens aer per os in quo est fistula, sonum continuo dabit. Eodem modo possunt exhiberi aves cantillantes, & alia animalia.

13. *Potest formari statua quæstante vemo sonum edat.*

Inseratur illi à tergo inter scapulas grande infundibulum, quod ventum copiosum excipiat, qui per tubum in os ab infundibulo ductum procedens inflabit tubam aut syringem ori statuæ admotam.

14. *Potest fieri cubus aut aliud corpus quod sole vel igni calefactum edat melos.*

Sit v. g. cubus æneus concavus diaphragma in duas partes divisus, pars cubi inferior sit vacua sed per diaphragma transeat tubus cuius pars inferior sit infra diaphragma, supra superior: Supra hanc superiorem erigatur rotula super axem volubilis cui simul axi inductus sit cylinder, illi per artem musicam insigantur pinnae, quæ cum cylinder voluetur, tangant chordas ad hunc finem intra cubum extensas ex arte, ut melos reddatur, rotula vero supradicta accommodetur ad excipiendum aerem, sicut ac-

commodantur in molendinis, sotæ ad aquā excipiendam, Qum enim in parte inferiore cubi aer calore rarefiet, procurret in rotam, & eam circumaget cum cylindro, cuius pinnulæ decurrent per chordas, & melos concinent.

15. *Machinam exhibere quæ vento flante canat.*

Sit cylinder cavus, horizonti perpendiculariter insistat immobiliter in loco ventis exposicō, intra eum sit axis similiter constitutus: circa cylindricavitatem juxta ejus longitudinem chordæ extendantur, circa axem pinnulæ juxta artem disponantur quæ dum axis voluetur in chordas impingant, atque illas transeundo sonum excent, summitas axis cylindrum superet, & illi rota horizontaliter imponatur ita aptata, ut à vento circumagatur.

16. *Idem instrumentum fistulis cantabit.*

Eodem modo, præ proximè, construatur instrumentum, sed axis spirali circumducta lineâ, qua infigantur axi tabellæ seu lingue, in concavo cylindri desinunt chordæ, sed aptentur folles parvi qui à linguis dum axis circumagitur claudi possint & inflare sibi fistulas applicatas.

17. Potest elevari lapis si exclusus fuerit aer.
 Sint duæ perfectè politæ tabellæ, una alteram, ite[m] incombant horizontaliter, si quis voluerit superiorem tabellam sursum elevare, non poterit nisi simul elevet inferiorem, pari modo eveniet cum lapide. Habe orbem coriaceum per cuius centrum ita funis ducatur ne aer possit circa funem ingredi, madefiat corium ut ubiq[ue] adjaceat adhæreatq[ue] lapidi, trahatur, trahi non poterit nisi simul cum lapide. Ob eandem causam si vas angusti colli assumpseris aeremq[ue] de illo succu extraxeris adhærebit ori fugenti, & per hoc dignoscetur an sit integrum rimâq[ue] careat, si enim rimosum fuerit decidet. Ob similem causam aqua non effluet è vitro inverso, assume enim vitrum plenum aquâ & simplici chartâ operi, manuq[ue] chartam appriime ut madescat, hoc statu vitri chartæque everte vitrum, retinendo chartam, ac mensæ superpone, non effluet aqua, immo si chartam lentè subduxeris, aqua de vaso non recederet.

18. Volantem in aere aviculam exhibere.

Id modis fieri potest diuersis. I. Formetur ipsa compago ex tenuissimis arundinibus & chartâ subtili inducatur vag. pavo, &

vento

vento committatur ut solcat comitti, quos
vocant dracones. 2. Condensetur intus
fortissimè, qui sensim è suo carcere quo in
tra avem conclusus est effluat, alasq; com
moveat factas ex pennis, atque volatum in
stituant. 3. Avis tota rēte impleatur, & in
loco alto collocetur sole maximè vrente,
dum enim sol ad se rorem attrahet, simul &
levisimam avem in altum rapiet. 4. Vel
impleatur avis nitro solito, aut mercurio,
aut asbestino, & igni optimè calefiat, prori
pet se in altum.

19. Aeris noctu magnam partem illuminare.

Paretur lucerna ex tabulis seu laminis
metallicis quæ sit obscura, habeat verò su
pra se tubum qui deorsum reflectatur per
quem fumus lampadis intrò positæ evolet,
in porta sit vitrum crassum inclusum quod
sit parvæ sphæræ segmentum, in medio lu
cernæ ponatur lampas, (cùm candela non
ita succedit negotium siquidem decrescit
velociter mutatque locum ignis qui debet
esse loco semper in quo est centrum
sphæræ illius de quo decisa est portio) post
lampadem ponatur speculum concavum
metallicum.

*20. Fer
cato*

20. Ferrum in aere appendi potest.

Ut in medio duorum magnetum ad se accin-
quilibus ferrum tractentium pendeat in aere
com-
tac-
m iu-
& in
ente,
nul &
Vel
urio,
rori.
are.
minis
ò su-
per
olet,
quod
o lu-
a non
rescit
debet
trum
post
ayum
. Fer-

Utrumque ferrum tractentium pendeat in aere
obtinere est minimo aeris motu totum ne-
gotium turbaretur. Facilius id conseque-
tur, alligetur filum tenue v. g. mensæ, &
ejus alteri extremitati alligetur particula
ferri, desuper vero dependeat magnes ro-
bustus ac vivus, elevetur versus illum di-
stum ferrum, quod tamen magnetem non
attingat, sic continuo conabitur se magneti
conjugere, & in aere pendebit. Ovum
vero creditur aerem consensurum, si corti-
cem ejus exinaniveris, & rore impleveris,
atque soli ardenter exposueris.

21 Aerem facere ex liquore.

Rec. Spiritum vini ter distillatum, & in
calido hypocausto per siphonem sursum e-
jaculare, ut per minutissimas partes disper-
gatur, videbitur evanescere, in aerem au-
tem convertetur.

22 Lucem augere in aere.

Si candelæ ardenti apposueris speculum
concavum, immo si pelym vulgarem politam
multum augebis lucem. Immò lumen gra-

tum & redolens habebis si camphoram in vas aquæ impositam accenderis.

23. *Quodvis corpus in aere suspendere.*

Suspendere volumus v. g. mercurium qui est omnibus metallis post aurum gravior. Fiat siphon, melius si sit vitreus, ejus crura spectent terram, infundatur illi mercurius, ita ut in unum crus influat, quod intem claudatur, aliud immergatur mercurio. Jam aperiatur quod est plenum mercurio, non effluet mercurius, sed pendebit in crure aperto.

24. *Aerem densare in aquam.*

Infla optimè vesicam, religa, & cerâ munni, tum in fornice frigido vel inter nives per dies 14 repone, vesica contrahetur, & aer fit aqueus.

DOCTRINÆ MECHANICÆ CIRCA IGNEM.

E R C I T U M.

I. *Potest fieri fornax quemadmodum lignorum impendio magnum calefaciat hypocustum.*

Calor non descendit deorsum nisi locum superius non invenerit, fumus facile deorsum

sum descendit, itaque fiat fornax qualis con-
sideratur in hyemem in Germania & Polonia utun-
tum, in quam ubi injectus est ignis claudatur
modico relichto foramine pro perspirio, ex
vertice vero fornacis tubus educatur, per
quem fumus abiturus, sed hic tubus ubi ali-
quantulum altitudinem fornacis excessit,
reflectatur deorsum infra basim fornacis, ut
illic fumus effluat foras, calor totus ma-
neat.

2. *Pyrobolus ejicit ignes quise instar serpentum
in aere torquebunt.*

In pyrobolos post injectam materiam,
pulvis crudus imponitur, loco itaque pul-
veris impone calamos aliquot simili onu-
stos materia atque onustus pyrobolus hi eje-
cti in aerem gyrosagent.

3. *Pyrobolos formare.*

Præcipua pyrobolorum materia est pul-
vis nitrius sive pyrius. Pulvis constat ni-
tro quod dat impetum. Suntre quod digrem
arripit: carbo ignem detinet. Nitrum a-
liud est naturale, aliud factitium. Ne-
scitur in terra prope stabula, aut ubi multus
congestus simus computruit. Experimen-
tum an terra contineat nitrum, sic in hunc
modum. Eruitur ope terebræ terra & pru-

nis

nis ardentibus injicitur, si clara è ardenti-
trum continet. Inventâ hâc terrâ, vas con-
stituitur, & illi prædicta terra imponitur ad
spitamæ altitudinem, tum injicitur cinis
vulgaris duarum spitemarum crassitie, &
hoc repetitur donec vas ampleatur. Tum
aqva superfunditur, ut per injectam terram
ac cineres facto modico foramine in latere
vasis prope fundum fluat, hæc collecta aqva
coquitur in aheno, donec pars ejus tertia so-
lum manserit. Deinde affunditur lixiviu-
m, & coctura continuatur, usqve dum ma-
teria in aheno conspissetur, inqve strias con-
crescat atqve hæ striæ sunt nitrum. Plu-
ra de nitro vide in meis Meteoris prope ini-
tium. Probatio hæc nitri est: particulam
ejus tabellæ ligneæ impone & accende, si
clara est flamma, & asterculum perforat, ne-
qve multas relinqvit fôrdes, bonum est ni-
trum. *Sulfur* hoc modo purgari solet, li-
qvater subjectis absqve flamma carbonibus
aheno, dum solutum est, injicitur illi aliquid
ad finis, hoc spumam in fulvo excitat,
fôrdesqve sursum elevat, qvæ sunt abjicien-
dæ. Pro Carbonibus materia paratur in ma-
jo. Coryli arbores decorticatur, & fisco ligno
mo silla abjicitur, & fasciculatum in ollas fi-
tiles

etiles imponitur, atque igni committitur, ubi lignum flamma pervasit subito ignis suffocatur, potest loco coryli substitui tilia, vel alius. Tum ut pulvis formetur, praedicta materia, nimirum nitrum, sulfur, & carbo, in lignis mortariis contunditur continuo aqua irrigando. Labor hic ad horas 24. extenditur. Satis permixta censembitur materia si nihil in ea conspiciatur albi; postea in cribro agitatur ut in granula abeat, denique ad solem resiccatur. *Pulvis est triplex.*

i. Pro tormentis magnis dicitur Cartaunicus pro eo Rec. Nitri lb. 100. sulfuris 21. carbonum 24. Secundus, Mediocris, Ital. Mezzano, pro illo Rec. Nitri lb. 75. sulfuris 15. carbonum 15. Tertius dicitur Sinus, Rec. Nitri optimi lb. 100. sulfuris puri lb. 15. carbonum lb. 15. Pro Granatis & Pettardis ut sit fortior, Rec. Nitri puri lb. 6. Sulfuris lb. 1. carbonum lb. 1. auripigmenti albi lote

i. Hæc materia loco aquæ simplicis sebigitur aquâ vitæ seu cremato in qua soluta est camphora. Pulveris probatio hæc est. Profunde illius modicum super chartam mundam & accende, si citò ignem concipit, si nitidè flammescit, si clarum reddit sonum, si chartam non maculat bonus est pulvis. Pro-

batur & hoc modo robur pūlverum
tes diversi pulveris æquales suis seorsim lo-
cis disponuntur, & cuique pondus aliqvod
superponitur æquale, accenduntur. Quia
pulvis altius elevat pondus, ille est melior.
Item qui majus elevat pondus, est melior.
Paratur & instrumentum ad explorandas
vires pulveris, & habet se in hunc modum,
ponitur basi è ligno solidi, illi perpendicu-
lariter duæ trabeculæ immittuntur ac desu-
per ligneo jugo colligantur, ut sint immo-
biles, & in una trabecula qvà parte aliam re-
spicit, inciduntur dentes etiæ angulares, ita ut
desuper faciat eorum latus cum trabecula
angulum rectum, ab infra verò acutum: nu-
meri etiam dentibus adscribuntur. Instru-
mentum sit justæ altitudinis. Deinde fila
duo ænea à jugo ad basim ducantur bene ex-
tensa, lateribus instrumenti & sibi parallela.
Inter illa in basi collocetur vasculum metal-
licum modicæ capacitatis instar mortario-
rum. Habet hoc vas operculum mobile, cui
ad latera sunt auriculæ, qvæ filis supradiuis
inducantur, habeat etiam brachiolam qvod
quidem dum vaso operculum promove-
bitur, inflectatur in sua vertebra, dum volet
deorsum decidere sit immobile, detineatur
que

qve à denticulo trabeculae. Facto hoc modo instrumento , impleatur mortariolum pulvere , & operculo tegatur : accendatur pulvis subsiliat in altum operculum , sister- que in aliquo denticulo , & scietur , quām aligè à pulvere sublevatum fuerit. Rursus aliis pulvis supponatur & accendatur , patet quām altè saliet operculum , & per hoc scietur uter pulvis robustior , qvij enim operculum altius elevabit , ille erit nobilior.

Charta seu theca pyroboli hoc modo constituitur. Diameter pixidis seu matricis ligneæ intra quam formatur pyrobolus in sex partes æquales dividitur , ex his 4. assumentur pro diametro cylindri , circa quem revolvenda est charta , atque adeò charta continebit in crassitie sextam partem diametri ipsius matricis. Matricis longitudo sunt ejusdem septem diametri , sed harum unam occupat , cylindri caputq[ue] , q[ui] ab infra in modulum imponitur & styllo fere transversim ducto impositus detinetur . Lignum alligatur veluti penna pyrobolo , & ibi ejus alligatio incipit ubi pulvis integer in pyrobolo incipit , & procedit per orificium pyroboli , & quidem crassius est initio , deinde sensim in acumen desinit , est longum se- p[ro]pties

pties actotus semel pyrobolis, ita librari debet, ut si à pyrobolo recesseris ad unum quartam partem pyroboli & per id punctum ex filo appenderis, æqvilibret. Perforatur pyrobolus per suam axem, sed foramine qvod conum non cylindrum imitetur, nec foramen ultradimidium pyroboli excurre-redebet.

Materia pyrobolorum in hac se habet pro-
portione, qvæ priùs benè conteri debet,
deinde per partes modicas infundi chartæ
pyrobolari, ac trusillo comprimi æquabili
compulsiu mallei lignei. In sequenti tabu-
la loco primo ponitur pondus pyroboli,
nam pro qualibet ejus gravitate diversa illi-
us est compositio.

Pondus Py- roboli.	Nitri.	Pulveris.	Sulfuris.	Carbonum.
Lotus, 1	lot. 9	16	$\frac{2}{2}$	2
2	8 unc.	8 unc.	$\frac{2}{2}$	part. lib.
3	9	15	$\frac{1}{2}$	$\frac{2}{4}$
4	unc. 5 lib.	1	$\frac{3}{2}$	2 sem.
5	3 semis unc.	10	2	unc. 3
6	3 semis lib.	1	1 sem. unc. 3 se.	
7	3 sem. unc. 15	2	sem. unc. 3 se.	
8	4 sem.	18	2 sem.	3 se. dr. 2
9	$\frac{7}{4}$ lot. 1. 18	$\frac{5}{4}$ lot.	8 lot $\frac{1}{4}$	
				Lot

librari	Lot.	11	unc. 3 f.	unc. 18 f.	unc. 3	unc. 4 f.
unam		12	3 f.	18	3	lot. 9 $\frac{1}{2}$
unc.		13	lot. 6	17 f.	3	unc. 5
rater		14	unc. 3	17 f.	lot. 6 $\frac{1}{2}$	lot. 10 $\frac{1}{4}$
mine		15	lot. 5	lot. 13	7	10 $\frac{1}{2}$
, nec		16	unc. 2 f.	unc. 16	unc. 3	10 $\frac{1}{2}$
surre-		17	unc. 7	lot. 5	unc. 1	unc. 3
pro-		18	4 f.	3 $\frac{1}{2}$	1	2
eber,		19	13	8	lot. 4 $\frac{1}{4}$	6
hartæ		20	unc. 6	unc. 6	1 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{1}{2}$
abili		21	6	lot. 3 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{3}{4}$	3
tabu-		22	8	4 $\frac{3}{4}$	unc. 1	3 f.
boli,		23	4 f.	unc. 15	3	7
a illi-		24	unc. 1 f.	lot. 10 $\frac{1}{2}$	lot. 2 $\frac{1}{4}$	2 f.
onum.		25	3	unc. 10 f.	2 $\frac{1}{4}$	7 f.
		26	4	15	3 f.	7 f.
		27	1 f.	7 f. unc. 2 f.	1 f.	
		28	3	7	2	1
		29	lot. 9 $\frac{1}{4}$	10	3	1 f.
		30	9	lot. 19 $\frac{1}{2}$	lot. 6 $\frac{1}{4}$	1 f.
		31	unc. 6	12 $\frac{1}{2}$	unc. 4 f.	3
	Dib.	32	12	unc. 12	9	3
		1 $\frac{1}{4}$	lot. 16	lot. 25	7	6 f.
		1 $\frac{1}{2}$	unc. 15	unc. 14	11	3
		1 $\frac{3}{4}$	5	12 f.	7	8
		2	5	12 f.	7	8
		2 $\frac{1}{4}$	4	13	6	8 f.

$2\frac{1}{2}$	unc.	3	unc.	$1\frac{1}{2}$	unc.	6	unc.	9
$2\frac{1}{4}$	lot.	$4\frac{1}{2}$		14	lot.	$10\frac{3}{4}$		
3		2		15		6		10

Hæc posuimus ex Artelleria Sylvii. Alii tamen pro parvis pyrobolis usque ad unam quartam lotonis, Pulverum unc. 32. Nitri unc. 14. Sulfuris unc. 4. Carbonum unc. 5. Pro majoribus nitri 14. Sulfuris unam dimidiam, pulverum tres, Carbonum 6. Pro maximis, Salnitri 8, Sulfuris 2, Pulverum 24, Carbonum 6. Et in accensionibus adhibent chartam ovi albumine tinctam, hæc enim ignem non facilè concipit. Alii pro minimis accipiunt, Pulveris Cartaunici triti lot. 72, Carbonum lot. 11. Sulfuris triti lot. 5. & antequam materiam in pyrobolos ingerant deponunt in cellario per horas duas, ut aliquantum humescat. Pro Majoribus accipiunt lot. 38, nitri triti 5, lot. sulfuris triti, lot. 6, pulveris fini, carbonum lott. 12. Pro maximis lot. 14, nitri 22, lot sulfuris, 50, lot. carbonum & hæc fortissima est compositio. Pulveres si sint debiles ita roborent, diluunt aceto & leni igne coquunt, & quod supernaturat resiciunt & reliquo formant modo super prædicto pulverem. Accenduntur pyroboli impositi palo vel columnæ ita ut lignum

gn̄m eorum depeudeat, & pulvis affundi-
tu accenditurque, tum sursum evolant.
~~Prodiſi non sit necesse pyrobolum evolare~~
aut procurrere, non opus etiam erit illum
terebrare.

Casimirus dividit pyrobolos in Majores
& Minorēs. Hi sunt quorum diameter non
excedit diametrum globi mosquetarii, hāc
enim mensurantur diametri pyrobolorum.
Majores duas dictas diametros excedunt.
Pro minoribus hāc proportio est moduli,
altitudo continet septem diametros orificii.
Pro ore pyroboli assumitur semiglobus, cu-
jus diameter erit quatuor partium si in sex
diviseris diametrum orificii, crassities mo-
duli superiū est tertia pars diametri, infe-
riū autem totius diametri. Vel sit altitudo
moduli 9. diametrorum, ex his duæ dentur
stylobatæ seu basi moduli. Pro majoribus
moduli hoc modo se habent, accipitur dia-
meter globi plumbei librae unius, & di-
viditur in partes 100, ex quibus partes septies re-
petitæ sumantur pro altitudine pyrobolo-
rum juxta tabulam sequentem, quæ per ex-
perientiam composita est.

Diameter	1	2	4	6	8	10	12	15	20	25	30		
Particulae	100	98	96	94	92	91	90	88	86	84	82	80	
Diameter	40	45	40	55	60	65	70	75	80	85	90	95	100
Particulae	78	77	75	73	71	69	67	66	64	62	61	54	57

stillus

Pistillus æquè longus atque modulus cum basi, crassities ejus, si orificium modulū in octo partes divisoris, sex partes Majores pyroboli fiunt ex ligno, cujus crassities pars septima diametri, in minoribus verò crassities papyri occupat octavam partem diametri.

Quò pyroboli majores, eò lentiore sunt materiā farciendi, qvò minores, fortiori.

Compositiones probatæ pro pyrobolis.

<i>Pro Pyrobolo</i>	<i>Nitri</i>	<i>Carbonum</i>	<i>Sulfuris.</i>
<i>lib. 100 aut 60 lib.</i>	<i>30</i>	<i>lib. 20</i>	<i>lib. 10</i>
<i>50 40 30</i>	<i>30</i>	<i>18</i>	<i>7</i>
<i>20 18</i>	<i>42</i>	<i>26</i>	<i>12</i>
<i>15 17</i>	<i>32</i>	<i>16</i>	<i>8</i>
<i>10 9</i>	<i>62</i>	<i>20</i>	<i>9</i>
<i>9 8 6</i>	<i>35</i>	<i>10</i>	<i>5</i>
<i>5 4</i>	<i>64</i>	<i>16</i>	<i>8</i>
<i>3 4</i>	<i>6</i>	<i>15</i>	<i>2</i>
<i>1</i>	<i>pulv. 32</i>	<i>6</i>	<i>2</i>
<i>Pro semilib. 18</i>	<i>18</i>	<i>Nitri 8</i>	<i>Carb & Sul. 2. l.</i>
<i>lot. 10</i>	<i>lot. 30</i>	<i>lot. 24</i>	<i>lot. 2 lot. 3</i>
<i>6 4</i>	<i>24</i>	<i>4</i>	<i>3</i>
<i>2 1</i>	<i>20</i>	<i>4</i>	<i>1</i>
<i>Pro semilot</i>	<i>10 9</i>	<i>1 $\frac{1}{2}$ 1</i>	
<i>& quarta</i>	<i>Octava parte Lot.</i>		

Nisi

Nisi fuerit pyrobolus perforatus, in alterum non tendet. Bonum est autem si dum operatur, statim in eo foramen formetur, quod debet occupare in longum duas tertias partes altitudinis totius pyroboli: crassities ejus prope os pyroboli habet duas ocellas diametri moduli deinde in conum procedat, ita tamen ut coni vertex abscedatur, & inferior latitudo foraminis contineat sextam partem superioris latitudinis.

Species pyrobolorum has ponit Casimirus. 1. Vulgarium, in ijs demptâ parte quæ ore alligatur, residuum corpus in tres partes dividitur, infra duas partes ponitur in minoribus pyrobolis orbiculus chartaceus, in majoribus ligneus, & bene stabilitur, atque aliquoties perforatur, alioqui materia non habendo obicem conflagraret in aerem expulsa, quare etiam ab extra locus ille funiculo relictetur. Residuum spatii completur pulvere vivo qui comprimi non debet. Secunda species, cum tres pyroboli in seundum tubum inseruntur, sed ita, ut secundum una primitubam contineatur, tertius intra secundi quocirca majorem divide in tres partes, ejus minor occupet unam, media duas, ut sint proportionati, eo maximum lentiore mate-

materiâ onerandus. *Tertie.* Aliqvtot pyrobolos minores supra pulvrem granula-
tum recipit, sed ita, ut major suam propor-
tionem retineat, ut verò in altus si feratur,
debet habere alligatam sibi perticam. Ex
ligno levi atque sicco, eiusmodi est pine-
um, abies, tilia. Longitudine pyroboli
septies excedit, vel ad summum octies, lati-
us illâ parte, qvâ pyrobolo alligatur. Qvod
attinet postlus, si à pyrobolo recessum ad
duos feceris digitos, & appenderis, faciet æ-
qvipondium. Vel sic procede, sit pyrobo-
lus 8. v. g. digitos longus, adde 1. sunt 9. duc
9. in 8. dabitur numerus digitorum perticæ.

Possunt etiam parvi pyroboli absque per-
ticis evolare, si illis pinnæ adaptentur, veluti
lagittis, fieri illæ possunt ex ligno levi, aut
papyro conglutinata, & decussatim disponi,
longæ duas tertias pyroboli, crassæ unâ 5.
vel 1. octavâ diametri pyroboli. Hic verò co-
lumnae imponatur, supra qvam extensa fila
ferræ, ut intra illa pinnæ ingrediantur,
q[uod]o[n]d[em], accendatur. Si verò solum tres
pinnas applicare volueris, habeant illæ lon-
gitudinem pyroboli, & ultra os illius ad
unam diametrum promineant, & latæ sint
seu diametrum, cùm accendendæ erunt

prædi-

prædictæ columnæ imponantur, vel loco
pericæ globus ferreus qui adæquet orifi-
cium è filoferreo suspendatur, hic pyrobo-
tur; ilum diriget.

Ex Errorès circa pyrobolos ut evitentur, ad
hæc potissimum advertendum, i. Ut moduli
dibitam obtineant proportionem. 2. Ne ru-
binimis crassi aut nimis sint tenues. 3. Ad
tubos adhibeatur charta dura, fortis, medio-
criter sicca, rectissimè constricta. 4. Collum
pyroboli optimè ligetur & glutino ungatur.
5. Cavendum à carbonibus factis ex betula,
quercu, larice, multa enim illis terrestre i-
tas inest. 6. Compositio ipsa materiæ, nec
sit nimis sicca, nec humida, cùm intruditur
in pyrobolum, quo circa vel pinguedine ali-
quâ, vel adusto vino respurgatur. 7. Dum fit
oneratio partes semper imponantur æqua-
les materiæ; æquali impulsu, pondere sem-
per malleus in trusillum adigatur. 8. Fora-
men per ipsum axem cylindri pyroboiaris
procedat. 9. Perticæ rectissimæ sint, & ales
que ullis tuberculis. 10. Præparati pyroboli
neque in loco valdè sicco, neque in humido
asserventur. 11. Cùm accendendi sunt, per-
pendiculares horizonti collacentur.

4. Epis.

4. *Pyrobolum formare quia ad destinatum
currit locum.*

Fit pyrobolus qvalem descripsimus, rebratur, alligatur fistulæ ligneæ, deinde funiculus æqvalis extenditur usqve ad locum destinatum, vel, quod melius est, filum ferreum, illi dicta fistula cum pyrobolo inducitur. Pyrobolus caret ligno, qvòd aliàs illi solet adjungi, & dorso locum destinatum respicit, seu illâ parte, quâ est clausus, accendatur, currit juxta funis directionem. Hoc modo currens draco formari potest.

5. *Pyrobolum construere, qui aliquoties
edat strepitum.*

Postqvam impletus est pyrobolus materia propriâ, infunditur illi pulvis integer demum clauditur fortiter pyrobolus, & pulvis vivus infunditur, ad quem pervenit ignis efficitur strepitus, si volumus itaqve plures audire strepitus dum oneramus pyrobolum materia, alternatim imponatur pulvis cum materia, g. materia ponitur altitudine digiti, supra illam tantundem ponetur pulveris, & supra pulverem materia, & sic deinceps.

6. *Constituere pyrobolum ut eat redeatq.*

Quomodo constituendus pyrobolus, ut proce-

precedat ad certum locum, paulò antè diximus: alligetur itaque prædicto pyrobolo alter siro contrario, ut ibi scilicet prior pendem habuit, hic habeat orificium, & bene conjugantur, ut postquam prior exustus fuerit, qui ad terminum præfixum currebat, hic accendatur, & a termino recurrat, & sic videbitur idem ivisse & redire.

7. *Pyrobolum formare qui circulum igneum officiat.*

Formetur modo prædicto pyrobolus, & per medium ligetur fune, quem in manum suum agita in gyrum cum accenso pyrobolo. Vel, Pyrobolum perforatum alliga regulæ oblongæ in transversum, ut cum ea crucem efficiat, alteram extremitatem regulæ factæ in ea foramine, ut circa clavum liberrimè volvi possit, clavo impone, & accende.

8. *Facere ut pyrobolus in suo cursu describat spiram.*

Número quarto ostendimus modum quo per rectam lineam pyrobolus ad locum destinatum decurrat ope filii ferrei, hoc est filum si sit tortuoso inflexum ac spiraliter, spiram describet pyrobolus illud percurrendo.

R

o. F.

9. Figuras varias ex igne ope pyrobolorum
formare.

Sit v. g. Aquila ignea exhibenda, parsen-
tur duæ tabulæ ligneæ æq; vales: In una ex-
cindatur Aquila ita, ut foramen in illa exci-
sum exhibeat aquilam: à parte tabulæ por-
tica, alligentur quatuor pyroboli non
perforati, obversi suis orificiis versus cen-
trum, toti occultati post tabulam, hoc facto,
altera tabula applicetur integræ, quæ pyro-
bolos à retrò concludat, latera vero tabula-
rum occludantur, ne per illa possit ignis e-
volare. Accendantur pyroboli, ignis aqui-
lam noctu repræsentabit. Accendendi
sunt omnes simul pyroboli, per incisum ca-
nalem in una tabula factumque pulvere. Ip-
se etiam pyrobolus poterit v. g. crucem ef-
formare, quæ duret momento, si in crucem
in parte aliqua pessoretur.

10. Natare in aqua potest pyrobolus.

Natabit in aqua pyrobolus non perfora-
tu, si accensus aquæ injiciatur.

Globus in qui saltet in aqua spargendo ignem,
exhibere.

Globus tornetur ex ligno molli & leviti-
ax, sed sit carus, ut crassities solum restet
unius digiti: globus vero sit bipalmaris aut
amplior

amplior, habetq; digitale ostium per quod
impleri poscit. In circumautem globus
exiguis foraminibus cerebretur, quibus ap-
plicentur pyroboli pleni vivo pulvere, in
medio perforati, ut foramen illorum re-
pondeat foraminibus globi, & in foramina
globi fistulæ inserantur factæ ex lamina al-
ba, intrentque pyrobolorum foramina, at-
que materiâ sequenti quâ globus farcitur,
impleatur. Materia autem hæc est. Rec.
12. lott. liquefacti & postea triti nitri, 12. lott.
sulfuris, 12. lott. pulveris Cartaunici triti. 2.
Lott Carbonum tritorum, 2. lott. serraturæ
ligni, misceantur, addito oleo lini quantum
satis, & his globus fortissimè compingendo
impleatur, alioqui periculum creabit ac-
cidenti si non fuerit materia condensata,
claudatur globus, sed orificio inseratur
fistula ex alba lamina crassa eaque im-
pleatur simili materiâ benè constipata,
hoc facto, totus globus in pice liquida mer-
gatur, unde extractus & resiccatus accen-
datur & aquæ injiciatur. Ut zerò ejaculetur
pyrobolis veros, loco illorum vivi pulve-
re impletorum alligentur pyroboli veri. Ut
in fine globus dissiliat, ante materiæ impo-
sitionem infundatur largè pulvis vivus.

12. *Tubis apius pyrobolos ejiciens parvum possunt.*

Fiat tubus è ligno crasslo, cavitas tron per-
meet fundum, latera crebris sed tamen à se
dissitis terebretur foraminibus, ut antror-
sum spectent omnia tubus, qve obliquè per-
meent. Materia qvâ implendus est tubus,
hæc est. Rec. partes 32. nitri prius soluti &
postea triti. Partes 8. sulfuris triti, partes 8.
pulveris triti, partes 12. fasciæ ligneæ. Ista
omnia simul permisce, in lateralia foramina
pyrobolos infere qvi pertingant ad tubi ca-
vitatem, qvi tamen à se distent ne simul ac-
cendantur, admove tubus ignem.

13. *Pyrobolus stellulas ejiciet.*

Stellæ ut ex pyrobolo evolent, forman-
di sunt è materia globuli, sed illis pulvis sub-
jiciendus est vivus ut illo se ejiciat. Materia
globulorum hæc est. Rec. Pulveris triti uncias
2. uncias 4. nitri & misce, adjice unc. 10.
materiæ infra statim dicendæ, & aquâ glu-
tini s. iungere ut fiant globuli, qvi quamdiu
in aere magidi in trito pulvere revolvantur.
Materiæ globulorum hoc est (hæc globulos
prædicti tubi foraminibus prius infuso siccato
intrude) Rec. unc. 10. sulfuris, unc. 6. ni-
tri, pulveris triti 6. Hæc omnia liquecant
ad

ad ignem renunciendo semper. Materia liquefacta super orbem stanneum pulvere conspersum effundatur, durescet, ex hac fi-
ant globuli. Tubi preparati orificium pice liqvefacta claudatur, sed cave ne dum haec matèria liqvatur, crepent carbones. Vel.
Pro materia stellularum. Rec. Sulfuris puri
partes 6 huic liquefacto, adde 3. fusi nitri, &
cum bene fuerit permixta materia adde par-
tes 3. pulveris Cartaunici, huic toti adjice no-
vem partes farinæ ligneæ, & omnia simul
supra carbones solvantur. Alij conficiunt
has stellulas. Rec. Salnitri partes 13 sulfuris 5.
pulveris 7. coquunt lento igne ut materia
concreseat, ex illa faciunt globulos atq; ex-
siccant, hostingunt oleo ac volutatos in pul-
vere trito immittunt pyrobolo.

14. Igneam pluviam exhibere.

Rec. Salnitri unc 4. Pulveris lb. 1. sulfuris
lb. 1. carbonum aliquantum, benè trita ac
permixta omnia solve ad ignem, for-
bulos, eosque pyrobolo immittre. Vt
Rec. Salnitri partes 10. pulveris 6. sulfuris
3. colofoniæ 2. vitri 1. Vel. Rec. sulfuris
partes 3. liqvefacto ad ignem adde nitri
partem 1. ac permisce, tum remove ab igne,
infunde pulveris triti dimidiā vitri di-

Vel. Rec. pulveris triti uncia i. misce cum aliquva materia ex supradictis, & hombicem coctam in salnitrio prædictis imbuie ac forma globulos.

15. Ollam conficere quæ ex aqua ignes eiaculetur.

Materia pro hac olla erit. Rec. Sulfuris partes 9. Salnitri 17. Salicis putridæ 9. Vel Rec. Salnitri partes 10. pulveris 6. sulfuris 3. carbonis 3. Salis 1. rasuræ ligni 3. Globuli autem parvi lignei qvi in aquam injiciuntur hæc materiâ fari ciuntur. Rec. Nitri lott. 6. pulveris lott. 3. sulfuris 3. misceantur, & oleo subigantur.

16. Ignis validus qui diu ardet.

Pro tali igne ut per justum spatiū duret, neque extingui facile posse. Rec. 12. lott therebinthinae communis, 24. lott Colofoniae sive picis Græcæ. 12. lott. picis albæ. 6. lott. picis navalis. Coque lento igni sed carente accendo flamمام & scintillas, donec latuit in aheno semper miscendo, tum canabes. Intè instar funium intortas immerge, atque in ollam ferream injice, accende: durabit ignis per horam & dimidiam, qvi venter non extinguetur. Vel. In prædicta materia

teria funes veræ laceros intinge, & in glo-
bam contrahe, qui dum adhuc mollis est,
perforetur ut hastæ possit imponi, & illa e-
levari, sed ne materia defluat in terram, sup-
ponenda est scutella ferrea. Quod si velis
habere ignem qui oleat. Rec. Terebinthinæ
Venetæ lott. 2. Ceræ flavæ lott. 1. thuris lott.
2. Storacis calamitæ lott. 1. assæ dulcis lott. 4.
cum cautela omnia solve igni permiscendo.
Tum inspergantur contrita rosarum folia,
& rotæ materia lino permisceatur, ut globus
fieri possit, qvi dum ardebit olebit.

17. *Multos simul ignes excitare.*

Hoc facile fit, si duxeris pulverum semi-
tas ad singula qvæ cupis accendi. Sed hæ
semitæ per aerem duci non possunt. Igitur
ut v. g. plures accendas candelas. Filum su-
furatum junctum filo æneo per plurimæ
candalarum lychnos circumducatur, mira-
biliarum autem accensio videbitur, si filum ad
fenestram domûs deducatur, in qua resum
ustorium sit collocatum. Pro Sulfurati
ne autem fili Rec. Sulfuris lott. & ad i-
gnem liquefac, adyce dimidium lott auripi-
gmenti flavi, & tria cochlearia olei oliv:
Vel. Rec. Olei terebinthinæ dimidium lott,

tantundem olei spicæ, ubi fuerint ad ignem calefacta, imponatur dimidium soer. Scoracis calamitæ minutarum concisæ, & per hanc materiam filum trahatur triplicatum. Verum adhuc mirabilius negotium procedet si filum sequenti mixturâ saturetur, tum enim à sole sine adjumento vitri ignem concipiet. Pro qua Rec. Camphoram, sulfur, oleum terebinthi, oleum juniperi, oleum vitellorum ovorum, mossem picem, colophoniam, vitrū, sub portione æquali, & duplo plus aquæ vitae quam unius de prædictis, adde modicum arsenici & tartari. Ex his contere, quæ possunt conteri, ac phialæ vitreæ comitte, beneque occlude, tunc sepeli in fimo equino per 21. mensēm, postea distille & aquam collige, cui adde stercora sicca trita columborum, cum ijsqve permisce ad ungventi consistentiam, hac mixturâ filum crassum illatur. Vel. Rec. Fimum columborum bene siccatum ac tritum, adde tandem opimi pulveris, & olei capparorum, ac omnia in modum ungventi commisce.

18. Draconem formare qui ignem vorat.

For-

Formetur quacunque materia concavus draco. In mandibula inferiore statuatur lampas, cum lychno crasso & fortissima. Hoc facto accipiatur circulus ligatus & intra draconem perpendiculariter suspendatur, ut centro lampadem respiciat, circulo autem per circulum alligentur tubuli ex aliqua solida materia confecti qui omnibus dirigantur contra flamمام lampadis, habeantque foramina accensoria, onerabuntur autem in hunc modum. Primo, valde modicum pulveris immittatur, quod sufficiat tantum ejiciendae paulo ultra flamمام lampadis materiarum, deinde levissime aliquaque pulvis claudatur, tum resina dura in pulveres redacta, copiosè infundatur. Demum filum sulfuratum circumducatur per foramella omnia accensoria. Hoc enim, si accensum fuerit semel, tubulis per ordinem accendet, qui resinam explodent in flamمام, à qua resina accensa procurreret ardens cum fumo. Poterunt autem et plures circuli imponi, ut tanto diuersius flamمام eruetet Draco.

19. Igneum globum ope tormentorum bellici in aerem
projicere.

Teratur libra tormentarii pulvris, tertia pars nitri, binæ unciae sulfuris, totidem cophoniæ. His in unum confusis, ac utcumque in formam globi reductis, superindue crassam telam, hunc globum impone cavis hemicyclis ligno incisis, & ligneo malleo concute, ut globus instar lapidis durescat, mox funiculis circumligetur, ac in liquidam picem mergatur ter quaterve ut robustior evadat quam possit discerpi ab impetu. Postremò stylo ligneo ter per centrum trajiciatur, & foramina trajectoris pulvere impletantur. Sit præparatus globus tormento bellico supra pulveres injiciatur.

20. Pila sub aquis ardens.

Pulvis pyrius optimè teritur, & cribratur, ex hoc pulvere Rec. partes 7, ex colofonia 2, ex nitro 3, ex sulfure 1, omnia terantur, aspergendo naphtha, sive liquidâ pice Kimo, ex ea tantum instillando donec pulvere prædicti & intra aspersiōnēm permixti digitis adhaereant. Ex hac materia accipe particulam & accende & vide, si justò potentijs urit, adde aliquid colofoniæ, salnitri, sulfuris : si verò langvidior flamma, adde pulverem. Hæc mixtura tela grata involuitur,

tur, & funiculus arcè colligatur, ac bullienti
immergitur pice, & resiccatur, ac rursus telâ
induitur, & pici ut antè illinitur. Ubi bene
erit siccata, foramen modicum in hoc
globo aperitur, cui pulvis infunditur, &
cum opus fuerit accenditur, & ubi bene
concepit flamمام aquæ injicitur. Aliqui
communem pulverem quantum manu capere possunt telâ involvunt, & funiculis
stringunt, & ferventi pici injiciunt, & ubi
bene constricti, aliâ telâ induunt & pice
illinunt. Tum foramen aperiunt modicum
usque ad centrum, deniq; innatantem aquæ
globum accendunt, tum pila grandi impetu
dissilit. Alii mixturam faciunt ex sulfure,
colofonia, salnitro, vernice, & his quadru-
plum pulveris admiscent, adduntq; terebin-
thinam, & vernicem liquidam, Kitram, olei
lini, & aquavitam optimè repugnatam, ut il-
lâ pulveres subigantur, hæc mixtura globo
indita vehementer inflammat & procul
flamas jaculatur.

21. *Flammam projicere manu in aerem.*

Rec. Colophoniam, thus, vel succinum, &
contere in subtilem pulverem, ato; in tuam
palmam effunde, in eademq; manu cande-
lam accensam inter digitos habe. Tum sur-
sum

sum jacta pulveres dictos in flammam candelæ incurvant, accendentur & in aere ardebunt.

22. *Camaram subitoflammam implere.*

Sit camera bene clausa & lucem excludat, in ea coquatur crematum optimum in quo est soluta copiosa camphora, coquatur augem super carbones & tam diu donec totum exhalet. Si quis cum accensa candela ingressus fuerit, totus aer in camera inflamabitur.

23. *Candelam facere ex glacie.*

Scindatur camphora in particulas oblongas, quæ deinde linteolo involvantur ut secum per ordinem jungantur, ita lychno constituto assundatur illi aqua die gelidissimo ut solet cera vel sebum affundi, ut congelet efficiatq; candelam, quæ accensa ardebit. Fac etiam ellicum ex nive & illi particulam insige camphoræ, ardebit & nives consumet.

Globulus vitreus faciet in igne frazer sclopis.

Fiat globulus vitreus concavus magnitudine avellanæ, impleatur ad dimidium aquavitæ sive cremato cum salnitro seu acetato, & claudatur hermeticè, potest solum acerum, aut nitrum aquâ mixtum infundi, atque

atque imponatur carbonibus calidis non
ignitis.

15. Ex uno pyrobolo in altum sublato plures
evolare possunt.

Hoc ut fiat, dum pyrobolus oneratur ma-
teria consuetâ, est que illâ impletus, super-
fundatur aliquantum pulveris vivi & illi su-
perponantur aliquot pyroboli exigui ut à
pulvere disiici accendiq; possint. Vel cer-
tè, postquam forisatus est grandis pyrobo-
lus, perforetur aliquoties in latere, & parvi
pyroboli applicentur ut per illa foramina
accendi possint. Vel idem pyrobolus ma-
gnus arctissimè aliquoties in medio sui con-
stringatur. Vel in eodem magno inter ma-
teriam aliquot locis ponantur orbiculi ex
charta conglutinata. Sed in medio aperta
Imponi etiam loco chartæ stuppa potest.
Aliquando etiam imponuntur pyroboli
perforati tres aut quatuor intra alium, mi-
nores illo ut se successivè excuniant. His
autem pyrobolis qui in altum mitteunt
non semper necesse est alligare caudam li-
gneam: sed sufficit intra tubum ligneum po-
litum posere, ita amplum ut intra illum li-
berè possit procurrere pyrobolus, & tubum
versus locum destinatum obvenire, pyro-
bolumque accenderet.

15. R.

26. Rotam igneā cum fragoribus exhibere.

Fiat tabula lignea rotunda super artem suum liberè verticaliter mobili, per lumen ejus affigantur pyroboli planities adiacentes, & unius os respiciat pedem alterius, singuli etiam in lateribus perforerunt, & foraminibus apponatur pulvis vivus in vasculis chartaceis optimè clausus tanto majorem deinceps faciet strepitum, accendatur pyrobolus, rota volvetur, & fiet explosione, hoc consumo accendetur sequens, & ita deinceps.

27. Candela saepius potest explodere.

Fiat tubus ligneus materia aptâ onustus, in lateribus saepius terebratus, & singulis applicetur foraminibus pulvis conclusus, ut dum candela desuper accensa ignem dimittit, jam hanc jam illam accendat explosionem. Simili modo formatur gladius. Fit enim candela in forma gladii, in ea per longum excavatur canaliculus & materiam robolari compleatur, ducuntur deinde interibus obliquè canaliculi adhunc proximum & implentur pulvere, gladius quando opus erit ab apice acceditur.

28. Pyrobolus in aere se agitabit.

Pyrobolus more consueto materia solida,

tâ, de qua suprà oneretur, sed dum ad me-
dium pervenitur, imponatur orbiculus
chartaceus perforatus, tum materiae conti-
netur injectio, & sicut in altera parte for-
matum fuit ita in hac formetur orificium, &
pyrobolus utrinque perforetur non perva-
nendo ad finem, sed prope medium ex late-
re pertoretur & explosiones applicentur.
Accommodetur jam ut possit pyrobolus per
funem procurrere, & utrinque accendatur,
dabit miros saltus.

29. Ignem mittere per aerem.

Rec. Celophoniæ partem 1, sulfuris 2,
Salnitri 3. omnia i. à subige oleo ut habeant
crassi ungventi consistentiam. Hâc mate-
riâ tubum quernum imple, & accende, tum
in tubum fortissimè infla, profiliet ignis ver-
sus eam partem versus quam tubum direxe-
ris. Vel. Rec. Sulfur, carbonem tiliæ, sal-
nitrum, omnia contere æ qualiter & in loco
sicco relinque, hanc deinde materiam ac-
censam projice ad locum destinatum.

30. Cistula explodet si aquam affuderis.

Ut explodat cistula dum aperitur, eoque
modo sù terreatur, facile obtineri potest, si
in ea sclopus parvus præparatus & attractus
abscondatur, & ejus custos ad portam cistu-
la fu-

læ funiculo alligetur, dum enim porta ele-
vabitur, funiculus attrahetur, & cistula
attrahet, atque excitabit explosionem.
Idem potest fieri cum porta alicuius ca-
ræ. Ita potest fieri ut statua quæpiam
semper respiciat si nimirum à rota cir-
cumagatur intra certum tempus se volatio-
nem faciente, quales rotæ sunt in horologi-
is. Sed cistula in hunc modum explodet.
Disponantur in ea aliquæ pyroboli, qui
fundo incubent & sint onusti solo pulvere,
atque secum puluere sparso conjungantur.
Tum per longitudinem cistulæ extendantur
duplicatus tunicus latribus cistulæ bene
alligatus, & à fundo ad digitos quatuor ele-
vatus, illi implicitur lignū cuius extremitati
uni alligatus est funis accensorius ardens, al-
tera extremitas alligatur portulæ cistæ,
quæ dum cista aperitur elevat extremita-
tem unanam ligni & alteram cum igne depri-
mit ad pulveres eosque accendit, qui accensi-
onibus iacentur, & fit explosio. Ut
vero per affusionem aquæ fiat explosio, ci-
stula modo proximè dico cum omnibus ap-
paratur, sed alteri extremitati ligni vascu-
lum ex alba lamina alligatur, ut dum aqua
infunditur ligni eam partem cui est alliga-

rum deprimat altera interim pars cui funiculas inexus est eleverur, pulveresque accendat. Sed & ex eadem cista potest ignis aqua profilire, abscondatur enim fons aquae artificialis intra cistam quales plures danus cum Mechanicam circa aquam exercemus, abscondatur & pyrobolus, adaptentur ita funiculi ut dum cista aperitur, fons aperiatur, & pyrobolus incendatur.

31. *Cistula combustiones exprimit.*

Resinam juniperi in tenuissimā reduc farinam ac parvulæ scatulæ include, cujus operculum plenum sit foraminibus, ac in medio illius candelabrum cui firmiter inhæreat candela, jacta jam scatulam sursum versus quasi velles projicere, erumpet farina & accendetur, imitabiturq; coruscationem.

32. *In sclopo aquam loco globi adhibere.*

Id maximè succeder contra aviculas parvas cum è vicino in illas exploden lumoneatur autem sclopus communis nōc modo. Primò imponuntur pulveres nōc deb & siccâ clauduntur chartâ, tum chartâ quæ est imbuta pinguedine teguntur ne possit ad illos aqua pervenire, & rursùs chartâ siccâ. Tandem aquis bombardæ fistula impletur & chartâ clauditur, atque exploditur, aq

aquâ percussæ in deliqvijur sedunt ut manibus possint colligi.

33. Ignem reddere per artem perpetuum.

Anverè ignis perpetuus fieri ab arte posse sit, alibi definivimus: hâc apponimus namq; dum qvem aliqui habent pro magno setreto, & per illum se putant posse efficiere ignem perennem, sic autem habet. Rec. oleum terebinthinæ purum, & oleum scorpionum quod vetusissimum haberi potest, singul. partes æqv. & impone in lampadem vitream pede carentem, lychnumq; accommoda competenter crassum, atque accende lampas collocetur in vitrea tabula. & tegatur vase vitro inverso cujus orificium congruat tabulæ, atque conglutinetur hermeticè ne aer subintrare possit, & habebitur, ignis perpetuus.

34. Ignem per aquam excitare.

Id pot. st. sci. 1. Rec. Calcem vivam recenter e terrace extractam, sulfur, & stupor, aujunge oleum benedictum, & formabulos, atque in aquam projice, ardebunt. Vel 2. Rec. Ovum, & perfora corticem, atq; extrahe qvidqvid est intra ovum, & sulfure vivo, case vivi mixtis imple corticem, atq; cerè occlude, & injice aquæ, concipiet ignem. Vel

Vel 1. Rec. fistulum calcis vivæ, & excava, atque cavitatem imple vivo sulfure, & conculc vivā calce occlude, quo factō, expone aquivæ, aut injice aquæ, accendetur. Vel 4. Rec. calcem vivam, sulfur vivum, adde aliqui meræ & petrolei atque commisce, & globum forma, ut ardeat aquæ injice. Vel 5. Rec. calcem vivam cum æquali parte sulfuris, & ex his adjectâ stuppâ forma candelam quam aquæ immerge. Vel 6. Rec. partes æquales nitri & sulfuris vivi, adde pulvrem carbonum tiliae, atq; omnia simul permisce, his imple aliquem tubulum & pondus illi adde ut sub aquam possit descendere, demitte in aquam, accendentur & ardebunt sub aqua. Vel 7. Rec. Magnetem, & in olla fistili plena vivā calce sepeli ita, ut sit magnes in calcis medio, clade optimè ollam, & furno injice, ut materia in calcem redigatur, ubi extraxisti ollam ex igne, reponam in novam ollam reponere ac rutilus ure clausam donec redacta fuerit in calcem candam huic, si aquam instillaveris, edet ignem. Vel 8. Rec. sulfur vivum, nitrum, camphoram, sub partibus æquilibus, adde calcis vivæ partem justam, & omnia in mortario reduc in pulverem, quem deinde telâ

involve, & ollæ fictili imponatque argillâ conclude, & in sole exsicca. Tum furno comitte & instar lapidis concrescet, quem si aquâ pertuderis, inardescet. Vel 9. Rec Magnetem, adde picis lib. 4, sulfuris lib. 1, & bene claudere, atque ad ignem lenere per horas 24. pone, quo elapsa tempore ignis per diem augeatur, & rursus adhuc magis per tertiam diem, demum lentè refrigeretur. Hæc materia si aquâ aspergatur, ignem reddet. Vel 10. Rec. lib. 1. contusi magnetis, sed calcis vivæ ac picis Græcæ, atque sulfuris vivi, sing. 8. lott. quæ omnia reducta in pulveres pone in lebete, unum pulverem ordine supra alium, atque luto (ut vocant) sapientiæ munita omnia repone in furno, maneatq; in illo per dies 15. quo facto, exceptam materiam iterum contere in pulveres, & iterum fornari redde per dies 15. & hoc ipsum negotium a tertio institue, tandem invenies materiam concreuisse in lapidem, guttâ aquæ accendetur. Vel 11. Rec. Cacum vivam itemque sulfur vivum, adde modicum ceræ, ac totum petroleo subige, ac forma globulos, qui aquæ injecti accendentur, neque poterunt extingui nisi oleo.

35. Flam.

35. *Flamam in rotunditatem cogere.*

Accipe tubulum metallicum & illi particulam cerei accensi immitt e, & in scutella colloca erectum. Hoc facto reple scutellam spiritu viai bene calefacto ut accendatur.

36. *Stellas igneas per aerem spargere.*

Rec. Unc. i. sulfuris, nitri partes tres anciæ, & tantudem pulveris, & tertiam partem unciæ ex terebinthina injice atq; omnia simul permixta solve igni , tum frigesieri permitte,atq; ex hac massa globulos forma. Vel. Rec. Sulfuris unam partem, nitri i. pulveris integri i. & acetosubige ut formentur globuli, tum illos glutino firma, ut solidi fiant, qvos eodem glutino in unum globum conjunge,atq; tormentum onera supra pulverem hunc globum ponendo , quem deinde ex tormento expelle.

37. *Nummum æreum vi ignis introdis videre.*

Experientia successit in numero æreum adjunctum fuit aliquid argenti, & sic habet. Infixæ fuerunt tres aciculæ mensæ, ut pro fulcris essent, illis superpositus fuit numerus prædictus, nummo tantum infusum sulfuris triti quantum capere potuit, atq;

flamma admota, sulfurque permisum conflagrare, quo facto, nummus allitus tabula semel ac iterum ut dissiliret, dissipuit, duos que nummos licet ægros exhibuit.

38. Candelæ nec vento nec aquæ cedet.

Bulliat in primis ellychnium in aero, cui multum infusum est nitrum, deinde siccat & factum siccum ardentiaqvâ cum sulfore perfundatur, deinde exsiccatur, tum Rec. Sulfur, camphoram, therebintinæ resinae, singulorum partem unam, colophoniæ duplum, ceræ triplum, & permisce. Hæc materiâ loco ceræ prædictum involve ellychnium. Accendetur vero à sole ardentia. Rec. Camphoram, sulfur vivum, terebinthinæ resinam, oleum juniperi & vitelli ovariū, picem liquidam & colophoniâ pulverisatam, salnitrum, per æquales partes. His adde arsenicū & tartari modicum, aquæ ardentes & salinos satis. Hæc in phiala vitrea per duos menses sepeliantur sub fimo, seminatum in vando, & materiam remicendo. Fiet tenuis instar aquæ, ut evadat spissior, infundatur pulvis fimi columbini, & hæc compositione ellychnium roties imbuatur donec efformet candelam.

39. Ignis in cireo poculo aqua pleno deferri potest.

Rec. Calcem non extinctam, sulfur qvod
pellatur virgo, camphoram & salnitrum,
in gula sub portione pari, redige in pulve-
rem & misce, ac injice aquæ. Nec opus
flammam admoveare ut hic pulvis accenda-
tur, ab ipsa enim aqua inflammabitur.

40. Possunt in charta pisces coqui velut in
abeno.

In cortice recenti arboris coqui pulmen-
tum est Rusticis in Russia non novum, et si
saporem inficiant sed & in charta coqui pos-
sunt, saltem aqua bullire. Colvolvatur e-
nim charta vel in conum, ut tamen aqua non
perfluat, vel in aliam formam, & oleo bene
imbuatur, tum super carbones absqve flam-
ma colloctetur & infundatur aqua & pisces,
cocturaqve instituatur. Sed & qve flam-
mam candelæ combures fitum. Qvod poculo
stanneo pleno aqua, vel ovo etiam circum-
ligasti, ita & crystallo super positum ai-
lanteolum dicitur non ardere, dum crystal-
lus sit polita.

41. Candela extincta faci dicta admota po-
test reaccendi.

Sit in pariete fax ardens depicta, sed flam-

ma ejus fulfure tingatur, hic si candelam
recenter extinxtam, & adhuc igne plenum
habentem ellychnium admoveris, fulfus id
pariete accendetur candelamque accendit.

42. *Ignem quispiam spuere videbitur.*

Id fiet, si in tenebris saccarum album, du-
rum dentibus frangat. Vel. Rec. Carbo-
nes ligni tiliæ subtiliter tritos, & involve-
gossypio vel stuppâ, ut formetur globus di-
gitalis, illus in putarmini juglandis per dia-
trum foramen habenti include, atq; accen-
de, tum ori infere, atque in unum foramen
insuffla, per aliud scintillæ prossilient.

43. *Carbone vivos manu tractare.*

Prius hâc arte manus armetur. Rec. Vi-
tellum ovi, adde illi gummi solutum, & mo-
dicum amyli, fiat unguentum, quo manus
imbuatur, & exsiccatur, tum impunè pote-
ristraetare carbones. Pannum etiam ajunt
ab igne non nesciueret, si ungatur ovi albumi-
ne cui tandem sit aluminis immixtum &
acuæ fatis. Aliqui manus abluere viden-
tur plumbo liquido, sed deceptoriè: Im-
ponunt enim tigillo supra ignem frustum plumbi,
& subito auferunt illud, ac tigillo infun-
dunt mercurium, & illo veluti plumbo li-
quefacto manus abluunt. Ligna illita alu-
mine

ARISTOT. MECHANICA. 267

mine ajunt nec admittereflammam, uti si crustā crassiore ex viridi ære inducantur. Alij ad hunc finem alumē cerussam miscent, ex his facto unguento ligna illinunt. Stropiolum etiam cremato imbutum concipit flammam, sed si dextrè tractetur non comburitur. Hæc omnia postulant præsenti propositioni accommodari.

44. *Aquam ardentem exhibere.*

Rec. Vinum vetus, adde pastem arsenici, & dimidium de vivo sulfure & calce, hæc omnia in alembico distilla, prodibit aqua quæ postquam ignem conceperit, ardere non desinet. Sed etiam vina generosa calefacta, si chartâ accensâ inflammentur ardent.

45. *Ignis intra aquam ardens.*

Rec. Navalem & græcam picem, sulfur, tartarum, sarcocollam, lahitrum, petroleum partibus æquis, adde calx vivæ duplum & vitellos ovorum sub eadem duplii mensura, ac totum in fimo sepeli. Vel. Rec. Olei sulfuris, petrolei, olei juniperi, salnitri partes æquales, adde nigræ picis, pinguedinis anatum, & anserum, stercoris columbini, liquidæ vernicis, item partes pares, asphalti partes quinque & immerge to um aqua ar-

denti, ac in simo se peli. Ut rō vehemen-
ter urat pulvis, adde illi tertiam partem sul-
furis ac picis nigræ.

46. *Lampæ in qual ychnus non exuritur.*

Non exuretur ellychnium, si fiat ex a-
mine plumæ, & indatur lampadi olei tra-
het ignem è longinquo, si fiat ellychnium ex
radice herbæ dictæ proxīs.

47. *Pulvis aquæ inspersus ardebit.*

Rec. Olei sulfuris, olei laricis, olei cedri-
ni, picis liquidæ, singulorum uncias 16, salis
ammoniaci, vitrioli, tartari calcinati, singu-
lorum drachmas 8. Magnetis calcinati, cal-
cis vivæ ex silicibus fluvialibus, singulo-
rum uncias 5. Hæc omnia demergantur in
aqua vitæ, & sepeliantur in simo equino per
menses tres remiscendo quāvis die quarrà,
tum coquantur donec sola fex superfuerit,
et qvæ in pulvere redigantur, qui aquæ in-
spersus accendetur.

48. *Ab igne non comburi.*

Egimus de hoc num. 43. sed rursus addi-
nugis udam alteram è compositionem, quā
præmunitum, ajunt posse impune tractare
ignes, & sic prior habet. Rec. Altheæ quan-
tum sat is & nive cum albumine ovi, atque
hoc unguento manus imbue, atque exsicca.

Al-

Alcei aet. Rec. Glutinis pilicium partem a-
famnis tantundem, subige aceto vini, ut si-
at inguentum quo manus illinatur. Aliqui
malyæ succo manus tingunt.

49. *Aquam sine igne calefacere.*

In pelle ahenum vivâ calce & sulfure sum-
ptis sub partibus æ qualibus, quo facto ahe-
num occlude, & aquæ imponē, ita ahenum
in ardescet ut aquam calefaciat. Sed amplius
præstabit aqua ardens, quæ liquorem
qvemcunqve tantum non inflammabit, si ei
infundatur, aqua autem ardens est aqua the-
rebinthineæ, sed ipsa prius debet accendi.

50. *Strepitum explosionis facere absque igne.*

Rec. Salem tartari (aliqui sumunt crudum tartarum) nitrum, carbones, sulfur, singulorum partes æquales, & bene contere atque permisce. Tum aliquam partem hujus mixturæ cochleari ferro impone, atq; super candelam detine cædere, ne à latere
accendatur, fiet bulla quæ dum crebat, facit
strepitum similem illi qvem euit sclopusex-
plosus.

51. *Ferrum accendere.*

Si ferrum oleo benedicto inungatur, ita
ardet ut non possit extingui. Oleum id præ-
paratur in hunc modum, & æquat virtutes

balsami. Rec. Lateres antiquos ab aqua in tactos, in parvas redige particulas, et igni fortiter excandefacias, atque oleo sive antiquo & claro in vase vitreato comitte, in eoque maneant per dies septem. Deinde lento igni distilla, cum prodibit oleum, in vitro clauso servandum. Hoc ipso oleo si candelæ ellychnium imbuatur, ait Conradus Gesnerus in Evonimo, semel accensum extingvi non poterit, nisi ellychnium reliquaveris filo theriacâ imbuto. E contrario non accendetur lignum, quod est copioso alumine illatum, aut æris viridi, dummodò crusta crassior illi inducatur & alumen ac cerussa pigmentis copiosè immisceantur. Ferrum absqve igne candefiet. Rec. Nitrum libram dimidiam, vitrioli Romani libram unam, in pulveres redige ac permisce, atq; in alembico distilla, prodibit aqua, cui si ferrum immiscis candescet.

52. Ferrum candelæ confringere.

Rec. Resinam laricinam, rasam, oleum pinis, vernicem, singulorum partes æquales, adde tantundem ceræ novæ, arsenici, & mercurii sublimati, fac ex his candelam, accende, sed cave tibi à fumo, quia est venenatus

tus

tus huic candelam ferrum admove donec in-
calefacat, ubi refixerit, fragile erit.

53. *Candela ardens saltabit.*

Rec. Carbonum coryli, pulveris pyrii,
magnolorum uncias 4. Salis nitri unciam 1. sul-
furis citrini drachmas 6, vini distillati ali-
quantum cui adde visci ligneariorum muci-
laginem, ex his candelam forma.

54. *Variae compositiones pro globis aquaticis.*

Prima. Rec. Salinitri lbt. 1. Pulveris lott 8,
succini lott 4. Sulfuris lott 2. Witzglas lott 1.
ut verò grandiorem sonum edat, ponatur
infra pulverem argentum vivum. Secunda,
Rec. Sulfuris lott 12. Pulveris lott 24. Salis
nitri lott 13. Carbonum lott 2. Sagnunti lote
2. ista omnia lini oleo subigantur. Tertia,
Rec. pulveris lott. 5. salis triti lott 1. sulfuris
lott 2. Gummi lott 1. addatur aliquantū ex fer-
ramentis ferri. Quarcta, Pulveris lott 1. Sul-
furis lott 1. Nitri lott 1. Quinque. Nitri lott 4. Pul-
veris lott 2. Sulfuris lott 1. Carbonum lott 1.
materia temperatur cremato vel lini oleo.

55. *Compositio pro Stellis.*

Rec. Salinitri lott 16. Sulfuris lott 4. Succi-
ni lott 2. Pulveris lott 6. Spitzglas, Witzglas
lott 2. materia subigatur cremato vel lini
oleo, exsiccatur, & in particulas concida-
tur, atque dino involvatur, cum cremato
per-

perfundatur & pulvere aspergatur, atque
tormento explodatur.

56. *Lapis quem aqua accendit.*

Rec. Calamitæ nigræ unciam i. suc in
albi unc. i. sublimati unc. 3. contere & mixte
cum aqua vitæ, ac vivâ Galce additâ incor-
pora, tum ad ignem lentum exsicca, deinde
pone in fornace vitraria donec in calcem ex-
uratur, hæc erit lapis quæsitus. Verum
isti, & similes lapides plus habent famæ,
quam successus.

57. *Candela in aqua ardens.*

Rec. Sulfuris & acetij ac ceræ partes æ-
quales, coque donec actum consumatur,
fac candelam, accensa ardebit in aqua.

58. *Candela ferrum dissipans.*

Rec. Arsenici, risigalli sublimati sing.
unc. 4. terpentinæ unc. 3. milce, & adde ceræ
unc. 6. & addito elychnio fac candelam, ac-
cede, sed à rūno sibi cave.

59. *Metalla strepitum explosionis faciunt.*

Aurum, sol re in aqua Regia, vela aqua for-
tiale ammoniaco exaltata, vel spiritu salis
& spiritu nitri æqvaliter sumptis addito mo-
dico sale ammoniaco, præcipitetur oleum
tartari ex sae per deliquium facti, calcem
ablue aquâ larâ, & in sole exsicca. Ex hac
Rec.

Rec. g. 4. vel 6. & in cultro vel cochlearia ar-
tei pone admotâ subtûs candelâ, dabit
sonum similem explosioni bombardæ,
ice cochlear perforabit, relictis intûs macu-
li deauratis. *Ferrum.* Rec. aquam fortè
ex nitro alumine & vitriolo factam. Sit ejus
lb. i. add. salis ammoniaci unc. i. ss. in hac
aqua solve chalybem laminatum, & filtra
solutionem, & cum sale tartari pulverisati
præcipita, præcipitationem ablue aquâ cla-
râ, & calcem exsicca. Habet virtutem au-
ri fulminantis. *Tartarus* etiam fulminat.
Rec. Nitri purificati drachmas 3, sulfuris dr. i.
salis tartari dr. 2. misce & serva in vitro clau-
so in loco tepido. Hujus aliquot scrupulos
projice super laminam ferream accensam,
penetrabit, cum tonitru.

60. *Fornacem construere que paucis lignis
multum caleat.*

Fiat ordinaria fornax sum ito cœlo, in-
tegrouit mos est ac perfectè clauso. Tum à
pavimento fornacis ad ulnai & dimidiam
sursum ascendendo erigatur dimidium cœ-
lum qvod claudat incipiendo ab eo fine in
qvo est orificium fornacem usque ad dimi-
dium, rursus aliud cœlum sine dimidium
in distantia sibi ulnæ erigatur. Ascenderdo

supra

supra cœlum præteritum quod claudat for-
nacem ex ea parte quæ respicit hy-
stum, & sic deinceps ponantur cœli,
enim intali fornace per qvandam reyer-
rationem se intendet. Idem effectus obi-
nebitur, si caminus per quem sumus abit,
ubi aliquantum processit sursum, reflecta-
tur deorsum ne calor per eum evolet qui
alias copiosus evolare solet, de quo suprà.

61. Candelam facere inextinguibilem.

Rec. Galbani unc. 1. calcis vivæ unc. 2.
fel cornicis unc. 1. misce simul adde viride
æris, cantharides avulsis alis & capitibus &
tantundem seminis linii ac cantharidum
contere simul, ac pone in vase sub fimo e-
quino quinis diebus mutando non sumum
sed locum in eodem fimo, & hoc fiat per
dies 50. efficieturq; simile croco, erit verò
oleum foetidum. Hoc oleo aliquoties lych-
num imbuens postea cerâ imbuere, Virga etiam
porti siccata & instar candelæ cerâ vestita
(cit Fallop.) extingvi non potest.

62. Varia de ignibus.

Dicit Albertus quod ignis non sit ustus in
manum si arsenici rubri atque aluminis te-
rantur parte æquales cum felle tauri & suc-
co emper vivæ temperentur, atque hoc un-

guento

gvent manus illinatur. Alii syadent mal-
vam in albumine ovi subigere, & manum
inuenire, atque siccato tum si manum ille-
veris rursus ovi albumine, atque sulfure tri-
to asperseris, ignem qve admoveris, ardere
quidem videbitur, sed non lædetur, vel tan-
tundem fuisse ex piscis glutine & alumine
tuso, atque aceto vini subige. Vel malva-
viscus in aqua fabarum maceretur, adda-
tur deinde albumen ovi ut fiat unguentum.
Oleum fit cui si aliquid immerseris accendet.
Rec. Sulfur vivum, tartarum, sarcocollam,
salem coctum, petroleum, coqve omnia si-
mul, hic non extinguitur ignis nisi urinâ aut
aceto. *Linteum* dicitur non ardere crystal-
lo politæ superpositum, et si in carbonibus
ponatur. Si communis *candela* involvatur
sulfure trito cum carbonibus & tempore hy-
emis aquâ perfundatur ut congelet, & hoc
aliquoties repeatatur, tum accendatur, vide-
bitur *candela* *glacialis* ardere. Ignem na-
nibus innocuum promittunt, si strum san-
um, & calcem extinctam in malvæ aut me-
curialis succo illinas. Ignem producent ac-
trita sibi laurus, rhamnus, ilex, tilia. Ab igne
secura facit omnia, mercurium quoqve, & in
aceto extingue, atque subige ovi albumine,

T

ut fiat unguentum. Flamma non exurgit
filum circum datum stanneo pocu-
pleno, neque charta in conum ducta per-
tur, si candelæ ita superponatur ut flammam
ejus ambiat, in conum verò desuper inflave-
ris vehementer. Igne exhibit *inferna-
lem*, colophonia cum thure contusa, atque
candelæ injecta. Si incendatur *caminus*, ab
infra optimè claudendus, ne ignis aerem at-
trahat, & extingvetur, vel vas magnum a-
qvâ plenum supponatur, decidet cardens fu-
ligo.

Lignum à sole accendetur si oleo benedicto
fuerit permixto cum *lmo columbarum*
unctum, in *aqua* ardebit. Rec. Carbones sa-
lignos, salem tostum, sulfur, picem, cam-
phoram, linum coqve simul. *Candela* inex-
tingvibilis, accipe caulem canabis, imple vi-
yo sulphure, ac involve linteolo, tum cerâ
obducito. Vel. Rec. Sulfuris, ceræ, acetii,
tantum in singulorum, coque ad consum-
ptionem aceti. *Candela* per se extingvetur, si
in *ellychnium* arctè intorseris, non enim
poterit ceram attrahere. *Luce noctu pu-*
trida quercus. *Candela* *ellychnium* fieri po-
test ex singula ræda linteolo vestita.

Cardanus lib. 16. variet. cap. 90. ait can-
delam

de lam è sevo fastam humano strepere, atque
xpi si cum illa de ventum fuerit in lo-
cū in quo defossus est thesaurus, id ille sub
ducio, nos pro certo inter superstitiones re-
ferrimus. Ignem vomit aqua fortis si illi quid-
piam mercurii injec̄tis. Ignis resistit. Sume glu-
tinis piscium aluminis, satureiæ partes æqua-
les cum aceto miscē, & quod vis indemne
abigne, hoc unguento perunge. Lucere
noctu dicitur saccarum candi cum mercurio
coctum & soli per dies 14. expositum. Ignis
è vitro pleno aquâ ebulliet. Testam ovi
imple sulfure vivo, & calce vivâ, tritis, fora-
men occlude cerâ ac immitte aquæ. Sta-
tua ardere videbitur, nec comburi, ungatur
contuso malvavisco albo cum albumine o-
vi, tum sulfure trito conspergatur, atq[ue] ac-
cendatur. Candela facta ex sevq[ue] cerea vi-
debitur. Rec. Calcem vivam tritam & se-
vo injice bullienti, illa cum ad fundum de-
scendet sevum purificabit, & omni foctore
expediet, hujus sevi ad tres uncias ceræ u-
nam appone ut simul liqvescant, fiantq[ue]
inde candelæ. Cera verò sic augebitur, ac-
cipe sevi bubuli aut vervegini bene contusi
partem, & in aceto per tres die madeat, de-
inde in alio per duas horas bulliat, semper

abjiciendo spumam, tum sevum frigidum effundatur, & bâcillo agitetur, ut beatetur; & hoc bis vel ter repetatur, tuma folia lauri, aut rosmarini, vel alicujus plantæ odoratæ, & contere, atque in aqua benè bulliant, aqua coletur, & in ea bulliat prædictum sevum per horam, ita fœtarem amitteret, tum ei pro colore faciendo addi poterit crocus, cum quo rursum ebulliat, sevum sic præparatum misce cum cera. *Candela* diutiùs durabit, triticum in aqua macera ac illius extrahe substantiam, albam, atque sicca & libræ sevi unciam unam illius adde. Vel tarinam triticeam subige aquâ clarâ, desicca & tritam levo adde. Vel misce sevum cum resina pini & bulliat, adde modicum galbanii & ceram, videbuntur candelæ cereæ. *Ignis in camino*, si clausa fuerit camera, dum amplius aerem non potest attrahere, retrahit *fumum* intra cameram: remedio erit, polubrum aquâ plenum. *Sonum sclopi* imitaberis. *Ree.* Salis tartari drach. 2. nitri 6. sulfuris 2. contere, misce, pone in ferro cochlari, cui subjice candelam accensam. In combustibilita reddit hoc unguentum. Sume alumen plumbum, calcem extinctam, ovi albumen, succum altheæ, & hypsciamenti, semen psyl-

lli, succum raphani, milce. Idem præstat anguedo ranæ cum calce talci. *Lumen linternum.* Rec. Calcem vivam, tartarus crudum, salem communem, nitrum, lb. i. contere, & qvater in aqua vitæ facta ex vi-
no optimo immerge, atqve resicca, totum
deinde igne lento distilla, & in ferream lu-
cernam infunde, atqve succende.

Oleum incombustibile. Oleum vulgare cum
capitello fortissimo incorpora, & qvod su-
pernatabit distilla. Vel. Squillam distilla,
addito sapone ut feces detrahatur ad fundum.
Globus in aqua ardebit. Duas uncias campho-
ræ, unam thuris, in pulveres redige, adde
modicum ceræ, forma globum, & in aquam
projice accensum. *Lapis* dicitur *sputo accen-*
di. Magnetis frustum pone in vase ut sit un-
diqve contectum calce vivâ, vas autem po-
ne in aheno bullientis aquâ, & jam magnes
erit idoneus ut sputo vel modicâ aquâ incen-
datur, ut quidam credunt. *Ignes colorati.* Si
accenderis in cremato camphoram prodi-
cet ignem album, pallidum, lacteum,
græca, rubeum, vel æneum. Sulfur cœrule-
um. Sal ammoniacum viridem. Antimo-
nium crudum, rufum, melleum, aut buxe-
um. Scobs eburnea, argenteum & candidum

T 3 sed

sed paulò sublividum, vel plumbum. Scob
succini, flavum, vel citreum, Pix na-
ra atrum, fuscum. Ut globus aquens can-
figatur illi fistula. Compositiones pro
qui ardent sub aquis. Rec. Salnitri pulverila-
ti lb. 16. sulfuris lb. 4. ferruginis ligni in aqua
nitrofa decoctæ & siccatae lb. 4. Pulveris py-
rii granulati lb. ss. scobis eburneæ lb. 4. Vel
Salnitri lb. 6. sulfuris 9. Pulveris triti unam,
ramentis ferri 2. picis grææ semis. Vel Sal-
nitri lb. 24. sulfuris 12. ferruginis ligneæ 8.
scobis succini lb. ss. Camphoræ lb. ls. misce-
antur optimum, & dum ponuntur in globo,
adde olei lini, vel oliv. vel petrolei, vel ca-
nales humectentur. Globus saltabit, si globo
ligneo indideris versus centrum perfoctio-
nes pulvere oneratas. Vel sphæram fac ca-
vam chartam in hunc modum. Globum
lignum circumlinea cerâ, & supra illum con-
glutina chartam exsicca, & per medium
scinde, ad introytum igni, eruntque duo hemi-
sphaeria, quæ compinge, & illis include du-
o pyrobolos abique affusione pulveris vi-
vi, qvit conjungantur ita, ut os unius attingat
caudicem alterius. Pro unius accensione
fac foramen, curret globus in unam partem
quændiu pyrobolus unus ardebit, in alte-
ram.

ra. Postquam alter fuerit accensus. Scri-
ptum aere parebit. Intra granatam ex
enata factam imponatur convolutum pa-
llelogrammum, qvod se possit reducere
ad planitatem suam, hoc , rupto globo dicto
exiliat, & si illi pondera infernè fuerint addi-
ta, rectè descenderet, fieri verò è costis balenæ
duabus in contrarium tendentibus conglu-
tinatis. Intra hoc parallelogrammum ex
eadem materia facta literas grandes distinctas,
easq; stuppa involve, & vino adusto, in qvō
solutum gummi arabicum tinge, ac pulvere
contrito asperge, sed parallelogrammum non
reasperge, qvia literas confunderet.

Stellæ cadentes videbuntur. Rec. Salnitri
lib. ss. succini pulverisati dr. 1. antimoniij cru-
di dr. 1. pulveris triti unc. 3. vel sulfuris unc.
ss. salnitri unc. 6. pulveris subtilissimè triti
unc. 5. ss. Olibani, mastycis, crystalli, mer-
curii sublimati, ana, unc. 4. Ambræ albæ
unc. 1. Campboræ, antimoniij, atropigmen-
ti, ana unc ss. Materiae terantur, & miicean-
tur, & in globulos magnitudine fabæ reca-
cantur, sed dum pyrobolis imponuntur;
stuppa sunt involvendi, & hæ Stellæ erup-
trumque obscuræ. Nitidiores fiēnt. Rec.
gummi arabici triti optimè unc. 4. canephæ

T 4. ræ

^{ræ} in aqua ardenti dissolutæ unc. 2. salnitri
sestquilibram, sulfuris lib. 1s. vitri no-^{it.} sul-
verem redacti sed triti unc. 4. Ambræ ab-
lesq; vi unc. auripigmenti unc. 2. fiasit globi an-

Scintillæ videbuntur in aere. Rec. Salnitri
unc. 1. Salnitri liquefacti unc. 1s. Pulveris
triti unc. 1s. singula seorsim pulverisa, & sol-
ve cum cremato in quo solutum gummi
arabicum, impone gossypii unc. 1. in aceto
vel vino acusto decocti cum salnitro atque
siccati, in minuta concisi, fac deinde globu-
los pisi magnitudine, & farinâ pulveris re-
spersos exsicca. *Scutum igneum* formabi-
tur, sint duæ tabellæ int'la eas disponantur
pyroboli, ut successivè accendantur. *Gla-
dius* eodem modo fiet ex duabus tabulis li-
gneis. *Clava ignea*. Fac globum, pro qvo
Rec. Picis lib. unam sulfuris unc. 4. Carbo-
num unc. 2, misce, & pinguedine, vel cre-
mato subige, ac globum forma, cui manu-
briu[m] appone. *Calix igneus* erit. Sit tor-
natus è ligno, habeatque canaliculos, ipse
implatur hâc materiâ. Rec. Pulveris unc.
4. sulfuris 2. carbonum unam, antimonii crû-
di 2, salis communis, unam, in fundo pona-
ur aliquid pulvris granulati, & pyroboli
circa latus evigantur, totum tegatur orbe
ligneo,

Ligneo, & pice perfundatur, subtus solet accendi.

63. Ignem ponderare.

Deditus alicubi pondus sumi, nunc ignē expendēmus & qvidēm, nulla forma compositi est gravis. Sicet materiam suam ad certam determinet gravitatem, quia exigit ut sit in certo gradu raritatis. Qvō verò corpus rarius eò levius, hinc quia ignis maximē rarefactam habet materiam maximē levis est. Ponderetur ergo granum pulveris, qvod qvia v. g. dum accenditur millies majorem locum occupat, itaque millies erit levius seipso non accenso.

64. Lucem conservare.

Quatuor hactenus, quantum scio lucis conservandæ modi sunt reperti. 1. Lapis ex agro Bononiensi collectus & calcinatus, si exponatur soli combibit lucem, & deinde in obscuro lucet aliquando, sed intra annum hic lapis irreparabiliter vires anilitit. Scripsit de illo Fortunius, Licetus, Kircher lib. 3. de Magnete p. 4. q. 2. Borellus & alii. 2. Repertus à Christiano Balduini anno 1675. hic non à Sole sed ab aere illuminato lumen habet mutuum. 3. Accipit a igne lumen si metallinæ imponatur tabellæ & subtus

T s . . . . . ignis

ignis accendatur. 4. Qui in occidenteem dios instar funguris emittit, similis eius materia est succino flavo non penitus c. Hoc Joannes Daniel Krafft præsentavit renis. Electori Brandenburgico 25. Aprilis anno 1676. De lapide quodam ex India allato scribit Thuanus hist. lib. 6. qui lucem oculis non ferendam vibrabat, sed in hoc natura non ars dominabatur.

65. Horologium solare sonitu explosionis horas indicans.

Fiat horologium æquinoctiale & more solito collocetur. Loco styli in centro collocetur globus per quem sol possit accedere, in horis singulis deponantur pyroboli onusti sicco pulvere toties illi madidum inserponendo quoties volumus pro illa hora explosionem audire. Vel è contra, in loco styli sit pulvis in illa hora quam volumus nobis pulvris stipitu indicari deponatur globus praeditus.

66. Variae phases ope ignis.

Ut camera botris plena videatur, dum vitis in botros turget, parvum botrum viti suæ adhærentem immitte lagenæ oleo plenæ, sineq; d' nec maturescat, hoc impletam oleo lampadem si accenderis, inquit Fallo-

pius

pij cubiculum videbitur botris plenum. Sed causa hujus rei non video, neque effectui
sic. Dabimus certiorem, infra, id modum
consequendi.

Homines instar Aethyopum nigri compa-
rebunt, si, ut docet aliqui lampadi mixtum
atramento oleum infuderis. Sed denig-
etur sane oleum non ideo niger evadet ignis.
Simile est: si atramentum sepiæ pisces cum
vitriolo & æris viridi lampadi immiseris,
omnia nigra & viridia conspicientur. Si-
milis fabula est, haberi in caudis lacertarum
nigrarum guttas lucentes, quæ caudâ incisâ
effluant. Illis si imbuatur lychnus atque
accendatur, omnia videri argentea. Hæc
ideo ponimus ne quis fallatur dum ea in
qvibusdam legit. Melius aquam dilue cro-
co in linteolo immisso & albumine ovi inji-
ce, modicèque conqvasia, ac puræ aquæ in-
funde si spectes contra ignem itam aquam
vitro infusam, dabit aliquam rurbis similitu-
dinem. Sic spectra videbuntur si noctu di-
miseris cancrios, scarabæos, testudines cum
affixis ardentibus candelis. Videbuntur
omnia moveri in camera si parietes fuerint
sinuosi, si candela accendatur ob inæqua-
lem lucis incursum. Caput damnati ap-

pare-

parebit, si deradatur cucurbitæ correx exterior durus, medullaq; ve cum seminib; bus ejiciatur, tum in profundum excidantur oculi, natus, os &c. & candela intus ponatur, facto illi in vertice cucurbitæ respirio. Et fieri res horribilior, si canuelæ accensæ manifestæ circum extra sed remotæ ponantur, & tubus occultus ad caput ducatur, per quem aliquis è longingvo immittat voces.

Serpens circa bacillum agitabitur. Fac tortuosum serpentem ex charta levi, erige verticaliter bacillum atque ejus vertici acū infige, ut liberè illi inflexus ac incumbens serpens circumagi possit. Suppone serpenti lampadem, ut ejus fumo circumagatur, & habebitur intentum. Insuper umbra serpentis alios depinget in parietibus serpentes mobiles.

Colores infinitos videbis, sed cave ne inficiaris. Liquefac plumbum, & dum conge-
lare ad durestare incipit, fac in eo fossulam,
adhuc calenti assunde mercurium, & iste
pariter in fossula congelabit. Hujus mer-
curii particulam æneo cochleari impone,
atque carbonibus superpone, dabit halitus
variè coloratos. Formidabiles verò facies
hominum & velut mortuales apparebunt, si
per-

permisueris cremato salem & accenderis,
omnes erò aliud lumen è camera sustuleris.
Iridia omnia in cubiculo conspicies si
omni alia luce ablatâ ignem virore imbue-
ris, imbuès verò, infunde in scutellâ æream
crematum, adde as viride, & accende. Cæ-
ruleam dabit flammam crematum sulfur
mixto, rubram addito cinnabari. Pallidæ
& ægrarum similes fiunt facies sulfure vel
cumino suffumigatæ.

Serpens videbitur per parietem repere.
Colloca globum aquâ plenum, & retrò
eum lampadem, extra autem appende fi-
guram serpentis facti ex charta ut levi flatu
moveri possit. *Colore quovis omnia imbu-*
ta videbis, si amoto alio lumine lucernam
illo colore imbutam cameræ intuleris, lux
enim transeundo vitrum coloratum ab eo
tingitur.

Lychnus in lampade agitabis si illi fue-
rit sal intritus, & ipse fuerit confectus è cana-
be. Idem ajunt eventurum si fierit fa-
è corio canis ac lupi, vel lupi & ovis, et
spectet ad Aesopum.

Si quis tenuerit ante se ignem cui sal am-
moniacus est impositus, apparabit horridus.
Currere serpentes per aerem vicebuntur, si

chartæ pergamenæ oblongæ tangantur camphora in aqua vita soluta, & accessu de jiciantur ex loco alto.

Omnia videbis quæ sunt extra cameram noctu. Fiat in pariete, porta vel fenestra cameræ foramen ut per illud species visibilis intrare possint sicut quando immittuntur de die, loco objecti pone chartam oleo tinctam, & jam exsiccatam in qua sit aliqua imago picta, retrò illam pone aliquot candelas, ut bene sit illuminata intrabunt species cameram & in expanso linteo albo, quo excipientur, comparebunt. Hoc modo possunt spectra & mortui exhiberi, sed versus celum pedes vertent. Iridem conspicies si radij solarem per vitrum trigonum in obscuram cameram immiseris. Peripetismatis simile quid erit si per plura trigona vitra similiter ut proximè dictam lux immittatur : quæ si vitris poliedris excipiatur mirabiliorem dabit phasim & adhuc mirabiliorem si integreretur.

Vasculum reple optimo cremato, & saltem copiosum appone, colloca super carbones, & postquam coquicōepit, accende, qvi aderunt horride spectabuntur dum alia lux omnis abfuerit.

F N I S.

31	30	61	2
29	30	61	2
31	30	61	2
30	30	61	2
31	3	366	
30	3	61	2
31	122	61	2
31	122	71	2
30	1223	22	2
31	132	73	2
30	132	73	2
31	132	73	2
366	132	73	2
366	132	73	2
73259	14	366	2
59	15	81	2
59	14	1261	2
59	14	1261	2
59	14	51	2
59	14	51	2
355	53	53	2
355	53	53	2
355	53	53	2

